

SS, MINI KRYTYCZNY SPIEWNIK vol 1 1

Skład: Michał Stawicki
Edycja: Michał Stawicki

Aktualną wersję śpiewnika znajdziesz zawsze na stronie:
<http://stawicki.jasliska.pl>

Spis treści

„A my nie chcemy uciekać stąd”	8
„Aleksander Siergiejewicz Puszkina”	9
„Alleluja”	10
Ambasadorowie	11
„Aniołek”	12
„Autobiografia”	13
„Autoportret Witkacego”	14
„Azyl”	15
„Baba”	16
„Bajka o Głupim Jasiu”	17
17	
„Ballada majowa”	18
„Ballada o Cześcu piekarzu”	19
„Ballada o jajku”	20
„Ballada o krzyżowcu”	21
„Ballada o Świętym Mikołaju”	22
„Ballada z gór”	23
„Bar na stawach”	24
„Bar w Beskidzie”	25
„Bardzo smutna piosenka retro”	26
„Beskid”	27
„Bez słów”	28
„Bieszczady”	29
„Bieszczadzki trakt”	30
„Blues o powrocie”	31
„Błogo bardzo sławił będę ten dzień”	32
„Bolero”	33
„Brzuch”	34
„Bukowina I”	35
„Bukowina II”	36
„Cały dzień na szlaku”	37
„Chory na wyobraźnię”	38
„Chyba już czas”	39
„Chyli się dzień do kresu”	40
„Cygańska Ballada”	41
„Czarny blues o 4 nad ranem”	42
„Czarny chleb”	43
„Czas powrotów”	44
„Czerwony jak cegła”	45
„Czerwony kapturek”	46
„Deszczowe lato”	47
„Diabeł i anioł”	48

„Diana”	49
„Dla”	50
„Do dna”	51
„Dom zachodzącego słońca”	52
„Drzewo genealogiczne”	53
„Dym z jałowca”	54
„Dziesięć w skali Beauforta”	55
„Dżdżownica”	56
„Dźwięk”	57
„Encore, jeszcze raz, encore”	58
„Francios Villon”	59
„Gawędziarze”	60
„Gloria”	61
„Góralaska ballada”	62
62	
„Góralaska opowieść”	63
„Halny wiatr”	64
„Hawiarska Koliba”	65
„Hej sokoły”	66
„Idzie jesień”	67
„Irlandia”	68
„Jak”	69
„Jak dobrze nam”	70
„Jakże blisko”	71
„Jej twarz”	72
„Jesienne wino”	73
„Jest już za późno, nie jest za późno”	74
„Jeszcze nie czas”	75
„Jolka Jolka”	76
„Justysia”	77
„Kadecik”	78
„Kara Barabasz”	79
„Karczma dla samotnych”	80
„Kim właściwie była ta piękna pani”	81
„Kolęda”	82
„Kołysanka dla Joanny I”	83
„Kołysanka dla Joanny II”	84
„Kraina Łemków”	85
„Krajka”	86
„Lato, lato”	87
„Lato z ptakami odchodzi”	88
„Lekcja historii klasycznej”	89
„Los włóczęgi”	90
„Lunatyczne wyznania”	91
„Łajdak”	92

„Maestro bezdomny”	93
„Majka”	94
„Majster Bieda”	95
„Manitou”	96
„Między nami”	97
„Modlitwa o wschodzie słońca”	98
„Modlitwa wędrownego grajka”	99
„Morskie opowieści”	100
„Mufka”	101
„Mury”	102
„Nasza klasa”	103
„Nie brookliński most”	104
„Nie chodź tam”	105
„Nie płacz Ewka”	106
„Nie rozdziobią nas kruki”	107
„Nie unikniesz bracie swego przeznaczenia”	108
„Niedokończona jesienna fuga”	109
„Nieszczęśliwa miłość chemika”	110
„Nocna piosenka o mieście”	111
„Nuta z Ponidzia”	112
„Obława”	113
„Obława II”	114
„Obława III”	115
„Obława IV”	116
„Obozowe tango”	117
„Ocean”	118
„Od Turbacza”	119
„Odpowie ci wiatr”	120
„Ona sobie tego nie życzy”	121
„Opadły mgły”	122
„Pan Kmicic”	123
„Panna kminkowa”	124
„Pariień maładoj”	125
„Październik”	126
„Pechowy dzień”	127
„Pejzaże Harasymowiczowskie”	128
„Pieski”	129
„Pieśń łagodnych”	130
„Pieśń na wyjście”	131
„Pieśń o śnie”	132
„Pieśń pożegnalna”	133
„Piosenka bez tytułu”	134
„Piosenka dla Grażki”	135
„Piosenka dla robotnika ранnej zmiany”	136
„Piosenka dla Wojtka Bellona”	137

„Piosenka o zajączku”	138
„Piosenka wiosenna”	139
„Piosenka z niekończącej się drogi”	140
„Płonie ognisko”	141
„Pocztówka z Beskidów”	142
„Pod wspólnym dachem”	143
„Polanka”	144
„Połoniny Niebieskie”	145
Pompeja	146
„Poślę dziewczynie”	147
„Pożar na Tamce”	148
„Pożegnanie”	149
„Pożegnanie gór”	150
„Późną nocą jesieni już blisko”	151
„Preludium dla Leonarda”	152
„Przerwa w podróży”	153
„Przeżyć”	154
„Przeżyj to sam”	155
„Przyjaciele”	156
„P.S. jesiennej miłości”	157
„Pszczołka Maja”	158
„Ragazzo da provincia”	159
„Rozliczysz mnie Panie”	160
„Rublow”	161
„Rzeka”	163
„Rzeki to idące drogi”	164
„Sam ze sobą na sam”	165
„Sanctus”	166
„Szczypawki”	167
„Sen Katarzyny II”	168
„Sielanka o domu”	169
„Skóra”	170
„Sprzysiężeni”	171
„Szkic do portretu”	172
„Taka piosenka”	173
„Tawerna `Pod pijaną zgrają` ”	174
„Tęskniacz”	175
„Tęsknica”	176
„Tratwa Blues”	177
„Turystyczna samba”	178
„W Bielicznej”	179
„W lesie listopadowym”	180
„Walczyk grzecznego Kubusia”	181
„Walka Jakuba z Aniołem”	182
„We wtorek w schronisku po sezonie”	183

„Wczoraj wieczorem”.....	184
„Widok z Lackowej”.....	185
„Wieczór Wrocławia”.....	186
„Wielki wóz”.....	187
„Wiesiek”.....	188
„Wiewiórka”.....	189
„Wineta”.....	190
„Wyznania zakochanego chemika”.....	191
„Z nim będziesz szczęśliwsza”.....	192
„Zabierz mnie na stację”.....	193
„Zakochani”.....	194
„Zawsze tam, gdzie ty”.....	195
„Zbroja”.....	196
„Zegar”.....	197
„Zegarmistrz”.....	198
„Zły niż”.....	199
„Zmartwychwstanie Mandelsztama”.....	200
„Zobacz Anno”.....	201
„Zombie”.....	202
„Żegnaj Ameryko”.....	203
„Życie to nie teatr”.....	204

„A my nie chcemy uciekać stąd”

a

Stanął w ogniu nasz wielki dom
Dym w korytarzu kręci sznury
Jest głęboka naprawdę czarna noc
Z piwnic płonące uciekają szczury

E

F

Krzyczę przez okno czoło w szybę wgniatam

G

a

Haustem powietrza robię w żarze wyłom
Ten co mnie słyszy ma mnie za wariata
Woła co jeszcze świrze ci się śniło

a

F

Więc chwytam kraty rozgrzane do białości

G

a

Twarz swoją widzę twarz w przekleństwach
A obok sąsiad patrzy z ciekawością
Jak płonie na nim kaftan bezpieczeństwa

Dym w dziurce od klucza a drzwi bez klamek
Pękają tynki wzdłuż spoczonej ściany
Wsuwam swój język w rozpalony zamek
Śmieje się za mną ktoś jak obłąkany

a

G

a

Lecz większość śpi nadal przez sen się uśmiecha

F

G

a

A kto się zbudzi nie wierzy w przebudzenie
Krzyk w wytłumionych salach nie zna echa
Na rusztach łóżek milczy przerażenie

Ci przywiązani dymem materacy
Przepowiadają życia swego słowa
Nam pod nogami żarzą się posadzki
Deszcz iskier czerwonych osiada na głowach

Dym coraz gęstszy obcy ktoś się wdziera
A my wciśnięci w najdalszy sali kąt
Tędy wrzeszczy niech was jasna cholera
A my nie chcemy uciekać stąd

A my nie chcemy uciekać stąd
Krzyczymy w szale wściekłości i pokory
Stanął w ogniu nasz wielki dom
Dom dla psychicznie i nerwowo chorych

„Aleksander Siergiejewicz Puszkina”

Co było nie wróci i szaty rozdzierać by próżno
Cóż, każda epoka ma własny obyczaj i ład
A przecież mi żal, że tu w drzwiach nie pojawi się Puszkina
Tak chętnie bym dziś choć na kwadrans na koniak z nim wpadł

Dziś już nie musimy piechotą się wlec na spotkanie
I tyle jest aut i rakiety unoszą nas w dal
A przecież mi żal, że po Moskwie nie suną już sanie
I nie ma już sań i nie będzie już nigdy, a żal

Przyjmuję pojętny mój wiek, mego stwórcę i mistrza
Ten trzeźwy mój wiek, doświadczony mój wiek pragnę czcić
A przecież mi żal, że jak dawniej śnią nam się bożyszczka
Górują cokoły, na których nie stoi już nikt

Co było nie wróci, wychodzę wieczorem na spacer
I nagle spojrzałem na Arbat, i ach co za gość
Rzą konie u sań, Aleksander Siergiejewicz przechadza się
Ach, głowę bym dał, że już jutro wydarzy się coś

„Alleluja”

D **h** **D** **h**
Tajemny akord kiedyś brzmiał, Pan cieszył się, gdy Dawid grał
G **A** **D** **A**
Ale muzyki dziś tak nikt nie czuje
D **h** **Fis** **h** **G**
Kwarta i kwinta, tak to szło, raz wyżej w dur, raz niżej w moll
A **Fis⁷** **h**
Nieszczęsny król ułożył Alleluja
G **h** **G** **DAD** **A**
Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja

Na wiarę nic nie chciałeś brać, lecz sprawił to księżycyca blask
Że piękność jej na zawsze cię podbiła
Kuchenne krzesło tronem twym, ostrzygła cię, już nie masz sił
I z gardła ci wydarła Alleluja

Dlaczego mi zarzucasz wciąż, że nadaremno wzywam Go
Ja przecież nawet nie znam Go z imienia
Jest w każdym słowie światła błysk, nieważne, czy usłyszysz dziś
Najświętsze, czy nieczyste Alleluja

Tak się starałem, ale cóż - dotykam tylko, zamiast czuć
Lecz mówię prawdę, nie chcę was oszukać
I chociaż wszystko poszło źle, przed Panem Pieśni stawię się
Śpiewając tylko jedno - Alleluja

Ambasadorowie

d C a d
Jeszcze pod ręką globus - z taką mapą świata,
C A
Na jaką stać strategię, plany i marzenia.
d C a d
Jeszcze insygnia władzy, sobolowa szata,
d A d
Gęsty, trefiony włos i ręki gest bez drżenia.
Jeszcze w zasięgu dłoni zegar - jeszcze wcześniej,
Pewności siebie ruch wskazówki nie odbiera.
Wzrok - lustro duszy - widzi wszystko nawet we śnie,
Któremu spokój niesie Cyfra i Litera.

D G D
Tyle zrobili już, jak na swe młode lata,
D G A
Ulega dziejów wosk ich nieomylnym śladom -
h Fis G
To George de Selve - obiecujący dyplomata
D A D G D
I Jean de Dinteville - francuski ambasador.

Dyskretny przepych - tylko echem dostojęstwa,
Turecki dywan, włoska lutnia - znak obycia.
W milczących ustach bezwzględny smak zwycięstwa,
W postawach - wielkość - osiągnięta już za życia.
Ciężka kotara obu wspiera tym - co kryje.
Patrzą przed siebie śmiało, pewni swoich racji,
Wszak dyplomacja włada wszystkim dziś - co żyje,
A oni - kwiat szesnastowiecznej dyplomacji!

Nie wiedzą, co to ból, co dzuma, albo katar.
Zachciankom wielkich - świat uczyni zawsze zadość!
To George de Selve - obiecujący dyplomata
I Jean de Dinteville - francuski ambasador.

Lecz w nastrojonej lutni nagle struna pęka
I żółkną brzegi kart w otwartej wiedzy księdze
Za krucyfiksem błądzi mimowolnie ręka
Strzałka zegara iść zaczyna coraz prędzej!
Straszliwy kształt przed nimi zjawia się w pół kroku
I niszczy spokój - czy artysta się wygłupia?
Nie, to nie żart! Na kształt ten trzeba spojrzeć z boku!
Żeby zobaczyć jasno, że to czaszka trupia!

Byli - i nie ma ich, ach - cóż za wielka strata!
Jak nazywali się? Któż dzisiaj tego świadom?
Ach! George de Selve! Obiecujący dyplomata...
Ach! Jean de Dinteville, francuski ambasador...

"Aniołek"

C **F**
Narysuję dla Ciebie aniołka
C **F** **G** **C** **FG**
Choć nie mnie o to prosisz w swych wierszach, nie mnie, nie mnie
I usiądzie przy Twoim stole
Choć nie dla mnie było to miejsce, nie dla mnie, nie dla mnie
Będę biegać po Twoich sadach
Zrywać wszystkie jabłka czerwone, choć nie ja miałam je rwać

C **F** **C**
Wyśpiewam dla Ciebie cały świat
C **G** **C**
Wyśpiewam dla Ciebie swoje wiersze
C **F** **C**
I miłość wyśpiewam - najpiękniejszy dar
C **G** **C**
I uśmiech wyśpiewam dla Ciebie

Strącę z nieba dla Ciebie aniołka
Aby zaniósł do Ciebie mój uśmiech, choć nie ja miałam się śmiać
Na przystanku pod Twoją jabłonią
Będę czekać na Ciebie codziennie, choć nie ja miałam tam stać
Wszystkie jabłka, wszystkie czerwone
Porozdaję Twoim przyjacielom, choć nie ja miałam przyjaźń dać

Narysuję dla Ciebie aniołka
Choć nie mnie prosisz o to w swych wierszach, nie mnie, nie mnie
Będę patrzeć na Twoje oczy
Choć nie ja miałam siłę z nich czerpać, nie ja, nie ja
Będę tulić do Twoich ranion
Swą pyzată buzię rumianą, choć nie ja miałam czułość dać

„Autobiografia”

Miałem dziesięć lat gdy usłyszał o mnie świat
W mej piwnicy był nasz klub
Kumpel radio zniósł usłyszałem Blues Sued Shoes
I nie mogłem w nocy spać
Wiatr odnowy wiał darowano reszty kar
Znów się można było śmiać
W kawiarniany gwar jak tornado jazz się wdarł
I ja też chciałem grać

Ojciec Bóg wie gdzie Martenowski stawiał piec
Mnie paznokiec z palca zszedł
Z gryfu został wiór grałem milion różnych bzdur
I poznałem co to seks
Pocztówkowy szła każdy z nas ich pięćset miał
Zamiast nowej pary jeans
A w sobotnią noc był Luksemburg chata szkło
Jakże się chciało żyć

Było nas trzech
W każdym z nas inna krew
Ale jeden przyświecał nam cel
Za kilka lat mieć u stóp cały świat
Wszystkiego w bród
Alpagi łyk i dyskusje po świt
Niecierpliwy w nas ciskał się duch
Ktoś dostał w nos to popłakał się w głos
Coś działo się

Poróżniła nas za jej Poli Raksy twarz
Każdy by się zabić dał
W pewną letnią noc gdzieś na dach wyniosłem koc
I dostałem to com chciał
Powiedziała mi że kłopoty mogą być
Ja jej że egzamin mam
Odkręciła gaz nie zapukał nikt na czas
Znów jak pies byłem sam

Stu różnych ról czym ugasić mój ból
Nauczyło mnie życie jak nikt
W wyrku na wznak przechrapałem swój czas
Najlepszy czas
W knajpie dla braw klezmer kazał mi grać
Takie rzeczy że jeszcze mi wstyd
Pewnego dnia zrozumiałem że ja
Nie umiem nic

Słuchaj mnie tam pokonałem się sam
Oto wyśnił się wielki mój sen
Tysięczny tłum spija słowa z mych ust
Kochają mnie
W hotelu fan mówi na taśmie mam
To jak w gardłach im rodzi się śpiew
Otwieram drzwi i nie mówię już nic
Do czterech ścian

„Autoportret Witkacego”

G **D⁶**
Patrzę na świat z nawyku
G **D⁶**
Więc to nie od narkotyków
a e G D⁶
Mam czerwone oczy doświadczalnych królików
Wstałem właśnie od stołu
Więc to nie z mozołu
Mam zaciśnięte wargi zgłodniałych Mongołów

Słucham nie słów lecz dźwięków
Więc nie z myśli fermentu
Mam odstające uszy naiwnych konfidentów
Wszędzie wężę bandytów
Więc nie dla kolorytu
Mam typowy cień nosa skrzywdzonych Semitów

d a
Widzę kształt rzeczy w ich sensie istotnym
d a
I to mnie czyni wielkim oraz jednokrotnym
e a H⁷
W odróżnieniu od was którzy Państwo wybaczą
e H⁷
Jesteście wierszem idioty odbitym na powielaczu e

Dosyć sztywną mam szyję
I dlatego wciąż żyję
Że polityka dla mnie to w kryształach pomyje
Umysł mam twardy jak łokcie
Więc mnie za to nie kopcie
Że rewolucja dla mnie to czerwone paznokcie

Wrażliwym jest jak membrana
Zatem wieczór i z rana
Trzęsę się jak śledziona z węgorz wyrwana
Zagłady świata się boję
Więc dla poprawy nastroju
Wrzeszczę jak dziecko w ciemnym zamknięte pokoju

Ja bardziej niż wy jeszcze krztuszę się i duszę
Ja częściej niż wy jeszcze żyć nie chcę a muszę
Ale tknąć się nikomu nie dam i dlatego
Gdy trzeba będzie sam odbiorę światu Witkacego

„Azyl”

h A h A

D **h**
O azyl proszę cztery ściany
h **G** **A**
I sufit co sklepiony szczelnie
C **h** **A**
Niech będzie dom nasz zamieszkały
C **h** **A**
Niech w nim czujemy się dziś pewnie

h A h A

Niech sprzęty rosną jak na drożdżach
Niech przyjaciele tu bywają
W donicach kwiaty pokojowe
Niech do starości tu dotrwają

h A h A

fis **fis⁷⁺** **fis⁷** **H⁷**
Niech ściany uszu dziś nie mają
h **G** **A**
Niech zawsze będą tylko ścianą
C **h** **A**
W natłoku gości niech nadzieja
D⁷⁺ **A**
Nim zbliżymy się | **x3** |
D⁷⁺ **A** **H** **h⁷** **A** | **x3** |
Nim zbliżymy się ku jesieni |

h⁷ **A**
Ku jesieni | **x2**

„Baba”

C

Zabierz w góry babę swą

A⁷ d

Popchnij w przepaść, zabij ją

G

Potem krzyknij: hej

G⁷ C G

Jednej baby mniej

Weź na narty babę swą

W zaspie śniegu uduś ją

Potem krzyknij: hej

Jednej baby mniej

Weź na grzybki babę swą

Muchomorkiem nakarm ją

Potem krzyknij: hej

Jednej baby mniej

Weź na łajbę babę swą

I pod kilem przywiąż ją

Potem krzyknij: hej

Jednej baby mniej

Weź do lasu babę swą

Do mrowiska zakop ją

Potem krzyknij: hej

Jednej baby mniej

Weź do wanny babę swą

Kwasem solnym zalej ją

Potem krzyknij: hej

Jednej baby mniej

Wsadź w rakieta babę swą

Potem w kosmos wystrzel ją

Potem krzyknij: hej

Jednej baby mniej

Weź do kuchni chłopca swego

I zrób z niego mielonego

Potem krzyknij: hej

Jednego chłopca mniej

„Bajka o Głupim Jasiu”

a
Ojców dom pożegnał Głupi Jasio
d
Szukać Wody Życia rad nie rad.
E
Stopy ścisnął swym niedobrym braciom,
a E a
Którzy siłą go wysłali w świat.
G C
Schedę jego wezmą i zmarnują
A d
Nic powiedzieć nie mógł, choćby
chciał,
H E
Więc wyruszył w drogę pogwizdując
F[E'] E[a]
Starczy mu, że mowę zwierząt znał.
x2
d
Głupi Jasiu, Głupi Jasiu
a
Śmiał się w lesie szczebiot ptasi
E a E
Prawda to, że ci rozumu brak!
d
Woda Życia nie istnieje
a
A w obczyźnie nam zmarniejesz!
H'[E'] E[a]
Ale on przed siebie szedł i tak.
| x2
Szedł za słońkiem tam, gdzie
zachodziło,
x2
Pod stopami chrzęścił złoty żwir.
Ale złoto Jasia nie olśniło,
Wsluchiwał się w wieczorny ptaków ćwir.
Idź ćwierkały Jasiu do stolicy,
Gdzie umiera Król na łożu z piór.
Uzdrow go wywarem z ziarn pszenicy,
On ci władzę da i jedną z cór.
x2
Głupi Jasiu, Głupi Jasiu
Wabił w lesie szczebiot ptasi
Wszak bogactwo lepsze jest od bied!
Nie istnieje Woda Życia,
Więc przynajmniej miej coś z życia!
Ale on przed siebie szedł i tak.
x2

nie miał władzy Jasio, bo był głupi
I nie myślał o najśłodszym z ciał,
Bo by się miłością, władzą upił,
A on Wodę Życia znaleźć miał.
Zawędrował w osypiska dzikie,
Gdzie się węże wiły mu u nóg.
Uciekły - kto mądry - przed ich sykiem,
Ale Jasio syk zrozumieć mógł:
x2
Głupi Jasiu, Głupi Jasiu,
Jeśliś nas się nie przestraszył
Idź przed siebie ścieżką na sam szczyt;
Lecz nie zważaj na uroki,
Nie oglądaj się na boki,
Bo cię wtedy nie ocali nikt.
x2
Pnie się w górę ścieżką kamienistą
Wśród upiorów, widm, bezgłowych ciał,
Ale nie przeraża go to wszystko
Bo nie takie strachy z domu znał.
Widzi już na szczycie jak ze źródła
Woda Życia tryska srebrną mgłą
A przy źródle jeden z braci mruga:
Popatrz Jasiu w dół, tam jest twój dom!
x2
Głupi Jasiu Głupi Jasiu,
Coś na złudę się połasił
Raz spojrziałeś w dół, jedyny raz:
Na nic trudy, droga krwawa,
Zniknął dom i brata zjawa
I zmieniłeś się pod szczytem w głąz.
x2
Wraca teraz Głupi Jaś z kamienia,
Pełźnie drogą rok po roku cał,
Lecz przeminą całe pokolenia
Nim pokonać zdoła złotą dal.
A, gdy dotrze już do domu kamień,
Dzieciom ktoś opowie o nim baśń
I pojawi się przy starej bramie
Ożywiony baśnią Głupi Jaś.
| x2
d

„Ballada majowa”

          D   A
Brnąłem do Ciebie maju
          G   h
Przez mrozy i biele
          G   fis
Przez śnieżyce i zaspę
          G   A
I lute zawieje

          D   A
Przez bezbarwne szpitale
          G   h
Korytarze stycznia
          G   fis
W tych korytarzach słońce
          G   A   D
Gasło ustawicznie

          D   A
A teraz maj dokoła maj
          G   h
Wyświęca ogrody
          G   D
I cały ja, i cały ja
          G   A
Zanurzony w jordanie pogody

          D   A
A teraz maj, i maj, i maj
          G   h
Dokoła się święci
          G   D
Od wonnych bzów, szalonych bzów
          G   A   D
Wprost w głowie mi się kręci

I płyną przeze mnie dmuchawce
Jak dzieciństwa echa
I wielka jest majowa moc
Kiedy niebo się do ziemi uśmiecha
Śpi w Twoim wnętrzu chłopiec
W chłopcu pierwszy zachwyt poznaję
Z Twoich ziaren wyrosną sady
Strudzonemu pielgrzymką ulżyj, dodaj wiary

„Ballada o Cześć piekarzu”

G D A G D

D **A**
Chleba takiego jak ten od Czeška
e **G** **Fis** **h**
Nie kupisz nigdzie, nawet w Warszawie
G **A**
Bo Czesiek Piekarz nie piekł, lecz tworzył
D **A**
Bochny, jak z mąki słonecznej kołacze.

Kłaniali się ludzie, gdy wyrzał przez okno
W kitlu łyknąć powietrza
A kromkę masłem smarując każdy **D**
Mówił: Nad chleby ten chleb od Czeška.

C **G** **e** **a**
Chleb się chlebie, chleb się chlebie
C **h** **e**
Bo nad chleb być może co
C **G** **e** **a**
Chleb się chlebie, chleb się chlebie
C
Niech ci nigdy nie zabraknie
D **A** **e** **h** **G D** **A** **G** **D**
Drożdży, wody, rąk i ziarna (mruczał Czesiek tak noc w noc)

A o porankach chlebem pachnących
Gdy pora idzie spać na piekarzy
Zaczerwienione przymykał oczy
Czesiek i siadał z dłutem przy stole

Ciągle te same włosy i trochę
Za duży nos, w drzewie cierpliwym
Pieściły ręce dziesiątki razy
W poranki świeżym chlebem pachnące.

Nikt takich słów jak miasto miastem
Nie znał i "źle się dzieje" mówili
Na obraz czerniał Czesiek razowca
Kruszał podobnie bułce zleżałej

Gdy go znaleźli na piasku z wojska
Dłuto jak wbite w bochen miał w garści
I nikt nie wie co Czeška wzięło
Lecz śpiewa każdy jak miasto miastem

„Ballada o jajku”

C a
Gdy noc zapadła już głucha

d G
I ciemno było w kurniku
Kura szepnęła słuchaj
Budząc koguta po cichu

C a F G
Ko ko ko ko ko ko ko ko kukuryku
Ko ko ko ko ko ko ko ko kukuryku

I głos zamierał jej w grdyce
I wszystko stało się bajką
Ja słodką mam tajemnicę
Słuchaj będziemy mieć jajko

Gdy kura to powiedziała
Kogut z radości aż zapiał
Przytulił ją do siebie
Teraz nie będę już chrapał

Poślemy jajko do szkoły
A potem na wyższe studia
Będzie stroić gitary
I wygrywać preludia

A potem się jajko ożeni
I będziemy mieć wnuki
Śliczne okrągłe jajka
A nie kanciaste kałmuki

Gdy nożemznaczona godzina
Przyjdzie i utną nam szyje
Jajko to wszystko przetrzyma
Jajko to wszystko przeżyje

I tak spędzili tę nockę
Razem na wspólnym patyku
Jak czasem jest dobrze mieszkać
W takim malutkim kurniku

„Ballada o krzyżowcu”

e

Wolniej wolniej wstrzymaj konia

A

Dokąd pędzisz w stal odziany

C

Pewnie tam gdzie błyszczą w dali

D

Jeruzalem białe ściany

Pewnie myślisz że w świątyni

Zniewolony pan twój czeka

Abyś przyszedł go ocalić

Abyś przybył doń z daleka

Wolniej wolniej wstrzymaj konia

Byłem wczoraj w Jeruzalem

Przemierzałem puste ściany

Pana twego nie widziałem

Pan opuścił Święte Miasto

Przed minutą przed godziną

W chłodnym gaju na pustyni

Z Mahometem pije wino

Wolniej wolniej wstrzymaj konia

Chcesz oblegać Jeruzalem

Strzegą go wysokie mury

Strzegą go Mahometanie

Pan opuścił święte miasto

Na nic poświęcenie twoje

Po cóż burzyć białe wierze

Po cóż ludzi niepokoić

Wolniej wolniej wstrzymaj konia

Porzuć walkę niepotrzebną

Porzuć miecz i włóczęgię swoją

I jedź ze mną i jedź ze mną

Bo gdy szlakiem ku północy

Podążają hufce ludne

Ja podnoszę dumnie głowę

I odjeżdżam na południe

„Ballada o Świętym Mikołaju”

a G E (edch)

a G a (agfe)

a G E (edch)

W rozstrzelanej chacie

a G a (agfe)

Rozpaliłem ogień

a G E (edch)

Z rozwalonych pieców

d E

Pieśni wyniosłem węgle

a C

Naciągnąłem na drzazgi gontów

G E

Błękitną płachtę nieba

a d aEa

Będę malował od nowa

d E a G

Wioskę w dolinie

C G

Święty Mikołaju

C E⁷

Opowiedz jak tu było

a d aEa

Jakie pieśni śpiewano

d E a G

Gdzie się pasły konie

d E a

Gdzie się pasły konie

A on nie chce gadać

Ze mną po polsku

Z wypalonych źrenic

Tylko deszcze płyną

Hej ślepcze nauczę swoje

Dziecko po łemkowsku

Będziecie razem żebrać

W malowanych wioskach

„Ballada z gór”

G   **C**   **D**
Tu króluje zeszłoroczny czas
          B   **F**   **C**
Na posłaniu z liści buczynowych
          a   **h**   **e**
Stąd do ziemi dalej niż do gwiazd
          C   **D G**
Zachwytu swego nie wysłowisz

e
Rosną skrzydła u ramion
      C7+
Czas się w wieczność przemienia
      a
Obłocznieją wszystkie ziemskie sprawy
      H7
Gdy zbliżamy się do szczytu po kamieniach

Rosną skrzydła u ramion
Czas się w wieczność przemienia
Góry i wolność dokoła
Chyba dostąpimy tu wniebowstąpienia

      A w schronisku święty Piotr z herbata
      I widoki nieziemskie na świat
      Przy ognisku rozłożymy się z gitara
      Posłuchamy co nam w duszy gra

Z pleców góry zrzucimy do stóp
I zmęczenie rozzujemy z nóg
To schronisko to prawdziwy raj
Niechaj wiecznie odpoczynek trwa

Rosną skrzydła u ramion
Rosną przepastne błękity
Życie pełne olśnień i zachwyków
Tyś wędrówką najwytrwalszą ku szczytom

Góry tu wszystko jest święte
Tu wspinaczki nasze wniebowzięte
W górach los ma światowida twarz
Od ogniska bije jeszcze baśni blask

„Bar na stawach”

F^{9/6} C^{9/5} G

F^{9/6} C^{9/5}

Jeszcze się kołysze miasto

G

8.15 na Stawach bar

F^{9/6}

C^{9/5}

Bramę otwiera wchodzimy tedy

G F^{9/6} C^{9/5} G F^{9/6} C^{9/5} G

Ja i Hnatowicz Jan

Co tu zostało z wierszy Mistrza
Klasa robotnicza fasolka z bufetu
A smak poranny piwa łapczywie
Poznają poematy w beretach

Wszedł dzielnicowy krokiem szeryfa
Tępo spod dacha popatrzył
Nie mieści mu się w głowie służbowej
Że można wypić na czczo

Co tu zostało z wierszy Mistrza
Kiedy wyjść trzeba na papierosa
A bufetowa grozi gliną
Gdy ktoś coś powie głośniej

Pod ścianą zaraz przy wejściu
Pałac sporty z rękawa
Siedli goście wprost z wierszy Mistrza
Bubu Makino wypisz wymaluj

Słuchaliśmy ich z Hnatowiczem
Jak żywy poemat Stawów
Poezją był brzęk ich kufla
Kosmiczny wymiar miały słowa

Lecz chłopakom od sąsiedniego stolika
Chyba z zawodówki pobliskiej
Nagle się dziwnie zachciało
Żeby te zgredy wyszli

Co tu zostało z wierszy Mistrza
Chłodem powiało od drzwi nie domkniętych
I wyszliśmy z Hnatowiczem
Gdzie indziej szukać poezji

„Bar w Beskidzie”

G D C D

la, la, la, la

G D C D G

la, la, la, la...

C D G

G

D

Jeśli chcesz z gardła kurz wypłukać

C

D

Tu każdy wskaże ci drogę

G

D

W bok od przystanku PKS-u

C

D

G

C D G

Na prawo od szosy asfaltowej

Kuszą napisy ołówkiem kopiowym

Na drzwiach od dziesiątej otwartych

Dziś polecamy kotlet mielony

I lokal kategorii czwartej

G

D

Lej Lej Lej się chmielu, lej się chmielu!!!

C

G

Nieś muzyko po bukowym lesie

e

h

Panna Zosia ma w oczach dwa nieba

C

D

Trochę lata z nowej beczki przyniesie

W środku chłopaki rzucają łaciną

O sufit i cztery ściany

Dym z ekstra mocnych strzela jak szampan

Bledną obrusy lniane

Za to wieczorem gdy lipiec duszny

Otworzy okna na oścież

Gwiazdy wpadają do pełnych kufli

Poobgryzanych jak paznokcie

Kiedy chłopaki na nogach z waty

Wracają po mokrej kolacji

Świat się jak okręt morski kołysze

Gościniec dziwnie ślimaczy

A czasem któryś ze strachem na wróble

Pogada o polityce

Jedynie cerkiew marszczy zgorszona

Szorstkie od gontów lico

G C D | x2

G

„Bardzo smutna piosenka retro”

G **D**
Lato było jakieś szare

G **D**
I słowikom brakło tchu

H⁷ **e**
Smutnych wierszy parę

A⁷ **D**
Ktoś napisał znów
Smutnych wierszy nigdy dosyć
I zranionych ciężko serc
Nieprzespanych nocy
Które trawi lęk

G **D⁷**
Kap, kap, płyną łzy

G **D⁷**
W łez kałużach ja i ty

G **E⁷** **a** **G⁷** **D⁷** **G** **D**
Wypłakane oczy i przekwitłe bzy
Płacze z nami deszcz
I fontanna szlocha też
Trochę zadziwiona skąd ma tyle łez

Nad dachami muza leci
Muza czyli weny znak
Czemu wam poeci
Miodu w sercach brak
Muza ma sukienkę krótką
Muza skrzydła ma u rąk
Lecz wam ciągle smutno
A mnie boli ząb

„Beskid”

G C D G C D

A w Beskidzie rozzłocony buk

G C e a D

A w Beskidzie rozzłocony buk

C D

Będę chodził Bukowina

G

Z dłutem w ręku

C

By w dziewczęcych twarzach

G

Uśmiech rzeźbić

C e a D

Niech nie płaczą już

C D

Niech się cieszą po kapliczkach

G C D

Moich dróg

G C D G

Beskidzie! Malowany cerkiewny dach

G C H⁷ e

Beskidzie! Zapach miodu w bukowych pniach

C D

Tutaj wracam gdy ruda jesień

G C

Na przełęcz swój toból niesie

G

Słucham bicia dzwonów

C e a D

W przedwieczorny czas

Beskidzie! Malowany wiatrami dom

Beskidzie! Tutaj słowa inaczej brzmią

Kiedy krzyczę w jesienną ciszę

Kiedy wiatrem szeleszczą liście

Kiedy wolność się tuli w ciepło moich rąk

C D G C D

Gdy jak źrebrak się tuli do mych rąk

A w Beskidzie zamyślony czas

A w Beskidzie zamyślony czas

Będę chodził z nim poddaszem gór

By zerwanych marzeń struny

Przywiązywać niespokojnym dłoniom drzew

Niech mi grają na rozstajach

Moich dróg

„Bez słów”

G **D**
Chodzą ulicami ludzie

e **h**
Maj przechodzą lipiec grudzień

C **G** **D**
Zagubieni wśród ulic bram
Przemarznęte grzeją dłonie
Dokądś pędzą za czymś gonia
I budują wciąż domki z kart

C **G**
A tam w mech odziany kamień

C **G**
Tam zaduma w wiatru graniu

C **G** **D**
Tam powietrze ma inny smak
Porzuć kroków rytm na bruku
Spróbuj znajdziesz jeśli szukać
Zechcesz - nowy świat własny świat

Płyną ludzie miastem szarzy
Pozbawieni złudzeń marzeń
Omijają wciąż główny nurt
Kryją się w swych norach krecich
I śnić nawet o karecie
Co lśni złotem nie potrafią już

Chodzą ludzie asfalt depczą
Nikt nie krzyknie każdy szepcze
Drzwi zamknięte zaklepany krąg
Tylko czasem kropla z oczu
Po policzku w dół się stoczy
I to dziwne drżenie rąk

„Bieszczady”

e a
Tu w dolinach wstaje mgłą wilgotny dzień
D⁷ G H⁷
Szczyty ogniem płoną stoki kryje cień
Mokre rosną trawy wypatrując dnia
Ciepła które pierwszy słońca promień da

G C D G
Cicho potok gada gwarzy pośród skał
C D G
O tym deszczu co z chmury trochę wody dał
C D G
Świerki zapatrzone w horyzontu kres
C D G
Głowy pragną wysoko jak najwyżej wznieść

Tęczą kwiatów barwny połoniny łąn
Słońcem wypełniony jagodowy dzban
Pachnie świeżym sianem pokos pysznych traw
Owiec dzwoneczkami cisza niebu gra

Serenadą świerszczy kaskadami gwiazd
Noc w zadumie kroczy mroku ścieląc czas
Wielkim wozem księżyc rusza na swój szlak
Pozłocistym sierpem gasi lampy dnia

„Bieszczadzki trakt”

G   **D**   **C**   **G**
Kiedy nadejdzie czas wabi nas ognia blask

D   **C**   **G**
Na polanę gdzie króluje zły

D   **C**   **G**
Gwiazdny pył w ogniu tym łzy wyciśnie nam dym

D   **C**   **G**
Tańczą iskry z gwiazdami a my:

C   **D**   **G**
Śpiewajmy wszyscy w ten radosny czas

C   **D**   **e**
Śpiewajmy razem ilu jest tu nas

C   **D**
Choć lata młode szybko płyną

G   **e**
Wiemy że

C   **D**   **G**
Nie starzejemy się

W lesie gdzie licho śpi ma przygoda swe drzwi
Chodźmy tam gdzie na ścianie lasu lśnią
Oczy sów wilcze kły rykiem powietrze drży
Tylko gwiazdy przyjazne dziś są

Dorzuć do ognia dREW w górę niech płynie śpiew
Wiatr poniesie go w wilgotny las
Każdy z nas o tym wie znowu spotkamy się
A połączy nas bieszczadzki trakt

„Blues o powrocie”

A D A E

A

I znowu widzę

D

Mrok zostawiłem

A

Jak łach znoszony

D

Szybuje ze mnie

G

Dnia jasny gołąb

D

Dis E

W nieba koronę

E

Kłaniam się światłu

D

I znowu widzę

A

E A D A E

Mrok zostawiłem

I znowu idę

Nozdrza pęcznieją

Wilgotnym wiatrem

W uszy się wdziera

Powietrza łomot

Po pustym trakcie

Kłaniam się drodze

Gdy nozdrza znowu

Pęcznieją wiatrem

I znowu śpiewam

Język mi bije

Sercem od dzwonu

Po dniach milczenia

Krzykiem wędruje

Po nieboskłonie

Kłaniam się ludziom

I znowu śpiewam

Po dniach milczenia

I znowu jestem

Grzeją mnie myśli

Jak wódka w żyłach

Rośnie gmach we mnie

Ze świadomością

Że już w nim byłem

Kłaniam się myślom

Które grzeją

Jak wódka w żyłach

C

I znowu czuję

F

Wokół siebie

C

Ludzką obecność

F

Pośród przyjaciół

B

I wobec wrogów

F

Fis G

Znów sobą jestem

G

Kłaniam się ludziom |

F

Bo znowu czuję | x2

C

(G)

Ludzką obecność |

C F C B H C

„Błogo bardzo słaWił będe ten dzień”

a C G a
Błogo bardzo będe słaWił ten dzień

C G a e G
Kiedy na nowo się narodzę

F d G a
Nawet gdy to będzie śmierci mej dzień

F G a e G
Może jednak narodzę się wcześniej

Nie będzie za mną chodził mój cień
Kiedy na nowo się narodzę
Straszny i zwęglony, czarny mój cień
Drzewo gromem rażone w lesie

Spał będe w nocy a nie spał w dzień
Kiedy na nowo się narodzę
Jasny, bez demonów będzie mój sen
Zaś na jawie nie zjedzą mnie pleśnie

Pójdę bezpowrotnie daleko hen
Kiedy na nowo się narodzę
I na słodkie słówka głuchy jak pień
Będe w sadach zrywał czereśnie

„Bolero”

E Fis E Fis

a

W pewnym małym miasteczku

G

Gdzieś na krańcach Hiszpanii

F

Stary krawiec Augusto

E

Szył bolera najtaniej
I czy pan był bogaty
Czy był biedny czy kmieć
Każdy takie bolero
Chciał mieć

a

G

Bo to bolero dla prawdziwych cavalleros

F

E

W tym bolero będziesz senior prezentował się jak strus

F

E

Na bolero cavalleros ty się skuś
Ty się skuś | x2

Jakie chcesz pan bolero
Czarne białe różowe
Zapinane od tyłu,
Czy wkładane przez głowę
Z przodu złote guziki
Z tyłu patka czy nie
Jakie chcesz pan bolero
Ole

Na corridę gdy pójdiesz
W tym bolero okryty
O biustmajder zawadzi
Serce twej seniority
A gdy ona zemdlona
Na twe łono bez sił
Padnie szepcąc:
Amigo kto to szył kto to szył kto to szył

„Brzuch”

D

Nadeszła wiosna, świergola ptaki,

e

Na murze plakat: “wyjedź w Bieszczady”.

A

Ruszaj z rajdową grupą “Chrupczaki”,

D

Rzuć w kąt naukę, czas na ballady.

Więc spakowałeś plecak i w drogę,
Chociaż sobota, kolokwium z matmy.
Choć grozi dwója, ty dajesz nogę.
Być może rajd to już twój ostatni.

A tu brzuch ciąży z powłoki tłuszczu.
Trzy kilo znów zapisujesz na straty.
Po kilku krokach masz zadyszkę.
Czujesz, że członki są jak z waty.
Czerwone płatki przed oczyma,
W głowie wiruje karuzela.
Serce łomocze ostatkiem sił,
A brzuch uwiera jak cholera.

Trasa nas wiedzie ścieżką cienistą,
To dolinami, to znów się wspina.
Nareszcie koniec trasy - ognisko,
Lecz nie odpoczniesz, śpiew się zaczyna.

Nadeszła nocka sianko szeleści,
Nareszcie sen da ci ukojenie.
Lecz, cóż to? Obce ciało przy tobie
I ktoś otacza cię swym ramieniem.

Nareszcie w domu, spokój i praca.
I godzinami nic się nie zmienia.
To się nazywa, potocznie mówiąc,
Zamieniać siły w radość tworzenia.

Lecz w trakcie takiej dobrej roboty,
“Byle do rajdu” - myślisz, gdy kujesz.
By ruszyć w Polskę, znów marzysz o tym,
Choć ci kondycja nie dopisuje.

„Bukowina I”

a⁷ e⁷ a⁷ e⁷

a   d⁷   e⁷   a⁷
W Bukowinie góry w niebie postrzępionym
a   d⁷   e⁷   a⁷
W Bukowinie rosną skrzydła świętym bukom
                  c⁷⁺   G   c⁷⁺   a⁷
Minał dzień wiatrem z hal rozdzwoniony
                  d⁷   e⁷   a⁷
I nie mogę znaleźć Bukowiny
d⁷   e⁷   a⁷
I nie mogę znaleźć
                  d⁷   a⁷   e⁷   a⁷
Chociaż gwiazdy mnie prowadzą ciągle szukam.

W Bukowinie zarośnięte echem lasy
W Bukowinie liść zieleni się i złoci
Śpiewa czasem banior ciemnym basem
I nie mogę znaleźć Bukowiny
I nie mogę znaleźć
Choć już szukam godzin krocie i dni krocie

W Bukowinie deszczem z chmur opada
Okrzyk ptasi zawieszony w niebie
Nocka gwiazdną gadkę góróm gada
I nie mogę znaleźć Bukowiny
I nie mogę znaleźć
Choć mnie woła Bukowina wciąż do siebie.

„Bukowina II”

C d F C
Dość wytoczyli bań próżnych przed domy kalecy

C d F C
Żyją jak żyli - bezwolni i głusi i ślepi

d G C e a
Nie współczuj - szkoda łez i żalu

d G C e a
Bezbarwni są, bo chcą być szarzy

e F Fis G C
Ty wyżej wyżej bądź i dalej

d G C GC
Niż ci co się wyzbyli marzeń

C F G C
Niechaj zalśni Bukowina w barwie malin

C F G
Niechaj zabrzmi Bukowina w wiatru szumie

C F C
Dzień minął dzień minął - nadszedł wieczór

F Fis G
Świece gwiazd zapalił

C d F C
Siadł przy ogniu pieśń posłyszał i umilkł.

Po dniach zgiełkliwych, po nocach wyłożonych brukiem
W zastygłym szkliwie gwiazd neonowych próżno szukać
Tego, co tylko zielonością
Na palcach zaplecionych drzemie
Rozewrzyj dłonie mocniej, mocniej
Za kark chwyć słońce, sięgnij w niebo

Odnaleźć musisz - gdzie góry chmurom dłoń podają
Gdzie deszcz i susza gdzie lipce, październiki, maje
Stają się rokiem, węzłem życia
Twój dom bukowy zawieszony
U nieba pnia, kroplą żywicy
Błękitny, złoty i zielony

„Cały dzień na szlaku”

D
Tysiące dróg mam za sobą już
G D
Sporocone czoło pokrywa kurz
A A'
Lecz ciągle idę, woła mnie mój szlak
D
Na polnej drodze pozdrawiam wiatr
G D
Czasem w strumieniu przemyję twarz
A D
A przed zaśnięciem pytam o drogę gwiazd

G D
Cały dzień na szlaku
e h
Wieczorem ognia blask
D
Chociaż nieraz w brzuchu pusto
e G D
Zawsze sobie radę dam

Spłukane deszczem niebo lśni
Czerwienią słońce barwi świt
Odrzucam koce, w drogę ruszać czas
Deszczowych pereł dywan lśni
Królewskim gestem wiatr spędza mgły
Już bez wahania wkraczam na mój szlak

Wędrowniaku kiedyś skończy się
Osiedłe życie zacznę wieść
Pieniądze, żona, dzieci pewnie też
Ale na pewno odnajdzie mnie
Natrętny refren piosenki tej
Wyruszę znowu, niech dzieje się co chce

„Chory na wyobraźnię”

d g d g
B F B F
g A

d g
Dawno w mieście już drwił z niego każdy

d g
Pośmiewiskiem był ludziom na co dzień

B F B F
Ot wariat chory na wyobraźnię

g A
Wiecznie w drodze spóźniony przechodzień

Dokąd idziesz pytali go bliscy
Z tego bracie to trzeba się leczyć

A on brał tekturową walizkę
I wychodził swym obrazom na przeciw

F C g d
Mówiąc idę tam gdzie bezmiar błękitu

F C g d
Światłocienie cyprysów przy drodze

B F B F
Feria barw każdy ranek rozkwita

g A
Chociaż wiem że do celu nie dojdę

Gdy malował świat milkł jak zakłęty
Kurczył się w skrawek płótna na ramach
A on pieścił je jak pierś kobiety
W siedmiobarwnych tęcz kreskach i plamach
Kiedy skończył wpatrywał się w ciszę
By natchnieniem nasycić znów duszę
A gdy już dał się mansardom wykpić
Pił noc całą by z brzaskiem wyruszyć

„Chyba już czas”

C C⁷ G
C⁷ F G C

C C⁷ G (gah)
Zawinięte w kłębek drogi liczą na swój czas
C⁷ F G C (cccgah)
Zamieniony w wielkie Słońce dzień powoli gasł

C G a G
Chyba już czas wracać do domu
W słońcu się chyli wierzby liść
Chyba już czas wracać do domu
W ciszy powrotów iść mi iść

O zielonej mokrej ziemi głośniejszy śpiewa wiatr
By najkrótszą drogę wybrać wróży z liści kart

Światło dnia już pobłądziło w drzewach i na ścieżce
Nie okryty zmrokiem został tylko wyraz jeszcze

„Chyli się dzień do kresu”

D D⁷⁺ D⁷ C G
Chyli się dzień do kresu
D C G
Wieczorne wiadomości
D D⁷⁺ D⁷ C
Doniosły znów o sukcesach
G D
Palcami na stole mierzę lampy krąg
e A
W popielniczce niedopałków dym
C G
Ostatni z przyjaciół zamknął drzwi
D C
Ich drogi różne od moich dróg
G e A⁷
Błądząc w oparach półsnu
D C
Chcę spać i zasnąć nie mogę
G e A⁷
Ich drogi różne od moich dróg
D C D
Chcę spać i zasnąć nie mogę

Przede mną talerz, gazety
Z życiem skrojonym na błocie
Ptaki stukają do okien
Na burze idzie płynie zmrok
Podobno zakrzywia się przestrzeń czas
Czytałem o tym w "Panoramie" raz
Ostatnie wiadomości już
Błądząc w oparach półsnu
Chcę spać i zasnąć nie mogę
Ostatnie wiadomości już
Chcę spać i zasnąć nie mogę

D D⁷⁺ D⁷
Deszcz stary kumpel z ulicy
C G D C G
Choć późno łązi po dachach
D D⁷⁺ D⁷ C G D
Snują się senne auta
e A
W gumowym płaszczu nadchodzi mgła
C G
A wraz z nią mleczarz ziewając w głos
D C
Kończy się miejska deszczowa noc
G e A
Poranne wiadomości tuż
D C
Chcę spać i zasnąć nie mogę
G e A
Błądząc w oparach półsnu
D C
Chcę spać i zasnąć nie mogę
G e A
Poranne wiadomości tuż
D C
Chcę spać i zasnąć nie mogę

|
|
| x2
|

„Cygańska Ballada”

a d a d
Czy słońce na niebie, czy wieczór zapada
a e
Wędruje po świecie cygańska ballada
a C d a
I śpiewa wędrowcom w zielonych dąbrowach
E7 a
Jak dobrze z balladą wędrować

Usiądzie ballada przy ogniu wędrowca
I wrzuci do ognia gałązkę jałowca
Kto raz się zachłysnął podobnym zapachem
Ten nigdy nie uśnie pod dachem

Wędruje ballada bez płaszcza i boso
Zasypia z księżycem, a budzi się z rosą
I doli cygańskiej na żadną nie zmieni
Melodia szerokich przestrzeni

Są inne piosenki dźwięczące jak młoty
Wesołe melodie codziennej roboty
A ona jest ptakiem, a ona jest wiatrem
Cygańską tęsknotą za światem

Nie jeden próbował namówić balladę
By poszła do miasta i wzięła posadę
Że tam ją czekają przyjęcia i bale
A tutaj marnuje swój talent

Zaśmiała się lekko cygańska ballada
Nie dla niej kariera, nie dla niej posada
Bo w mieście balladom jest smutno i obco
I któż by zaśpiewał wędrowcom

I poszła ballada na wieczną włóczęgę
I śpiewa wędrowcom cygańską piosenkę
Wieczorem pod jednym sypiają namiotem
I nigdy nie przyjdą z powrotem

A kiedy cyganie do miasta odjadą
Zostawią cię w lesie cygańska ballado
I może po roku pod starym namiotem
Odnajdę balladę z powrotem

„Czarny blues o 4 nad ranem”

A A² |x4

A[E]

Czwarta nad ranem

cis[**fis**]

Może sen przyjdzie

D [E] A

Może mnie odwiedzisz

A

E

Czemu Cię nie ma na odległość ręki

fis

cis

Czemu mówimy do siebie listami

D

A

Gdy ci to śpiewam u mnie pełnia lata

D

E

Gdy to usłyszysz będzie środek zimy

A

E

Czemu się budzę o 4 nad ranem

fis

cis

I włosy Twoje próbuję ugłaskać

D

A

Lecz nigdzie nie ma Twoich włosów

D

E

Jest tylko blada nocna lampka

fis

Łysa śpiewaczka

Śpiewamy bluesa

Bo czwarta nad ranem

Tak cicho, żeby nie zbudzić sąsiadów

Czajnik z gwizdkiem świruje na gazie

Myślałby kto że rodem z Manhattanu

Herbata czarna myśli rozjaśnia

A list Twój sam się czyta

Że można go śpiewać

Za oknem mruczą bluesa

Topole z Krupniczej

I jeszcze strażak wyszedł na solo

Ten z Mariackiej wieży

Jego trąbka jak księżyc

Biegnie nad topolą

Nigdzie się jej nie spieszy

Już piąta

Może sen przyjdzie

Może mnie odwiedzisz

„Czarny chleb”

e G D e C e

e

Kiedy oczy swe otwarłem

G

Jakiś lęk ogarnął mnie

D

Łzy płynęły po mym sercu

e

Zrozumiałem wtedy że

Czarny chleb i czarna kawa
Opętani samotnością
Myślą wciąż szukają szczęścia
Które zowie się wolnością

Chciałem krzyknąć gdy odeszłaś
Chciałem płakać brakło tchu
Gdzieś zabrałaś serce moje
Mego serca nie ma tu

Czemu świat się ciągle żarzy
Miłość moja wiecznie trwa
Czemu inni żyją dłużej
A tak krótko żyję ja

W dole jaśmin cudnie pachnie
Odór ciała się roztacza
Już się kończy moje życie
Życie więźnia i tułacza

I gdy przyjdzie chwila błoga
I odbierze oddech mój
W trumnie złoży moje ciało
To pod celą będzie znów

„Czas powrotów”

d   **G**   **C a**
Buty całkiem przemoczone
d   **G**   **C a**
Na nic się nie zdadzą komu
d   **G**   **C a**
Plecak stary płaszcz dziurawy
                  d   **G**   **C**   **C'**
Czas powrotów czas powrotów

F   **C**
Takie tu lasy i takie drzewa
                  G   **C**   **C'**
Bezdroże że nie śniło się nikomu
                  F   **C**
Coś we mnie tańczy coś we mnie śpiewa
                  G   **C**
I jeszcze nie chce mi się wracać do domu

Resztki chleba na kolację
Smalec z puszki przesolony
Mama w domu czeka z plackiem
Czas powrotów czas powrotów

„Czerwony jak cegła”

E **A** **E** **H⁷**
Nie wiem jak mam to zrobić, ona zawstydza mnie.
Strach ma takie wielkie oczy, wokół ciemno jest.
Czuję się jak Beniamin i udaję, że śpię,
E **A** **fis** **A** **E**
Może walnę kilka drinków i nakręca mnie, nakręca mnie.

A
Czerwony jak cegła, rozgrzany jak piec,
E
Muszę ją mieć, muszę ją mieć
A
Czerwony jak cegła, rozgrzany jak piec,
E
Muszę mieć, muszę ją mieć
H⁷ **cis** **A**
Nie mogę tak odejść, gdy kusi mnie grzech,
E **A E**
Muszę mieć, muszę ją mieć

Nie wiem jak mam to zrobić, by mężczyzną się stać
I nie wypaść ze swej roli tego, co pierwszy raz.
Gładzę czule jej ciało, skradam się do jej ust,
Wiem, że to jeszcze za mało, aby cię mieć, no aby mieć.

Nie wiem jak to się stało, ona chyba już śpi,
Leżę obok pełen wstydu, krótki to był zryw.
Będzie lepiej, gdy pójdę, nie chcę patrzeć na jej twarz,
Może kiedyś da mi szansę, spróbować jeszcze raz, no jeszcze
Jeden, jeden raz

„Czerwony kapturek”

C G C C⁷
Szła dziewczynka bardzo mała przez ciemny las

C G C C⁷
Czerwony kapturek miała czerwony pas

F G C A⁷
A za pasem kolta w małej rączce sporta

D⁷ G
Do babuni szła uderzyć sobie w gaz

Ptaszki w górze przelatują i szumi bór
A motylki podśpiewują i nie ma chmur
Słońko krzepko świeci w górze bocian leci
I żubrówką się opija stary żubr

Wtem zza krzaka wilk wyskoczył i krzyczy: stój
Lecz za chwilę krwią się broczy kudłaty zbój
A dziewczynka mała broń repetowała
Poprawiała krwią zboczony ludowy strój

Z tej piosenki morał taki wynika nam
Nie zaczepiaj małych dziewcząt gdy jesteś sam
Bo dziewczynki małe są tak bardzo śmiałe
Że czasami mogą zrobić krzywdę wam

„Deszczowe lato”

d **a**
Kiedy jest deszczowe lato
E⁷ **a** **A⁷**
Mokną świerszcze w mokrym sianie

d **a**
Woda szkodzi strunom skrzypiec
E⁷ **a** **A⁷**
Więc nie w głowie im cykanie

d **a**
Lato deszczowe lato
E⁷ **a** **A⁷**
Na przekór ludziom, na przekór kwiatom
d **a**
Lato deszczowe lato
E⁷ **a**
Że nawet świerszcze nie mogą grać

Woda schodzi z gór ścieżkami
Wiatr gałęzią strąca krople
Klapie błoto pod butami
Wszystko jest zupełnie mokre

Dymią szczyty jak wulkany
Mgiełka w polu mgiełka w sadzie
W żółtej glinie ślad wibramów
Odcisnięty tak wyraźnie

Polne kwiaty mają dreszcze
Nic nie będzie z ich zapachu
Pod słomianym dachem szopy
Deszcz nas dzisiaj trzyma w szachu

Kiedy mgła opadnie nisko
Drzewo się za drzewem chowa
Leśne licho z mokrą brodą
Lubi wtedy spacerować

„Diabeł i anioł”

e C D e

Idzie diabeł ścieżką krzywą pełen myśli złych
Nie pożyczył mu na piwo nie pożyczył nikt
Słońce praży go od rana wiatr upalny dmucha
Diabeł się z pragnienia słania w ten piekielny upał

Idzie anioł wśród zieleni dobrze mu się wiedzie
Pełno forsy ma w kieszeni i przyjaciół wszędzie
Nagle przystanęli obaj na drodze pod śliwką
Zobaczyli że im browar wyszedł na przeciwko

Nie ma szczęścia na tym świecie ni sprawiedliwości
Anioł pije piwo trzecie diabeł mu zazdrości
Postaw kufla mówi diabeł Bóg ci wynagrodzi
My artyści w taki upał żyć musimy w zgodzie

Na to anioł zatrzepotał skrzydeł pióropuszem
I powiada dam ci dychę w zamian za twą duszę
Musiał diabeł duszę wściekłą aniołowi sprzedać
I stworzyli sobie piekło z odrobiną nieba

C   **a**
Komu bliski bajek świat
d   **G**
Kto u wróżek słucha rad
Temu opowiedzieć chcę
O dziecinnym moim śnie
Chciałbym wyczarować znów
Piękną wróżkę z mego snu
Wróc wróc wróc tu znów Dianio

Kiedy miałem dziesięć lat
Przychodziła do mnie w snach
Wyciągała białą dłoń
I płynąłem razem z nią
Przeżywałem przygód moc
I błagałem ją co noc
Wróc wróc wróc tu znów Dianio

Gdy w młodzińczy wszedłem wiek
Zakochałem się w tym śnie
Co noc całowałem ją
Najszczęśliwszy byłem z nią
W sercu moim po dziś dzień
Jest ukryty obraz jej
Wróc wróc wróc tu znów Dianio

Teraz mam szesnaście lat
O dziewczętach marzę wciąż
Chciałbym mieć dziewczynę swą
Lecz na jawie nie we śnie
Chciałbym wyczarować znów
Piękną wróżkę z mego snu
Wróc wróc wróc tu znów Dianio

„Dla”

A   **E**   **A**
Pewnego dnia fizyk powiedział nam tak

A   **E**   **A**
Słuchajcie co wam powiem

A   **E**   **A**
Z próżni składamy głównie się

A   **E**   **A**
Nie tylko tej co w głowie

Fis   **h**
Materii bardzo mało w nas

G   **D A**
Wręcz pomijalna ilość

A   **E**   **A**
Taka już tego świata jest

A   **E**   **A**
Nierozumiała zawilóść

I wtem błysk nagły olśnił mnie
Wiem czemu mnie unikasz
Czy widział kto razem próżnie dwie
Toż każdy ze śmiechu by kwiczał
Z tą jedną tobą zwaną to
Nie bardzo sprawa groźna
Ale tej drugiej czyli mnie
Wręcz się przestraszyć można

Aż pewnej nocy bezsennej, ciemnej
Znalazłam lustro w domu
I zapaliłam lampę co
Jest zbiorem dziurawych atomów
Spojrzałam w lustro które w końcu
Też jest kawałkiem próżni
Choć próżnia nie może piękną być
To właśnie to nas różni

Przyglądam się moim wierszydłom
Czemu są aż tak rąbnięte
A czy ktoś kiedyś widział
Próżnię piszącą coś z sensem

„Do dna”

G A D h
Nie myśl bracie, że pojutrze
G A D h
Trzeba będzie wcześniej wstać
G A D h
Dziś zaczęło się a jutro
E A
Jutro będzie jeszcze trwać
h E
Dwa normalne dni łązugi
G A
Od śpiewania stracisz głos
h E
Jutro trochę spuchną pięty
G A
Ale nic to póki co

G D G D |
Do dna, pijmy do dna |
G D E A |
Za spotkanie na drugi rok | **x2**
G D G D |
Do dna, pijmy do dna |
G A D |
Za szaloną noc |

Zaszedł krwawy słońca rubin
W zamian masz ogniska blask
Nie myśl bracie o swej lubej
Ona gdzieś została tam
Tylko tutaj jesteś sobą
Czujesz znów wolności smak
Nie jest ważny żaden kłopot
Więc śpiewajmy aż do dnia

„Dom zachodzącego słońca”

a C D F
Słońce już zaszło w oddali
a C E E'
I mgła się ściele do stóp
a C D F
Idziemy dalej, dalej wciąż
a E a E
Gdzie tylko ciemność i chłód

Skąpane w słońcu twarze
Zmęczony, pusty wzrok
Szczeniacki świat naszych marzeń legł
Zdeptany setką stóp

Niewielu z nas zostało
I tę resztę zetrze czas
By wrócić już za mało sił
A zresztą świat przeklął nas

Nie mówcie nic nikomu,
Włóczęgi mam już dość
Ja wrócić chcę do domu,
Tam na mnie czeka ktoś

"Drzewo genealogiczne"

D **A**
Rodowód mój nie sięga bursztynowych szlaków
D **A**
Mój praszczur się nie najadł na ciele Popiela
h **e**
I kiedy nie od razu budowano Kraków
A⁷ **D**
Zabrakło także mojej krwi przedstawiciela

d **a**
Czy byli pod Grunwaldem - milczą kronikarze
d **a**
Jeżeli wzięli Moskwę - to ich tam zjedzono
B **F**
Brakuje mi pradziadów w głównym nurcie zdarzeń
C **d**
Bym mógł ich dać za przykład pro publico bono

F **C** **B** **F**
Za to jacyś przodkowie - widzę po swych ustach
C **d**
Których krój Epikura psuje wstyd nieszczerzy
F **C** **B** **F**
Musieli czuć się dobrze przy Saskich Augustach
F **C** **d**
I z Ciołkiem zwiedzać chętnie ogrody Wenery

A ponoć moim krewnym był żołnierz-poeta
Co za Kościuszki szyj chciał biskupów, magnatów
Ach czyżbym po nim przejął jakobiński nietakt
I czci brak dla błękitnej krwi i purpuratów

Nie słychać o mym rodzie w Noc Listopadowa
I nie zasilał chyba styczniowych patroli
Z Syberii żaden z moich z posiwiąła głową
Nie wracał by napisać księgę swych niedoli

Za to jakiś zmarznięty francuski gwardzista
Miło ogrzał się w jednym z litewskich powiatów
A znów Tatar Potockich czarnym okiem błyska
Do stołecznej działaczki proletariatu

Najświeższe drzewa rodu mojego gałązki
Spłonęły za murami w Getcie i w Powstaniu
Lub w powojennym gruncie przyjęły się grząskim
W wypuściły paczek o nim w jednym zdaniu

Chodziłem do kościoła oglądać witraże
W komunistycznej szkole miałem same piątki
Od dziecka byłem głodny podróży i wrażeń
Nieświadom że to złego miłe są początki

Nie mam blizn po kajdankach, napletek posiadam
Na świat przyszedłem w czepku, nie pod ułańskim czakiem
Po dekadzie wygnania polskim jeszcze władam
Proszę więc o dokument

Nie ma blizn po kajdankach, napletek posiada
Na świat ten przyszedł w czepku, nie pod ułańskim czakiem
Po dekadzie wygnania polskim jeszcze włada
Prosi nas o dokument że jest Polskiem

„Dym z jałowca”

Ca

Dym z jałowca łązy wyciska

FG

Noc się coraz wyżej wznosi
Strumień srebrną falą błyska
Czyjś głos w leśnej ciszy prosi

Ce

Żeby była taka noc

FG

Kiedy myśli mkną do Boga

Ca

Żeby były takie dni

FG

Że się przy nim ciągle jest
Aby był przy tobie ktoś
Kogo nie zniechęci droga
Abyś plecak swoich win
Stromą ścieżką umiał nieść

Usiądź z nami przy ognisku
Ogień twarz ci zarumieni
Jak siądziemy razem blisko
Jedną myślą połączeni

Tuż pod szczytem się zatrzymaj
Spójrz jak gwiazdy w dół spadają
Spójrz jak drży kosodrzewina
Góry z tobą wraz wołają

„Dziesięć w skali Beauforta”

d   **g**
Kołysał nas zachodni wiatr
A⁷   **d**
Brzeg gdzieś za rufą został
g   **d**
I nagle ktoś jak papier zbladł
g   **A⁷**
Sztorm idzie panie bosman

B **F**   **B**   **F**
A bosman tylko zapiął płaszcz
B   **A⁷**   **d**
I zaklął Ech do czorta
B   **C**   **d** **A⁷**   **d**
Nie daję łajbie żadnych szans
B   **A**   **d**
Dziesięć w skali Beauforta!

Z zasłony ołowianych chmur
Ulewa spadła nagle
Rzucało nami w górę i w dół
I fala zmyła żagle

O pokład znów uderzył deszcz
I padał już do rana
Diabelnie ciężki to był rejs
Szczególnie dla bosmana

A bosman tylko zapiął płaszcz
I zaklął ech do czorta
Przedziwne czasem sny się ma
Dziesięć w skali Beauforta

„Dżdżownica”

G **D**
Nie umieraj, nie, nie umieraj
e **C**
Nie umieraj, nie umieraj, dżdżownico

G **D**
Murzynek Bambo w Afryce mieszka
e **C**
Czarną ma buźkę ten nasz koleżka
Uczy się pilnie przez całe ranki
Ze swej murzyńskiej pierwszej czytanki

Dzik jest dziki, dzik jest zły
Dzik ma bardzo ostre kły
Kto spotyka w lesie dzika
Ten na drzewo zaraz zmyka

Chodzi lisek koło drogi
Nie ma ręki ani nogi
Trzeba liska poratować
I ogonek amputować

„Dźwięk”

C C⁶ C⁷⁺ C

C C⁶ C⁷⁺ C⁶
Nad miastem płynęła chłodna noc

C C⁶ C⁷⁺ C⁶
Bezsenność jak wieki szła noc

D⁹
A gdy się wytopił воск

F⁷⁺ C
Zapukał do okna gość niespodziany

C C⁶ C⁷⁺ C

Przychodzi tak nagle nie wiesz skąd
Czekany nieznany nowy ton
I w dłoniach już trzymasz go
I dźwięczy muzyką szkło jak pijane

C⁶ h⁷ E⁷
Wystarczy że dotkniesz - zacznij żyć

a⁷ D⁷
Dźwięk tak długo nie poznany

d⁷ f⁷ C C⁶ C⁷⁺
W dalekiej pulsacji światła czeka na ciebie

C h⁷ E⁷
W zielonym oddechu wszystkich traw

a⁷ D⁷
W kurzu dróg, w upale szosy

d⁷ f⁷ C
I w morzu codziennych zdarzeń czeka na ciebie

C C⁶ C⁷⁺ | x2

Przychodzi tak nagle nie wiesz skąd
Czekany nieznany nowy ton
I w dłoniach już trzymasz go
I dźwięczy muzyką szkło jak pijane

C⁶ h⁷ E⁷
Wystarczy że dotkniesz - zacznij żyć

a⁷ D⁷
Dźwięk tak długo nie poznany

d⁷ f⁷ C C⁶ C⁷⁺
W dalekiej pulsacji światła czeka na ciebie

C h⁷ E⁷
W zielonym oddechu wszystkich traw

a⁷ D⁷
W kurzu dróg, w upale szosy

d⁷ f⁷ C
I w morzu codziennych zdarzeń czeka na ciebie

„Encore, jeszcze raz, encore”

Mam wszystko, czego może chcieć uczciwy człowiek
Światopogląd, wykształcenie, młodość, zdrowie,
Rodzinę, która kocha mnie, dwie, trzy kobiety,
Gitarę, psa i oficerskie epolety!
To wszystko miało cel i otom jest u celu.
Na straży pól bezkresnych strażnik (jeden z wielu).
Przy lampie leżę, drzwi zamknięte, płomień drga,
A ja przez szpadę uczę skakać swego psa!

Na drzwi się nie oglądaj, nasienie sobacze,
Gdzie w śniegach nocny wilka trop i zaspę po pas.
Skacz jak ci każę, będę patrzył jak skaczesz!
Encore, encore, jeszcze raz!

Za oknem posterunku nic nie dzieje się,
Czego bym umiał dopilnować, albo nie.
Dali tu stertę starych futer i człowieka,
Ażeby był i nie wiadomo na co czekał!
Więc przypuszczenia snuję, liczę sęki w ścianach,
Czasem przekłuję końcem szpady karakana,
W oku mam błysk! (Od knota co się w lampie żarzy)
Czerwony odcisk na podpartej ręce twarzy!

Tak, jest gdzieś świat, obce języki, lecz nie tu.
Tu z ust dobywam głos, by rzucić rozkaz psu!
Są konstelacje gwiazd i nieprzebyte drogi,
Ja krokiem izbę mierzę, gdy zdrętwieją nogi!
I wtedy szczeka pies na ostróg moich brzęk,
Ze ściany rezonuje mu gitary dźwięk
Ze wspomnień pieśni, które znam, tka wątek wróżb,
Jak gdybym kiedyś swoje życie przeżył już...

Więc jem i śpię, pies śledzi wszystkie moje ruchy.
Gdy piję, powiem czasem coś, on wtedy słucha.
I widzę w oknie, zamiast zimy, lampę, psa
I oficera, który pije tak jak ja!
Nic nie ma za tą ścianą z wielkich, czarnych belek,
Nad stropem nazbyt niskim, by skorzystać z szelek!
Nic we mnie prócz do świata żalu dziecięcego,
Tu nikt nie widzi, więc się wstydzić nie mam czego!

Oczami za mną nie wódź, nasienie sobacze!
Gdy piję w towarzystwie alkoholowych zmor!
I nie liź mnie po rękach, gdy biję cię i - płaczę!
Jeszcze raz! Jeszcze raz! Encore!

„Francios Villon”

a d
Dopóki ziemia kręci się
E⁷ a
Dopóki jest tak czy siak
A⁷ d
Panie ofiaruj każdemu z nas
G⁷ C
Czego mu w życiu brak
A⁷ d
Mędrcomi darować głowę racz
H⁷ E⁷
Tchórzowi dać konia chciej
a d
Sypnij grosza szczęściarzom
H⁷ E⁷ (a)
I mnie w opiece swej miej

Dopóki ziemia obraca się
O Panie daj nam znak
Władzy spragnionym uczyn
By władza im poszła w smak
Hojnych puść między żebraków
Niech się poczują lżej
Daj Kainowi skruchę
I mnie w opiece swej miej

Ja wiem że Ty wszystko możesz
Wierzę w Twą moc i gest
Jak wierzy żołnierz zabity
Że w siódmym niebie jest
Jak zmysł każdy chłonie z wiarą
Twój ledwie słyszalny głos
Jak wszyscy wierzymy w Ciebie
Nie wiedząc co niesie los

Panie zielonooki mój
Boże jedyny spraw
Dopóki nam ziemia kręci się
Zdumiona obrotem spraw
Dopóki czasu i prochu
Wciąż jeszcze wystarcza jej
Dajże nam wszystkim po trochu
I mnie w opiece swej miej

„Gawędziarze”

e D G a e D e

e D e
Takie zwykłe takie małe

D e
Tutaj mają wielką wagę

D e
Wykrzykniki kolorowe

D e
Wyglądają wciąż jak nowe

D e
Gawędziarze gawędziarze

D e
Odgrzebują stare sprawy

D e
Przy ognisku i przy kawie

D e
Nieciekawe i ciekawe

D
O tym jak

Kiedyś w górach na pomoc ktoś krzyczał głośno e

D
O tym jak

e
Na Mazurach ktoś złamał wiosło

G D
O tym jak patyk trzasnął

C e
Gdy wiatr za mocno dmuchał

G D
I chyba każdy już zasnął

a e
Tylko autor słuchał

Oczy szerzej się otworzą
I przypomną i pomarzą
Oni już nie mają czasu
Ale dzieciom się przydadzą
Opowieści opowieści
Takie tanie no bo własne
Uśmiechają się a jeśli
Przesadziłeś coś nie zasną

„Gloria”

G e
Chwała najszanowniej komu
G a C D G G⁷
Komu gloria na wysokościach

C D
Chwała najszanowniej tobie
e
Trawo przychylna każdemu
C D C
Kraino na dół od Edenu
D G
Gloria, gloria!

Chwała tobie słońce
Odyńcu ty samotny
Co wstajesz rano z trzęsawisk nocnych
I w górę bieżysz, w niebo sam się wzbijasz
I chmury czarne białym kłębem przebijasz
I to wszystko bezkrwawo - brawo, brawo
I to wszystko złociście, i nikogo nie boli
Gloria, gloria! In excelsis soli!

Z słońcem pochwalonym teraz pędźmy razem
Na nim, na odyńcu galopujemy dalej

Chwała tobie wietrze
Wieczny ty młodziku
Sieroto świata, ulubieńcze losu
Od złego ratuj i kłakoli w zbożu
Łagodnie kołysz tych, co są na morzu
Gloria, gloria! In excelsis eoli!

Z wiatrem pochwalonym teraz pędźmy społem
Na nim, na koniku galopujemy polem

Chwała wam ptaszki śpiewające
Chwała wam ryby pluskające
Chwała wam zające na łące
Zakochane w biedronce

Chwała wam zimy, wiosny, lata i jesienie
Chwała temu, co bez gniewu idzie
Poprzez śniegi, deszcze, blaski oraz cienie
W piersi pod koszulą całe jego mienie
Gloria, gloria!

„Góralaska ballada”

C C⁵ C D c d c

C F G C
Przyłączył się do nas na jednej z wędrowek

F e
Razem z nami przemierzał górskie szlaki

F C d C
Rzadko do kogoś odezwał się słowem

D C G
Lecz chyba mu dobrze było z nami

Raz kiedyś w schronisku gdy noc nas zdybała
Otworzył jakiś zeszyt wypłowieły
Spod palców spłynęły mu dźwięki gitary
I słowa nieznane lecz bliskie

a e F G C
Bo zagrał swą balladę a w niej zamknął echa gór

a e F G C
Bo zagrał swą balladę górskich potoków szum

Od tego wieczora już zawsze nam śpiewał
O nim samym mówiły piosenki
Jakieś imię dziewczyny, wspomnienie dużego miasta
Dym z ognisk i noce nieprzespane

Na jednym ze szlaków pożegnał się z nami
Odszedł drogą inną nieznaną
Odszedł jak Majster Bieda może kiedyś powróci
Zawsze na niego czekamy

„Góralaska opowieść”

D **D7**
Kiedy góral umiera, to góry z żalu sine
G **D**
Pochylają nad nim głowy jak nad swoim synem
e **G** **D**
Las w oddali szumi mu odwieczną pieśń bukową
e **G** **D**
A on długo sposobi się przed najdalszą drogą

Kiedy góral umiera, to nikt nad nim nie płacze
Cicho czeka aż kostucha w okno zakołacze
Oczy jeszcze raz podniesie, wysoko do nieba
By pożegnać góry swoje, by im coś zaśpiewać

D **e**
Góry moje, wierchy moje, otwórzcie swe ramiona
G **D**
Niech na miękkim z mchu posłaniu cichuteńko skonam
e
Ojczy mój, halny wietrze, powiej ku północy
G **D**
Ciepłą drżącą swoją ręką zamknij zgasłe oczy
e **G**
Bym mógł w ziemię wrosnąć, strzelić potem do Słońca
D **e** **G** **D**
Smreczyną i na zawsze szumieć już nad swoją dziedziną

Kiedy góral umiera, to dzwony mu nie grają
Cicho wspina się do bram góralskiego raję
Tylko strumień na kamieniach żalobną nutę składa
Tylko nocą chmura nocna górom opowiada

A gdy góral już umrze, to nikt nie składa baśni
Tylko w niebie roziskrzonym mała gwiazdka zgaśnie
Ziemia twarą, szorstką ręką tuli go do siebie
By na zawsze mógł już zostać pod góralskim niebem

„Halny wiatr”

a D a
Śnieg stacza z wierchów, chmury w niewolę gna

F G C E
Płatki krokusów rozchyła halny wiatr

F G
W roztokach huczy, jak śnieg młody

C d E⁷
Maści strumieniom jasność wody

a G e a
Gna jak szalony, na basach smreków gra

Halny nadchodzi, zbliża się wciąż ten sam
Oddech szeroki przynosi sobą nam
Spada jak jastrząb na doliny
Wartko przetacza swe godziny
Zostawia inny, jakby zmieniony świat

W górskich dolinach teraz szaleńców mniej
W szczeliny gontów halny zniszczeniem dmie
Jak na ruchomej czasów scenie
Jurnej przeszłości blakną cienie
Wiatr je rozwiewa i topi w gęstej mgle

Gdzie jest Sabała, co Tatrom grywał, hej
Gdzie jest Mateja, co w zbójcu wodził rej
Gdzieś to minęło, przeszumiało
Tylko w legendzie pozostało
Będzie świat nowy, lecz jaki, kto to wie

„Hawiarska Koliba”

          C   G   C   C⁷
Już księżyc na niebo wychodzi
          F   G   C   C⁷
Zapłoną dokoła ogniska
          F   G   C   a
I wkrótce popłynie z Hawiarskiej Koliby
          F   G   C   C⁷
Melodia nam wszystkim tak bliska

Usiadła już brać rozśpiewana
Dokoła bratniego ogniska
Wiatr niesie melodię z Hawiarskiej Koliby
Nad pola nad lasy nad urwiska

Zaniesie wiatr naszą melodię
Do domów Wołochów i Łemków
Piosenkę rajdową Hawiarskiej Koliby
Piosenkę krakowskich studentów

Już księżyc blednie na niebie
I promień słońca już błyska
Pogasły ogniska w Hawiarskiej Kolibie
Do snu kładzie się cała izba

„Hej sokoły”

a
Hej, tam gdzieś znad Czarnej Wody
E E⁷
Siada na koń Kozak młody,
a
Czule żegna się z dziewczyną,
E a G
Jeszcze czulej z Ukrainą.

C
Hej, hej, hej sokoły
G G⁷
Omijajcie góry, lasy, doły,
a
Dzwoń, dzwoń, dzwoń dzwoneczku,
E E⁷ a G
Mój stepowy skowroneczku.
Hej, hej, hej sokoły
Omijajcie góry, lasy, doły,
Dzwoń, dzwoń, dzwoń dzwoneczku,
E E⁷ a
Mój stepowy dzwoń.

Ona jedna tam została,
Jaskółeczka moja mała,
A ja tutaj w obcej stronie
Dniem i nocą tęsknię do niej.

Wina, wina, wina dajcie,
A jak umrę - pochowajcie
Na dalekiej Ukrainie,
Przy kochanej mej dziewczynie.

„Idzie jesień”

e A⁷ e A⁷
Raz staruszek spacerując w lesie
e A⁷ H⁷
Ujrzał listek przywiędły i blady
e A⁷ e A⁷
I pomyślał znowu idzie jesień
C H⁷ e
Jesień idzie nie ma na to rady

C D G e
I podreptał do domu po dróżce
C D G e
I powiedział stanawszy przed chatą
C D G e
Swojej żonie tak samo staruszce
C H⁷ e A⁷
Jesień idzie nie ma na rady na to

Zaś staruszka zmartwiła się szczerze
Zamachała rękami obiema
Musisz zacząć chodzić w pulowerze
Jesień idzie rady na to nie ma

Może zrobić się chłodno już jutro
Lub pojutrze a może za tydzień
Trzeba będzie wyjąć z kufra futro
Nie ma rady jesień jesień idzie

A był sierpień pogoda prześliczna
Wszystko w złocie stało i zieleni
Prócz staruszków nikt chyba nie myślał
O mającej nastąpić jesieni

Ale cóż oni żyli najdłużej
Mieli swoje staruszkowe zasady
I wiedzieli że prędzej czy później
Jesień przyjdzie nie ma na to rady

„Irlandia”

C **e**
Mieszkałaś gdzieś w domu nad Wisłą
A⁷ **d**
Pamiętam to tak dokładnie
B **F**
Twoich czarnych oczu bliskość
C **G**
Wciąż kocham Cię jak Irlandię

A ty się temu nie dziwisz
Wiesz dobrze, co byłoby dalej
Jak byśmy byli szczęśliwi
C **G** **C**
Gdybym nie kochał Cię wcale

Przed szczęściem żywić obawę
Z nadzieją, że mi ją skradniesz
Wlokę ten ból przez Włocławek
Kochając Cię jak Irlandię

D **fis**
Gdzieś na ulicy Fabrycznej
H **e**
Spotkać się nam wypadnie
C **G**
Lecz takie są widać wytyczne
D **A**
By kochać Cię jak Irlandię

E **gis**
Czy mi to kiedyś wybaczysz
Cis **fis**
Działiałem tak nieporadnie
D **A**
Czy to dla Ciebie coś znaczy
E **H⁷**
Że kocham Cię jak Irlandię

„Jak”

D A G D
Jak po nocnym niebie sunące białe obłoki nad lasem

e G D
Jak na szyi wędrowca apaszka szamotana wiatrem
Jak wyciągnięte tam powyżej gwiaździste ramiona wasze
A tu są nasze, a tu są nasze,

Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Jak winny-li-niewinny sumienia wyrzut
Że się żyje gdy umarło tylu tylu tylu

Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Jak lizać rany celnie zadane
Jak lepić serce w proch potrzaskane

Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Pudowy kamień, pudowy kamień
Ja na nim stanę, on na mnie stanie
On na mnie stanie, spod niego wstanę

Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Jak złota kula nad wodami
Jak świt pod spuchniętymi powiekami

Jak zorze miłe, śliczne polany
Jak słońca pierś
Jak garb swój nieść
Jak do was, siostry mgławicowe
Ten zawodzący śpiew

Jak biec do końca, potem odpocznieš
Potem odpocznieš, cudne manowce
Cudne manowce, cudne, cudne manowce

„Jak dobrze nam”

                  a   d
Jak dobrze nam zdobywać góry
                  E   a
I młodą pierśią chłonać wiatr
                  A⁷   d
Prężnymi stopy deptać chmury
                  E   a
I palce ranić ostrzem Tatr

                  a d
Mieć w uszach szum, strumieni śpiew
                  E   a
A w żyłach roz tętnioną krew
  E
Hejże hej, hejże ha
                  E⁷   a
Żyjmy więc, póki czas
  d
Bo kto wie, bo kto wie
                  E   a
Kiedy znowu ujrzę was

Jak dobrze nam głęboką nocą
Wędrować jasną wstęgą szos
Patrzeć jak gwiazdy niebo złocą
I czekać co przyniesie los

Jak dobrze nam po wielkich szczytach
Wracać w doliny, progi swe
Przyjaciół jasne twarze witać
O młoda duszo raduj się

Jak dobrze nam tak przy ognisku
Tęczową wstęgę marzeń snuć
Patrzeć jak w niebo iskra tryska
I wokół siebie przyjaźń czuć

Mieć w oczach blask i ognia żar
A w duszy mieć młodości czar
Hejże hej, hejże ha
Żyjmy więc, póki czas
Bo kto wie, bo kto wie
Kiedy znowu ujrzę was

„Jakże blisko”

c⁹
Jakże blisko zostało mi
f⁹   **f**
Do końca tej podróży
d
Przyśpieszam więc Ikara lot
c⁹
By cię ujrzeć
I niczym ćma do butelki lgnę
By się upić
I śmieję się wciąż śmieję się
By cię wzruszyć

	Gis⁷⁺	g⁷		
Jak	wiele	światlnych	minęło lat	
	b⁹	C		
A	pozostało	ile	ciemnych dni	x2
	f	d⁰		
Wiele	lat	wiele	światlnych lat	
a⁰	G	c⁹		
Ciemnych	dni			

Życie jest pono kołem co się toczy
W warunkach dialektycznie określonych
Lecz wszechświat gdzie nie ogarniesz
Galaktyk ciągnieogarniony
Gdzie zwykła pieśń człowieka
Który spokoju pozbawiony
Gdzie ty i ja ty i ja
Gdzie dom nasz domu spragnionych

Jakże blisko zostało mi
Do końca tej podróży
Więc śmieję się wciąż śmieję się
By cię wzruszyć
Jakże blisko zostało mi
Do końca tej podróży
Więc śmieję się
Wciąż śmieję się

„Jej twarz”

F G a

F G a
Polsko - ruska Madonna
F G a
Polsko - starocerkiewna
F G a
Z gorejącego złota
F G a
Z żywego drewna, srebra

F G a
Bizantyjsko - słowiańska
F G a
W śnieżnobiałych sukienkach
F G a
Nie na bielonych płótnach
C G
Na trumiennych, na trumiennych deskach

Nie bojarska, nie carska
Zasmucona, kamienna twarz
Nie bojarska, nie carska
Zasmucona, chłopska ikona

„Jesienne wino”

e D e D
Z brzękiem ostróg wjechałem do miasta
e D G
Pod jesień było, czas złotych liści nastał
a G D e
W kieszeni worek srebra, czas do domu
D C e D e D
Wtem za plecami słyszę głos:

e G D G
Usiądź razem ze mną, spróbuj mego wina
a G
Z czereśni, wiśni, resztek lata
D C H⁷
Choć jesień się zaczyna
e G D G
Tyle tej jesieni jeszcze jest przed nami
a G
Zdążysz wrócić do domu
D C H⁷ e D e D
Nim noc zawita nad drogami, h e j hej

Słońce stało w zenicie, bił południowy żar
A w gardle kurz przebytych dróg
Co tam spoczną chwilę, przecież nie zaszkodzi
Do przejścia niedaleką drogę jeszcze mam (a ona kusi)

Zbudziłem się w czerwieniach zachodu
Pod starą karczmą, co rynek zamyka
Zabrała moje srebro, duszę i ostrogi
Zostało pragnienie i tępy głowy ból (i pamięć jej słów)

„Jest już za późno, nie jest za późno”

G **a** **G**
Jeszcze zdążymy w dżungli ludzkości siebie odnaleźć
C **G** **a D⁷**
Tęskność zawrotna przybliżyła nas
G **a** **G**
Zbiegną się wreszcie tory sieroce naszych dwu planet
C **G** **a D⁷**
Cudnie spokrewnią się ciała nam

h
Jest już za późno
C
Nie jest za późno
h
Jest już za późno
C
Nie jest za późno
h
Jest już za późno
C **a** **D⁷**
Nie jest za późno

Jeszcze zdążymy tanio wynająć małą mansardę
Z oknem na rzekę lub też na park
Z łóżem szerokim, piecem wysokim, ściennym zegarem
Schodzić będziemy codziennie w świat

Jeszcze zdążymy naszą miłością siebie zachwycić
Siebie zachwycić, i wszystko w krąg
Wojna to będzie straszna, bo czas nas będzie chciał zniszczyć
Lecz nam się uda zachwycić go.

„Jeszcze nie czas”

C F C G (gah)
Wieczór w granatowym swym płaszczu

C F C G (gah)
Gwiazdy już pozapalał

a F
Z kątów wyłaza zrudziałe smutki

C G
A my gramy na swych gitarach
I ciche nutki zbieramy
By grały nam razem do taktu
Niebieskie myśli odganiamy
Bo przecież jeszcze nie czas

F G C a
Jeszcze nie czas swe marzenia do walizek kłaść

F G C C⁷
Jeszcze nie czas by piosenki nasze śpiewał tylko wiatr

F G C a
Jeszcze nie czas by gitary spały na dnie szaf
F G C FCdC

Dopóki tyle jest muzyki jeszcze w nas

A kiedy zbraknie przyjaciół
By wieczór przegadać do rana
To przecież masz jeszcze swoją gitarę
Strun kilka melodii parę
Gdy piasek nie chce się sypać
Pod oczy i do snu zaprosić
To trzeba gdzieś odejść by dłużej nie płakać
I smutku w swym sercu nie nosić

Gdy wsadzą mnie w dębową skrzynkę
Niech wsadzą mnie razem z gitarą
Niech w niebie mi grają struny srebrzyste

„Jolka Jolka”

D A
Jolka Jolka pamiętasz

h
Lato ze snów

D A h
Gdy pisałaś tak mi źle

D A e
Urwij się choćby zaraz

h
Coś ze mną zrób

D A G
Nie zostawiaj tu samej, o nie

Żebrząc wciąż o benzynę
Gnałem przez noc
Silnik rzeził ostatkiem sił
Aby być znowu w tobie
Śmiać się i kłać
Wszystko było tak proste w te dni

Dziecko spało za ścianą
Czujne jak ptak
Niechaj Bóg wyprostuje mu sny
Powiedziałaś że nigdy
Przenigdy aż tak
Słodkie były jak krew twoje łzy

e D e D
Emigrowałem z objęć twych nad
ranem

e D
Dzień mnie wyganiał

G A
Nocą znów wracałem
Dane nam było słońca zaćmienie
Następne będzie
Może za sto lat

Plażą szły zakonnice
A słońce w dół
Wciąż spadało nie mogąc spaść
Mąż twój w świecie za funtem
Odkładał funt
Na toyotę przepiękną aż strach

Mąż twój wielbi porządek
I pełne szkło
Narzeczona miał kiedyś jak sen
Z autobusem Arabów
Zdradziła go
Nigdy nie był już sobą, o nie

W wielkiej żyliśmy wannie
I rzadko tak
Wypełzaliśmy na suchy ląd
Czarodziejka gorzałka
Tańczyła w nas
Meta była o dwa kroki stąd

Nie wiem ciągle dlaczego
Zaczęło się tak
Czemu zgasło też nie wie nikt
Są wciąż różne koło mnie
Nie budzę się sam
Ale nic nie jest proste w te dni

„Justysia”

C

Na Justysię czekałem przy studni

G⁷

Już myślałem że przeminał wiek

Nagle krok Justysi już dudni

C

Przez mosteczek co zwisał w poprzek

Wreszcie jesteś Justysiu ty ma

Maja jedna jedyna kochana

Popatrz księżyc na chmurkę się pcha

A ty pewnie byś chciała na sianie

F

C

La, la, la, la, la, la

G

C

C⁷

A wieczór taki upojny

F

C

La, la, la, la, la, la,

G

C

Najważniejsze że jestem przystojny

Na gałęzi siadł sobie ptak

Lecz ta gałąź się pod nim nie złamie

No bo ptak wtedy padłby na wznak

A ty pewnie byś chciała na sianie

Ty byś chciała i też bym chciał

Wrócić kiedyś do naszego zadupia

Ale los nas na poniewierkę skazał

Bo tak chciał, czemu ryczysz ty głupia

Bo chałupa spłonęła cała

I stodoła też kryta dachówką

Tyś mi jedna Justysiu została

Holenderskiej rasy jałówko

„Kadecik”

G **D** **G**
Mieszkał raz w koszarach malutki kadecik

G **D** **G**
Miał przy szarawarach malutki bagnecik

No i jeszcze coś ale o tym sza
Jedną małą rzecz sia la la la la

Niedaleko koszar żyła cud dziewczyna
Oczy miała czarne usta jak malina

Wnet go polubiła wnet go pokochała
Razem z nim chodziła buziaka mu dała

Płacze dziewczę płacze w wielkiej jest rozterce
Bo kadet niecnota poranił jej serce

Nie płacz dziewczę nie płacz to nie czas na dasy
Gdy spotkasz kadeta obetnij mu wasy

„Kara Barabasza”

a B
W karczmie z widokiem na Golgotę
Możesz się dzisiaj napić z łotrem a
B
Leje się wino krwawe, złote
a
Stoły i pyski świecą mokre
E a
Ten ścisk to zysk dla gospodarza
E a
Wieść się po mieście szerzy chyża
B E
Że można ujrzeć tu zbrodniarza
B E E⁷
Co właśnie wyłgał się od krzyża

a G
Żyjemy! Dobra nasza!
B a
Co z życia chcesz - za życia bierz!
a G
Pijmy za Barabasza!
B E a
Barabasz pije też

Pije, lecz mowy nie odzyskał
Jeszcze nie pojął, że ocalał
Dłoń, która kubek wina ściska
Jakby ściskała łeb bratnala
Stopy pod stołem płacze w tańcu
Szaleńca, co o drogę pyta
Każda z nich stopą jest skazańca
A wolna, żywa, nieprzebita,

Pijemy! Dobra nasza!
Co z życia chcesz - za życia bierz!
Pijmy za Barabasza!
Barabasz pije też

Piją mieszczenie i żebracy
Żołdacy odstawili włócznie
I piją też po ciężkiej pracy
Bawi się całe miasto hucznie
Namiestnik dał dowody łaski
Bez łaski czymże byłby żywot
Toasty, śpiewy i oklaski
Jest na tym świecie sprawiedliwość! | x3

Ryknął Barabasz śmiechem wreszcie
Ręce szeroko rozkrzyżował
I poszła nowa wieść po mieście
Żyje! Żartuje! Bestia zdrowa!
Słysząc w pałacu, co się święci
Próżno się Piłat usnąć stara
Bezładnie tańczą mu w pamięci
Słowa: polityka, tłum i wiara

W karczmie z widokiem na Golgotę |
Blask świtu po skorupach skacze |x2
Gospodarz przegnał precz hołotę |
I liczy zysk, Barabasz płacze |x3 |

Żyjemy! Dobra nasza!
Co z życia chcesz - za życia bierz!
Pijmy za Barabasza!
Barabasz człowiek też

„Karczma dla samotnych”

e
Na piaszczystej drodze
a
Chłodny we włosach wiatr
h
Już przeszedłeś w życiu tyle
G D
Za plecami drogi szmat
Nagle na widnokręgu
Ostry światła blask
Może twym strudzonym stopom
Odpoczynek ktoś chce dać

H⁷ e
Witaj w naszej karczmie dla samotnych
H⁷ e
Usiądź z nami w karczmie dla samotnych
C G C G
Będzie piękna noc będzie długa noc
C G a C G D
Tu zawsze są otwarte drzwi

Tu się schronisz chłodną nocą
Tu pył drogi zmyjesz z warg
Tu zdrożone stopy spoczna
Gdy zmęczenie ugnie kark
Wiatr oplata okiennice
Dym po chmurach hen się wspina
My się sercem podzielimy
Gdy nadejdzie zła godzina

Wspomnisz jeszcze jak to było
Kiedy minie parę lat
Jak brzuchate szczęście piło
Do dna poezji dzban
Nim odejdiesz mówiąc bywaj
Powtórzymy ci od nowa
Na teraz i na całe życie
Słowa słowa słowa

„Kim właściwie była ta piękna pani”

a **G**
Nikt nie zna ścieżek gwiazd

e **a**
Wybrańcem kto wśród nas

d
Zapukał ktoś

C **G**
To do mnie gość

Włóczyłem się jak cień
Czekałem na ten dzień
Już stoisz w drzwiach
Jak dziwny ptak

F **G**
Więc bardzo proszę wejdź

e **a**
Tu siadaj, rozgość się

F
I zdradz mi kim tyś jest

G
Madam

e **a**
Albo nie zdradzaj mi

G
Lepiej nie mówmy nic

F **C**
Lepiej nie mówmy nic

Nieśmiało sunie brzask
Zatrzymać chciałbym czas
Inaczej jest
Czas musi biec

Gdzieś w dali zapiał kur
Niemodny wdziewasz strój
Już stoisz w drzwiach
Jak dziwny ptak

Więc jednak musisz pójść
Posyłasz mi przez próg
Ulotny uśmiech swój
Madam
Lecz będę czekać przyjdź
Gdy tylko zechcesz przyjdź
Będziemy razem żyć

e **a**
Ja będę czekać przyjdź

G
Gdy tylko zechcesz przyjdź

F **C**
Będziemy razem żyć

„Kolęda”

Tej nocy anioł przyszedł do Józefa,
Zbudźcie dzieciątko, co tak słodko śpi
Judea dziś to niebezpieczna strefa
I policzone małych chłopców dni.
Namiestnik Herod ciągle drży w obawie,
Że chociaż władzę dzierży jego dłoń
I rzymski cesarz patrzy nań łaskawie,
To w rączkach dzieci może kryć się broń.

C	G	a	
Uciekali, uciekali, uciekali			
d	G		
Na osiołku przez pustyni żar,		x2	
C	G	a	
Jak najdalej, jak najdalej, jak najdalej			
d	E	a	
Ukryć dziecko, bezcenny ich skarb.			

Ciężko ojczyznę wspominać w pustyni.
Mieliśmy jakoś zapewniony byt.
Choć czasem patrol mijał drzwi świątyni,
Zawsze się modlić mógł pobożny Żyd.
Lecz może trzeba szlakiem iść wygnania,
Tak jak przodkowie nasi kiedyś szli.
Może nie tu jest Ziemia Obiecana.
Może gdzie indziej będzie rósł nasz syn.

Jeszcze nie wiemy, co nam przeznaczone.
I choć przecucia czasem dręczą złe,
Ojciec Niebieski weźmie nas w obronę
I znowu anioł zjawi się we śnie.
Piasek przysypał ślady do Betlejem.
Zabłądzić łatwo, trudny każdy krok.
Tak mało mamy, tylko tę nadzieję,
Która rozjaśnia nam codzienny mrok.

„Kołysanka dla Joanny I”

C C⁷⁺ C C⁷⁺ C⁵

C e
Zanim mi sen na oczy spłynie
d C G
Moje myśli szybują przez lufcik
C e
Żeby cię ujrzeć w ową chwilę
a C G
Gdy włosy czeszesz przed lustrem

A kiedy zaśniesz w ciepłej pościeli
Zmęczone długim przelotem
Jak ptaki głowy w skrzydła wtulają
Patrząc na sen twój spokojny

C C C⁷⁺ C⁵ C

C e
Niech Ci się przyśnią pory roku
d C G
Niech grają we śnie twoim i tańczą
C G
Jesień prężąca liście do lotu
C G
Lato w upale słonecznym

C G
A jeśli zima to w śniegu cała
C G
Wiosna w miłków wiosennych łąkach
C F
Śpij moje myśli nad tobą czuwają | x3 |
e G a |
Na parapecie za oknem |

„Kołysanka dla Joanny II”

C C⁷⁺ F f C f f⁶ C D⁹ G G⁵

C C⁹⁷⁺ F f
Gdy śpisz obca lampy światłu
C C⁷⁺ C⁷
W półmroku rozgrzanej pościeli
f f⁶ C a
Moje pióro twoje rysy kreśli
F⁷⁺ D⁹ G
Słowami tworzonymi pomału

C C⁷⁺ F G
Jakże nazwać nad którą się czuwa
A⁷ A⁷
Ciepła garść w oprawie uśmiechu
d f C a
Każde słowo innych słów jest echem
F⁷⁺ D⁹ G
A z nowymi idzie jak po grudzie

C C⁷⁺ F f C f f⁶ C D⁹ G G⁵

Gdy drzwi zostawiasz otwarte
Dla szorstkich zapachów drogi
Pomna nocy leżących odłogiem
I wciąż pytań bezsennych czy warto

Gdy myśl zmęczona w pół drogi
W dom zawita o stacji tysiąc
Daj jej chwilę przy sobie odpocząć
Bo ta myśl ciągle myśli o tobie

C C⁷⁺ F f C f f⁶ C D⁹ G G⁵

„Kraina Łemków”

G e a D⁷ G
Na południu Polski jest miejsce gdzie
e a D⁷ G
Raz do roku równa brać złązi się
e a D⁷ G
Każdy dobry humor ma piosenek wiele zna
e a D⁷
Więc nam czas płynie szybko i wesoło

Nam na na naj, na na na na na | x4

Wędrujemy tydzień już ziemia drży
Krajem Łemków co urzeka pięknem swym
Dzikie szczyty każdy z nas zdobywać tutaj chciał
Strome zbocza wąwozów poznać urok

Aura płata figle wciąż nie jest źle
Chociaż czasem pada śnieg albo deszcz
Przyjacielem każdy szlak my znamy przygód smak
Zawsze cel wypraw osiągamy

Każdy w błocie utaplany że aż strach
W butach chlupie ale w duszy ciągle gra
Zasłyszanych dźwięków moc które wczoraj ktoś
Cały czas podśpiewywał w porze zmierzchu

Jeszcze raz unicki krzyż żegna nas
I dukielski stary pocztowy trakt
W Bieczu pożegnamy się lecz każdy z nas to wie
Że za rok powrócimy tu na pewno

„Krajka”

a **d**
Chorałem dzwonek dzień rozkwita
a **F** **G**
Jeszcze od rosy rzęsy mokre
a **d**
We mgle turkoce pierwsza bryka
E **E⁷**
Słońce wyrusza na włóczęgę

a **d**
Drogą pylistą drogą polną
a **F** **G**
Jak kolorowa panny krajka
a **d**
Słońce się wznosi nad stodołą
E **E⁷**
Będzie tańczyć walca
F **G**
A ja mam swą gitarę
C **a**
Spodnie wytarte i buty stare
d **E** **a** **A**
Wiatry niosą mnie

Zmoknięte świerszcze stroją skrzypce
Żuraw się wsparł o cembrowinę
Wiele nanosi wody jeszcze
Wielu się ludzi z niej napije

„Lato, lato”

G
Już za parę dni za dni parę
D
Weźmiesz plecak swój i gitarę
C **G**
Pożegnania kilka słów
C **G**
Pitagoras bywaj zdrów
D **G**
Do widzenia wam canto cantare

G **D**
Lato lato lato czeka
G
Razem z latem czeka rzeka
C **G**
Razem z rzeką czeka las
C **G** **D**
A tam ciągle nie ma nas

Lato lato nie płacz czasem
Czekaj z rzeką czekaj z lasem
W lesie schowaj dla nas chłodny dzień
Przyjedziemy lada dzień

Lato lato mieszka w drzewach
Lato lato w ptakach śpiewa
Słońcu każe odkryć twarz
Lato lato jak się masz

Lato lato dam ci różę
Lato lato zostań dłużej
Zamiast się po krajach włóczyć stu
Lato lato zostań tu

„Lato z ptakami odchodzi”

a C G C
Lato z ptakami odchodzi
G C E a
Wiatr skręca liście w warkoczach
a C G C
Dywanem pokrywa szlaki
G C E a
Szkarłatą wieszka na zboczach
G F G
Przyoblekam myśli w kolory
C d a
W liści złoto buków purpurę
G F G
Palę w ogniu letnie wspomnienia
C d a
Idę wymachując kosturem

d G
Idę w górach cieszyć się życiem
C a
Oddać dłoniom halnego włosy
d E
W szelest liści wsłuchać się pragnę
a E a
W odlatujących ptaków głosy

Słony pot czuję w ustach
Dzień spracowany ucieka
Anioł zapala gwiazdy
Oświecła drogę człowieka
Już niedługo rozpalę ogień
Na rozległej górskiej polanie
Już niedługo szalaś zielony
Wśród dostojnych buków powstanie

„Lekcja historii klasycznej”

E **H⁷**
Gallia est omnis divisa in partes tres
fis **Gis**
Quarum unam incolunt Belgae aliam Aquitani
cis
A
Tertiam qui ipsorum lingua Celtae nostra Galii apellantur
E **H⁷** **E** **A** **E** **H⁷**
Ave Caesar morituri te salutant

Nad Europą twardy krok legionów grzmi
Nieunikniony wróży koniec republiki

Gnija wzgórze galijskie w pomieszanej krwi
A Juliusz Cezar pisze swoje pamiętniki

Pozwól Cezarze gdy zdobędziemy cały świat
Gwałcić rabować sycić wszelkie pożądania
Proste prośby żołnierzy te same są od lat
A Juliusz Cezar milcząc zabaw nie zabrania

Cywilizuje podbite narody nowy ład

„Los włóczęgi”

a G G a

a F a F
Pójdę jak szary brat zakonny, albo włóczęga lnianowłosa
a G a
W tę stronę, z której na zagony leje się jasne mleko brzozy

Chcę ziemię z krańca w kraniec zmierzyć idąc za blaskiem gwiazdy
płonej
I w szczęście bliźnich móc uwierzyć na miedzy żytem rozdzwonionej

a F G a
I mówię tak samemu sobie patrząc na wite z łyka kręgi
Szczęśliwy, kogo przyozdobił kijem i torbą los włóczęgi

Kto w swym ubóstwie nie zna troski, ani przyjaciół, ani
wrogów

I może z wioski iść do wioski modłać się do spotkanych stogów

a F a F a G G a

„Lunatyczne wyznania”

e a H⁷ e
Idę, drogę mi oświetlają gwiazdy

a H⁷ e
A ludzie w domach śpią

a H⁷ e E
A ludzie w domach mrą

a	D	
A ja nie wiem, nie wiem po co		
G	a	x2
Lubię chodzić ciemną nocą		
e	Fis	H ⁷ [e]
Ciemną nocą chodzić w ciemny las		

Zobacz, jak ludzie lubią dzień
Jak boją się ciemności
Jak uciekają z mroku

Zobacz, jak cudna toń jeziora
Jak księżyc złoty lśni
Jak złoty dukat lśni

Hej Romane, hej Diamare
Traderoma hej Romane
Traderoma, traderoma hej

„Łajdak”

A h E A
Noszę na dniu mego serca tę historię wciąż
Która jak koszmarna zjawa dręczy duszę ma
Włosy dawno pogubiłem jeden został ząb
Ale zjawę tę do grobu będę musiał wziąć
Oszalałem dla niej całkiem gdy ujrzałem ją
Moim stała się demonem i boginią ma
Chociaż skromna na niej suknia chociaż boso szła
Wszystko w koło mi mówiło to jest właśnie ta

fis cis fis cis
Powiedziałem tyś dziewczyno jak madonna jest
fis cis H⁷ E
Niech mi dobry Bóg wybaczy choć skłamałem jej
A h E A
Czy wybaczy mi czy nie zresztą mam to gdzieś
A h E A
Jestem łajdak i tak w piekle będę smażył się

Gdy klęczała na nieszpórach i modliła się
W usta ją pocałowałem no i jeszcze gdzieś
Rozkazała mi stanowczo abym puścił ją
Ale sama nie puszczala baby takie są

Powiedziałem jej dziewczyno nie opuszczaj mnie
Dobry Boże ty wybaczyć wolę moją chciej
Czy wybaczysz mi czy nie zresztą mam to gdzieś
Jestem łajdak i tak w piekle będę smażył się

Była taka niedostępna ludzie wierzcie mi
Lecz gdy w okno zastukałem otworzyła drzwi
Zakazanych pić owoców pozwoliła sok
Choć szeptała nie rób tego baby takie są

Poszarpałem jej sukienkę gdy ją chciałem zdjąć
Niech mi dobry Bóg wybaczy wspomóc chciałem ją
Czy wybaczy mi czy nie zresztą mam to gdzieś
Jestem łajdak i tak w piekle będę smażył się

Głowę znów straciłem dla niej gdym dowiedział się
Że wbrew woli jej ten facet żenić z nią się chce
No i stało się i teraz troje dzieci ma
Którym cztery razy dziennie musi cyca dać

Z resztą jeśli chodzi o to więcej dzieci ma
Niech mi dobry Bóg wybaczy pierwszy byłem ja
Czy wybaczy mi czy nie z resztą mam to gdzieś
Jestem łajdak i tak w piekle smażyć będę się

„Maestro bezdomny”

D D⁶ D D⁴ | x2

D D⁶ D
Długo w nocy stukają klawisze
G
Nocna lampka płonie do świtu
A G D A
Co pan pisze maestro bezdomny
G D
Co pan pisze

D D⁶ D D⁴ | x2

Dziś już takich wierszy nie drukują
Każdy dźwiga osobną chandrę
Pan nie wierzy a jednak to prawda
Pan nie wierzy

To wszystko napisane w księgach
Mamy nawet wiernych proroków
Więc do przodu maestro bezdomny
Więc do przodu

h
Zechciej słuchać za oknem zgrzyta
D
Masowej pieśni ton wesoły
G fis e
Smutek proszę znika bezboleśnie
A G
Smutek proszę

h
Z pejzażu wyszły stare wiatraki
D
Z pieczątką grzesznych Don Kichoci
G fis e
A myśmy przeszli do współczesnych
A
A myśmy przeszli
D A
A myśmy przeszli
D A
Przeszli

D D⁶ D D⁴ D D⁶ D D⁴

D
Długo w nocy stukają klawisze |
G |
Nocna lampka płonie do świtu |
A G D | x2
Szkoda ciszy Maestro Bezdomny |
A G D (A) (G) (D) |
Szkoda ciszy ... |

„Majka”

D h G A

Gdy jestem sam myślami biegnę
Do mej najdroższej jak rzeka wiernej

Ooo Majka nie jestem ciębie wart
Ooo Majka zmienilibym dla ciębie cały świat

Choć dni mijają i czas ucieka
Ty jesteś wierna jak szklanka mleka

Byłaś mą gwiazdą byłaś mą wiosną
Sennym marzeniem myślą radosną

Oddałbym wszystko bo jesteś inna
Za jeden uśmiech jedno spojrzenie

„Majster Bieda”

C **F**
Skąd przyszedł kto go znał
C **F** **G**
Kto mu rękę podał kiedy
C **G**
Nad rowem siadał wyjmował chleb
e **a**
Serem przekładał i dzielił się z psem
G **F** **F e d**
Tyle wszystkiego co z sobą miał

G **C** | **x2**
Majster Bieda

Czapkę z głowy ścigał gdy
Wiatr gałęzie chylił drzewom
Śmiał się do słońca i śpiewał do gwiazd
Drogę bez końca co przed nim szła
Znał jak pięć palców jak szeląg zły

Majster Bieda

Nikt nie pytał skąd się wziął
Gdy do ognia się przysadał
Wtulał się w krąg ciepła jak w kożuch
Zmęczony drogą wędrowiec Boży
Zasypiał długo gapiąc się w noc

Majster Bieda

C **F**
Aż nastąpił taki rok
C **C⁷** **F** **G**
Smutny rok tak widać trzeba
C **G**
Nie przyszedł Bieda zieloną wiosną
e **a**
Miejsce gdzie siadał zielskiem zarosło
G **F**
I choć niejeden wytężał wzrok
G **F**
Choć lato pustym gościńcem przeszło
G **F**
Z rudymi liśćmi jesieni sveda
G **F** **[G]** |
Wiatrem niesiony popłynął w przeszłość | **x2** (gggg)

G **C** | **x2**
Majster Bieda

„Manitou”

C
Być raz gdzieś trzej wodzowie

F
Oni mieć końskie zdrowie

C **G**
I pół litra dla nich mały problem być

C **F**
Oni mieć zawsze humor i od rana robić rumor

C **G⁷** **C**
I z radości jak bawoły dzikie wyć

F **C**
My być tam my być tu wielki wódz nasz Manitou

C **G**
On nam dać ognista woda on nam dać

C **F**
My ją pić pić do rana nasza woda ukochana

C **G⁷** **C**
My ją pić my ją chlać a potem paść

Wielki wódz Mała Kopa z niego być kawał chłopca
On z mustanga jak być mały na skalp spaść
On wesoła mieć gęba
I świergotać jak ptak zięba
Gdy ognista woda ciurkiem w niego lać

Wielki wódz Inuczunga mieć nad sobą wielka łuna
Taki tęgi naukowiec z niego być
On wciąż knuć kombinować
I bez przerwy lawirować
Jak tu sobie bardzo lekko żyć

Gdy na wodzów jest posucha dobić do nich wódz Lelucha
On bibuła na ognista woda być
On ją wchłaniać jak atrament
I upijać się na amen
Gdy ognista woda ciurkiem w niego lać

Kiedy świt blady wstanie już na ścieżce są Indianie
Oni swoją ścieżkę zdrowia dobrze znać
Oni długo leczyć kaca
By do normy szybko wracać
I dni życia tylko dobre znać

„Między nami”

a⁷ a⁶
Między nami dalekie morza
e
Grające w muszlach
a⁷ a⁶
Wypisane na korze
G
Wiersze i gusła

e G e
Między nami ciepłe blisko nocy
C e a
Rozciągnięte na odległość dłoni
H⁷
Jestem w tobie - broczysz
e CD e
Oddechem szeptem skonał płomień

a⁷ a⁶
Między nami zawstydzienie
e
Piekące pod powiekami
a D
Nie pozwól mi wrócić na ziemię
e a e
A tkliwość dłoni twoich niech chłodzi
a D
Na czole mym znamię Kaina
G e
Świtu się boję

a⁷ a⁶ e a⁷
Między nami korytarz myśli łączący
a⁶ G
Sny kolorowe
C e a | |
Spójrz oto wita nas słońce | x2 |
C e a D | x3
Spójrz oto wita nas słońce |
D G e |
Wejdźmy w dzień nowy |

„Modlitwa o wschodzie słońca”

F C F C
Každy Twój wyrok przyjmę twardy

F C G C
Przed mocą Twoją się ukorzę

F C F C
Ale chroń mnie panie od pogardy

F C G C D
Przed nienawiścią strzeż mnie Boże

G D G D
Wszak Tyś jest niezmiernie dobro

G D A D
Którego nie wyrażą słowa

GD G D
Więc mnie od nienawiści obroń

G D A D E
I od pogardy mnie zachowaj

A E A E
Co postanowisz niech się ziści

A E H⁷ E
Niechaj się wola Twoja stanie

A E A E
Ale zbaw mnie Panie od nienawiści

A E H⁷ E
Ocal mnie od pogardy Panie

„Modlitwa wędrownego grajka”

Przy małej wiejskiej kapliczce
Stojącej wedle drogi
Ukląkł rzępoląc na skrzypkach
Wędrowny grajek ubogi
Od czasu do czasu grający
Bezzębne otwierał wargi
To przekomarzał się z Bogiem
To znowu się korzył bez skargi

Hej Panie Boże coś wielkim
Gazdą nad gazdami
Po coś mi dał taką skrzypkę
Co jeno tumani i mami

Spraw to ażebym na zawsze
Umiał dziękować ci Panie
Że sobie rzępolę jak mogę
Że daję ci na co mnie stanie
A jeszcze bardziej chroń mnie
I od najmniejszej zawiści
Że są na świecie grajkowie
Pełni szumniejszych liści

I niechaj pomnę w mym życiu
Czy bliskim czy też dalekim
Żem człowiek jest przede wszystkim
I niczym więcej jak człkiem
Spraw w końcu by przy tej kapliczce
Obok tej wiejskiej drogi
Kłękał i grywał na skrzypkach
Wędrowny grajek ubogi

„Morskie opowieści”

d
Niech drżą gitary struny

C
Niech wiatr grzywacze pieści

d
Niech znów popłyną ku nam

F C d
Morskie opowieści

Hej ha kolejkę nalej
Hej ha kielichy wznieście
To zrobi doskonale
Morskim opowieściom

Łajba to jest morski statek
Sztorm to wiatr co dmucha z gestem
Cierpi kraj na niedostatek
Morskich opowieści

Kiedy rum zaszumi w głowie
Cały świat nabiera treści
Wtedy chętnie słucha człowiek
Morskich opowieści

Pływał raz marynarz, który
Żywił się wyłącznie pieprzem
Sypał pieprz do konfitury
I do zupy mlecznej

Był na Lwowie młodszy majtek
Czort, Rasputin, bestia taka
Że sam kręcił kabestanem
I to bez handszpacka

Jak pod Helem raz dmuchnęło
Żagle zdarła moc nadludzka
Patrzę w koję mi przywiało
Nagą babkę z Pucka

Niech drżą gitary struny
Niech wiatr grzywacze pieści
Gdy płyniemy pod banderą
Morskich opowieści

Od Falklandu śmy płynęli
Doskonale brała ryba
Mogłeś wędką wtedy złapać
Nawet wieloryba

Rudy Joe, kiedy popił
Robił bardzo głupie miny
Albo skakał też do wody
I gonił rekiny

I choć rekin twarda sztuka
Ale Joe w wielkiej złości
Łapał gada od ogona
I mu łamał kości

Może ktoś się będzie zżymał
Mówiąc, że to zdrożne wieści
Ale to jest właśnie klimat
Morskich opowieści

Kto chce, ten niechaj wierzy
Kto nie chce, niech nie wierzy
Nam na tym nie zależy
Więc wypijmy jeszcze

Pij bracie, pij na zdrowie
Jutro ci się humor przyda
Spirytus ci nie zaszkodzi
Idzie sztorm wyrzygasz

Pływał z nami raz szantymen
Śpiewał bardzo niskim basem
W rękach zawsze miał gitarę
Ster trzymał... rękami

Nelson, angielski Admirał
Strzeliłby se w łeb i kwita
Gdyby wiedział co dokonał
Kloss, zwykły Kapitan

Kiedy znudzą ci się szanty
I żegluga, i Mazury
To pierdolnij kapitana
I uciekaj w góry

„Mufka”

C G
Prześliczna dziewczeczka na spacer raz szła
Gdy noc ją złapała wietrzysta i zła C
Być może przestraszyłby ziąb i mrok ją G
Lecz miała wszak mufkę prześliczną swą C

C
Nie ruszaj to moje
Weź precz łapy swoje G
Popsujesz ją boję
Się o mufkę swą C

Więc szła w dół ulicy przez zamieć i mrok
Gdy jakiś młodzieniec z nią zrównał swój krok
Na widok jej uśmiech rozjaśnił mu twarz
Ach panno prześliczną wszak mufkę ty masz

Wiem dobrze że mam mufkę prześliczną jak sen
Co chłopców spojrzenia przyciąga co dzień
Różowym jedwabiem podszyta pod spodem
A z wierzchu futerko co chroni przed chłodem

Lecz mufka jest moja i nic do niej ci
Bo mama kazał jej strzec dobrze mi
Więc idź w swoją drogę i zostaw mnie już
Bo nie dam ci mufki i za tysiąc róż

Lecz noc była zimna i pannie co szła
Zachciało się winka kubeczek lub dwa
Po winku zbyt mocnym zagościł sen w niej
A chłopcy z jej mufką igrali że hej

Zbudziwszy się w płacz uderzyła i jęk
Popsuli mi mufkę i szef na niej pękł
Podarli futerko i jedwab na fest
I na nic ma mufka zapewne już jest

Więc młode dziewczęta strzec trzeba się wam
Tych chłopców co z wami chcą być sam na sam
Przemina raz dwa wina szum słodkie słówka
A w darze zostanie wam dziurawa mufka

„Mury”

e H⁷ e
On natchniony i młody był

H⁷
Ich nie policzyłby nikt

C H⁷ C
On dodawał im pieśnią sił

H⁷ e
Śpiewał że blisko już świt
Świec tysiące palili mu
Znad głów unosił się dym
Śpiewał że czas by runął mur
Oni śpiewali wraz z nim

H⁷ e
Wyrwij murom zęby krat

H⁷ e
Zerwij kajdany połam bat

a e
A mury runą runą runą

H⁷ e
I pogrzebia stary świat

Wkrótce na pamięć znali treść
I sama melodia bez słów
Niosła ze sobą starą treść
Dreszcze na wskroś ser i dusz
Śpiewali więc klaskali w rytm
Jak wystrzał poklask ich brzmiał
I ciężył łańcuch zwlekał świt
On wciąż śpiewał i grał

Aż zobaczyli ilu ich
Poczułi siłę i czas
I z pieśnią że już blisko świt
Szli ulicami miast
Zwalali pomniki i rwali bruk
Ten z nami ten przeciw nam
Kto sam ten nasz największy wróg
A śpiewak także był sam

Patrzył na równy tłumów marsz
Milczał wsłuchany w kroków huk
A mury rosły rosły rosły
Łańcuch kołysał się u nóg

„Nasza klasa”

d **A** **A⁷** **A**
Co się stało z naszą klasą? - Pyta Adam w Tel-Awivie -
Ciężko sprostać takim czasom, ciężko w ogóle żyć uczciwie.
F **C** **C⁷**
Co się stało z naszą klasą? - Wojtek w Szwecji w porno klubie,
d **A** **A⁷** **A**
Pisze: Dobrze mi tu płacą za to, co i tak wszak lubię,
d **g** **A d**
Za to, co i tak wszak lubię.

Kaśka z Piotrkiem są w Kanadzie, bo tam mają perspektywy,
Staszek w Stanach sobie radzi, Paweł do Paryża przywykł.
Gośka z Przemkiem ledwie przęda, w maju będzie trzeci bachor,
Próżno skarżą się urzędowi, że też chcieliby na zachód,
Że też chcieliby na zachód.

Za to Magda jest w Madrycie i wychodzi za Hiszpana,
Maciek w grudniu stracił życie, gdy chodzili po mieszkaniach.
Janusz, ten co zawiść budził, że go każda fala niesie,
Jest chirurgiem, leczy ludzi, ale brat mu się powiesił,
Ale brat mu się powiesił.

Marek siedzi za odmowę, bo nie strzelał do Michała,
A ja piszę ich historię - i to już jest klasa cała.
Jeszcze Filip - fizyk w Moskwie, dziś nagrody różne zbiera,
Jeździ kiedy chce do Polski, był przyjęty przez premiera,
Był przyjęty przez premiera.

Odnalazłem całą klasę - na wygnaniu, w kraju, w grobie,
Ale coś się pozmieniało, każdy sobie żywot skrobie.
Odnalazłem całą klasę - wyrosniętą i dojrzałą,
Rozdrapałem młodość naszą, lecz za bardzo nie bolało,
Lecz za bardzo nie bolało.

Już nie chłopcy, lecz mężczyźni, już kobiety, nie dziewczyny,
Młodość szybko się zablizni, nie ma w tym niczyjej winy.
Wszyscy są odpowiedzialni, wszyscy mają w życiu cele,
Wszyscy w miarę są normalni, ale przecież to niewiele,
Ale przecież to niewiele.

Nie wiem sam, co mi się marzy, jaka z gwiazd nade mną świeci,
Gdy wśród tych nieobcych twarzy szukam ciągle twarzy dzieci.
Czemu wciąż przez ramię zerkam, choć nie woła nikt: Kolego!
Że ktoś ze mną zagra w berka, lub przynajmniej w chowanego,
Lub przynajmniej w chowanego.

Własne pędy, własne liście zapuszczamy każdy sobie
I korzenie oczywiście na wygnaniu, w kraju, w grobie.
W dół, na boki, wzwyż, ku słońcu, na stracenie, w prawo, w lewo -
Kto pamięta, że to w końcu jedno i to samo drzewo,
Jedno i to samo drzewo...

„Nie brookliński most”

d

Rozdzierający

c

Jak tygrysa pazur

d

Antylopy plecy

c

d

Jest smutek człowieczy

c

d

Nie brookliński most

c

Ale przemienić

d

W jasny, nowy dzień

c

d

Najsmutniejszą noc

c

d

To jest dopiero coś

Przerażający

Jak ozdoba świata

Co w malignie bredzi

Jest obłąd człowieczy

Nie brookliński most

Lecz na drugą stronę

Głową przebić się

Przez obłądu los

To jest dopiero coś

Będziemy smucić się starannie

Będziemy szaleć nienagannie

Będziemy naprzód niesłychanie

Ku polanie

„Nie chodź tam”

a e
Tak smutno patrzysz przez otwarte okno
F e
Już się latarnie w mieście zapalają
F d G D
I nic nie mówisz, patrzysz tylko w dół
C F G C
Nie chodź tam, gdzie uliczny, obcy tłum

F G C F G C
Usiądź tu obok mnie w fotelu, słonecznikowe pestki gryź
F E a F C G C
A ja piosenkę Ci zanucę, tę, której słuchać chciałybyś
F G C F G C
Nie strącaj z biurka kałamarza, nie zrywaj z kalendarza dni
F E a F C G C
Jeśli nie lubisz tej piosenki, inną, ładniejszą zagram Ci

Zasnęło słońce gdzieś za antenami
Wyłażą koty z piwnic i śmietników
Zadzwoił tramwaj - już ostatni kurs
Nie chodź tam, puste place, zniknął tłum

A kiedy przyjdiesz do mnie znów po jutrze
Popatrzysz smutno przez okno otwarte
Wysłuchasz się w miasta przedwieczorny szum
Powiem Ci: Nie chodź tam, gdzie obcy tłum

Siądziesz tu obok mnie w fotelu, słonecznikowe pestki gryź
A ja piosenkę Ci zanucę, tę, którą słuchać chciałybyś
Może kałamarza strącisz z biurka, lub zerwiesz z kalendarza
dzień

„Nie płacz Ewka”

C **a**
Nie płacz Ewka bo tu miejsca brak

G
Na twe babskie łzy
Po ulicy miłość hula wiatr
Wśród rozbitych szyb
Patrz poeci śliczny prawdy sens
Roztrwonili w grach
W półlitrowkach pustych SOS
Wysyłają w świat

d **F**
Żegnam was już wiem
C **G** **a**
Nie załatwię wszystkich pilnych spraw
d **F**
Idę sam właśnie tam
C
Gdzie czekają mnie
Tam przyjaciół kilku mam od lat
Dla nich zawsze śpiewam dla nich gram
Jeszcze raz żegnam was nie spotkamy się

Proza życia to przyjaźni kat
Pęka cienka nić
Telewizor meble mały fiat
Oto marzeń szczyt
Hej prorocy moich gniewnych lat
Obrastacie w tłuszcz
Już was w swoje szpony dopadł szmal
Zdrada płynie z ust

„Nie rozdziobią nas kruki”

D G h G
Nie rozdziobią nas kruki

Fis e A⁷
Ni wrony, ani nic

D G h G
Nie rozszarpia na sztuki

D A G
Poezji wściekłe kły

Fis h
Ruszaj się Bruno, idziemy na piwo

G D A
Niechybnie brakuje tam nas

Fis h
Od stania w miejscu niejeden już zginął

G D A D
Niejeden zginął już kwiat

Nie omami nas forsa
Ni sławy pusty dźwięk
Inną ścigamy postać
Realnej zjawy tren

Nie zdechniemy tak szybko
Jak sobie roi śmierć
Ziemia dla nas za płytka
Fruniemy z góry gdzieś

„Nie unikniesz bracie swego przeznaczenia”

C   **C⁷**   **F⁷**
Kiedy byłem po raz pierwszy zakochany
C   **A⁷**   **D⁷ G**
Przesłaniała mi dziewczyna cały świat
C   **C⁷**   **F**
Gdy odeszła wciąż chodziłem jak pijany
C   **G**   **C**
Lecz ktoś mądry właśnie wtedy rzekł mi tak

Nie unikniesz bracie swego przeznaczenia
Nie ominiesz tego, co Ci zesłał los
I nie szukaj bracie w niczym zapomnienia
Wkrótce zmienisz znów na pełen pusty trzos

Gdy zdawałem któryś z trudnych egzaminów
Gość bez słowa do indeksu wpisał "dwa"
Ukloniłem mu się w myśl regulaminu
A cichutko zanuciłem sobie tak

Nie unikniesz bracie swego przeznaczenia
Nie ominiesz tego co ci przyśle los
Gdzieś się znajdzie kawał cegły lub kamienia
A zaułków ciemnych w mieście jeszcze dość

W pełni lata byłem bardzo zachwycony
Gdy poznałem dziewczę piękne jak ze snu
Ale wnet mój zapał został ostudzony
Więc nuciłem, gnając do poradni "w"

Nie unikniesz bracie swego przeznaczenia
Nie ominiesz tego, co Ci zesłał los
Trzeba dążyć do szybkiego wyleczenia
Aby wkrótce móc zabierać głos

Gdy nachodzą cię czasami myśli głupie
I gdy myślisz, że już wszystko jest nie tak
Spróbuj bracie się uśmiechnąć miej to w ... (wielkim poważaniu)
I zaśpiewaj razem z nami właśnie tak

Nie unikniesz bracie swego przeznaczenia
Nie ominiesz tego co los chce Ci dać
I nikt nie ma tu już nic do powiedzenia
Ale nikt też nie zabroni Ci się śmiać

„Niedokończona jesienna fuga”

a G⁶ E⁴ E

a G⁶ F C⁷⁺
A jeśli mnie dom buczyną spięty
E⁴ E⁷ a G C
Tej nocy przyjmie w swoje progi
g C F⁷⁺ H⁷
Zapalę gwiazdy w nocy głębi
e A⁷ d E⁷
A sam zakwitnę górskim głogiem

A jeśli mnie dom buczyną spięty
Tej nocy przyjmie w swoje progi
g C F⁷⁺ e E^{7/4}
Zapalę gwiazdy w nocy głębi
a G⁶ a
A sam zakwitnę głogiem

f⁹ C⁷⁺
Beskid kołysze się i szumi
I chwiać się będzie drzeniem nieba
h E a GF
I horyzontu zmieni drogi
d e a
I umrzeć moim słowom nie da

Do końca drogi swej noc zmierza
I płoną drzewa w nocnym chłodzie
Czy gościem będę w nim czy muszę
Do domu swego wejść jak złodziej

Beskid woła znak mi daje
Wiem oto droga już niedługa
I trwa świt złocąc wyświechtana
Jesiennym wiatrem biedna fuga

„Nieszczęśliwa miłość chemika”

Był sobie chemik piękny i młody
Wysmukły jak wieża Glouvera
Jego jedynym marzeniem było
By dyplom mieć magistera

Drogi kolego i koleżanko
Taki stąd morał wynika
Żyj na wesoło by cię nie spotkał
Tragiczny los jak chemika

Oczy miał piękne umysł przejrzysty
I rozum miał całkiem realny
W piersi mu biło serce przejrzyste
Jak kryształ heksagonalny

Raz będąc w parku doznał olśnienia
Bo dziewczę zobaczył prześliczne
Które chadzało tam i z powrotem
Niczym wahadło fizyczne

Ciało jej białe jak siarczan baru
Włos złoty jak dwuamina
Jedno jej oko jak błękit pruski
A drugie jak ultramaryna

Żaden poeta by nie opisał
Wszystkich uroków jej ciała
Tak zbudowana była wspaniale
Z aminokwasów i białka

Więc kupił w celu zaręczynowym
Pierścienie dwa benzenowe
I z pierścieniami udał się do niej
Chcę Cię - powiada - za żonę

Wnet utworzymy wspaniałą parę
Jak dwa wiązania sprzężone
Jak te pierścienie co w naftalenie
Żyją na wieki złączone

Lecz ona serce jak korund miała
Które nie znało litości
Kapryśny humor ciągle zmieniała
Jak mangan wartościowości

Jego wyznania zimno przyjęła
Jak hel skroplony z okrzykiem
Nie będę nigdy związku tworzyła
Ja z byle jakim chemikiem

Po takich słowach nasz chemik młody
Daremnie błaga i szlocha
A w między czasie w czarnej rozpaczy
Pije C_2H_5OH

Ale niewiele mu to pomogło
Bo znać go nie chciała dziewczyna
No i dlatego biednego chłopca
Zalała hemoglobina

„Nocna piosenka o mieście”

C G F a G

W mieście jak ryby tramwaje
A miasto jak studnia bez dna
A niebo jak żuraw, a niebo jak żuraw
Schyla się nocą i świtem powstaje
Nad rybną studnią bez dna

Zaułków lipcem sparzonych
Wyciszyć nie może zmrok
Zasiedli na ławkach,
Zasiedli na ławkach
Ludzie co twarze dniem umęczone
Pod lipiec kładą i zmrok

Nie śpię bo spotkać chcę w mieście
Tę ciszę co gęsta jak noc
Rozmawiać z krokami, swoimi krokami
I oto idę nocy na przeciw
Choć wokół cisza i noc

Czekam aż neon przytłumi
Rozmyta latarnia dnia
Odnajdą się cienie
Odnajdą się cienie
I ludźmi ulice zatłumia
Czekam na przyjscie dnia
Czekam na przyjscie dnia

„Nuta z Ponidzia”

a F⁷⁺ C C⁷⁺ d⁷ G C h⁷ E⁷ a G⁶ F⁷⁺ G⁶ a G⁶ e E

a F G C⁷⁺
Polami, polami, po miedzach, po miedzach
d⁷ G C⁷⁺

Po błocku skisłym w mgłę i wiatr

h⁷ E⁷
Nie za szybko, kroki drobiąc

a G⁶ F⁷⁺ G

Idzie wiosna, idzie nam

a G eE a FE aFE

Idzie wiosna, idzie nam

Rozłożyła wiosna spódnicę zieloną

Przykryła błota bury błam

Pachnie ziemia ciałem młodym

Póki wiosna, póki trwa | x2

Rozpuściła wiosna warkocze kwieciste

Zbarwiały łąki niczym kram

Będzie odpust pod Wiślicą

Póki wiosna, póki trwa | x2

a F⁷⁺ C C⁷⁺ d⁷ G C h⁷ E⁷

a F G C⁷⁺
Ponidzie wiosenne, Ponidzie leniwe
d⁷ G C⁷⁺

Prężysz się jak do słońca kot

h⁷ E⁷

Rozciągnięte po twych polach

h⁷ E⁷

Lichych lasach, pstrych łożinach

h⁷ E⁷

Skałkach w słońcu rozognionych

h⁷ E⁷

Nidą w łąkach roztańczone

a G⁶ F⁷⁺ G | x2

Na Ponidziu wiosna trwa

aG F a

Na Ponidziu

„Obława”

a C G C
Skulony w jakiejś ciemnej jamie smacznie sobie spał

F E
I spały małe wilczki dwa zupełnie ślepe jeszcze
Wtem stary wilk przewodnik, co życie dobrze znał
Łeb podniósł, warknął groźnie, aż mną szarpnęły dreszcze

a F E a
Poczułem nagle wokół siebie nienawistną woń
F E
Woń, która tłumi wszelki spokój, zrywa wszystkie sny

a C G a
Z daleka ktoś, gdzieś krzyknął nagle krótki rozkaz „goń!”

F E
I z czterech stron wypadły na nas cztery gończe psy

a C G a
Obława, obława, na młode wilki obława

F E
Te dzikie, zapalczywe, w gęstym lesie wychowane

a C G a
Krag śniegu wydeptany, w tym kręgu plama krwawa

F E a
Ciała wilcze kłami gończych psów szarpane

Ten, który rzucił na mnie się, niewiele szczęścia miał
Bo wypadł prosto mi na kły i krew trysnęła z rany
Gdym teraz ile w łapach sił przed siebie prosto rwał
Ujrzałem małe wilczki dwa na strzepy rozszarpane
Zginęły ślepe, ufne tak, puszyste kłębki dwa
Bezradne na tym świecie złym, nie wiedząc, kto je zdławił
I zginie także stary wilk, choć życie dobrze zna
Bo z trzema naraz walczy psami i z ran trzech na raz krwawi

Wypadłem na otwartą przestrzeń pianę z pyska tocząc
Lecz tutaj też ze wszystkich stron zła mnie otacza woń
A myśliwemu co mnie dojrzał już się śmieją oczy
I ręka pewna, niezawodna podnosi w górę broń
Rzucam się w bok, na oślep gnam aż ziemia spod łap tryska
I wtedy pada pierwszy strzał co kark mi rozszarpuje
Pędzę, słyszę jak on klnie krew mi płynie z pyska
On strzela po raz drugi lecz teraz już pudłuje

Wyrwałem się z obławy tej schowałem w jakiś las
Lecz ile szczęście miałem w tym to każdy chyba przyzna
Leżałem w śniegu jak nieżywy długi, długi czas
Po strzale zaś na zawsze mi została krwawa blizna
Lecz nie skończyła się obława i nie śpią gończe psy
I giną ciągle wilki młode na całym wielkim świecie
Nie dajcie z siebie zedrzyć skór, brońcie się i wy!
O bracia wilcy brońcie się nim wszyscy wyginiecie!!!

„Obława II”

e H⁷ e
Obce lasy przebiegam serce szarpie mi krtań
H⁷ e
Nie ze strachu z wściekłości z rozpaczy
a
Ślad po wilczych gromadach mchy pokryły i darń
C H⁷
Niedobitki los cierpią sobaczy
Z gąszczu żaden kudłaty pysk nie wyjrzy na krok C
H⁷
W ślepiach obłęd lęk chciwość lub zdrada
a
Na otwartych przestrzeniach dawno znikł wilczy trop
C H⁷
Wilki wie dobrze czym pachnie zagłada

e a
Słyszę wciąż i uszom nie wierzę
Fis H
Lecz potwierdza co krok wszystko mi
e a
Zwierzem jesteś i żyjesz jak zwierzę
C H⁷ e
Lecz nie wilki nie wilki już wy

Myśli brat że bezpieczny skoro schronił się w las
Lecz go ściga nie Bóg ściga człowiek
Śmigieł świst nad głowami grad pocisków i wrzask
Co wyrzywa źrenice spod powiek
Strzelców twarze pijane w drzew koronach znad luf
Wrzący deszcz wystrzelonych ładunków
To już nie polowanie nie obława nie łów
To planowe niszczenie gatunku

Z rąk w mundurach z helikopterów
Maszynowa broń wbija we łby
Czarne kule i wrzask oficerów
Wy nie wilki nie wilki już wy

Kto nie popadł w szaleństwo kto nie poszedł pod strzał
Jeszcze biegnie klucząc po norach
Lecz już nie ma kryjówek które miał które znał
Wszędzie wściekła wywęszy go sfora
I pomyśleć że kiedyś ją traktował jak łup
Który niewart wilczych był kłów
Dziś krewniaka swym panom zawłoka do stóp
Lub rozszarpia na rozkaz bez słów

Bo kto biegnie zginie dziś w biegu
A kto stanął padnie gdzie stał
Krwią w panice piszemy na śniegu
My nie wilki my mięso na strzał

Ten skowyczy trafiony tamten skomli na wznak
Cóż ja sam nic tu zrobić nie mogę
Niech się zdarzy co musi się zdarzyć i tak
Kiedy pocisk zabiegnie mi drogę
Starą ranę na karku rozszarpuję do krwi
Ale póki wilk krwawi wilk żyw
Więc to jeszcze nie śmierć śmierć ostrzejsze ma kły
Nie mój tryumf lecz zwycięstwo nie ich

Na nic skowyt we wrzawie i skarga
Póki w żyłach starczy mi krwi
Pierwszy bratu skoczę do gardła
Gdy zawyje nie wilki już my

„Obława III”

a d a
Obławy już przeżyłem dwie dziękuję dosyć

d
Zjeżona sierść zbłąkany wzrok zmętniała myśl
Wciąż czuję obce wonie obce słyszę głosy

a
I innym wilkom nie dowierzam nie od dziś
Lecz jakże trudno jest polować samotnikom
Z łownego zwierza oczyszczono cały las
Poczułem łup do ziemi głodny pysk przytykam
Wtem straszny ból i stokroć odeń gorszy trzask

a
Strzeżcie się wilki strzeżcie się przynęty
Strzeżcie się wilki strzeżcie ludzkiej łaski
F E⁷ a
Zastawił na was wróg zawzięty potrzaski

Już moja prawa łapa tkwi w żelaznych szczękach
I jej nie wyrwę choćbym wszystkich użył sił
A królik w pętli moja zguba i przynęta
Czerwone oczy przerażone we mnie wbił
Ale i jemu śmierć pisana on nie winien
Ten co zastawił wnyki to dopiero wróg
To z jego marnie zginę rąk jak zwierzę ginie
Dostanę pałką w łeb nim warknąć będę mógł

Żałosny koniec śmierć haniebna nie dla wilka
Niech królik mdleje w pętli czeka na swój los
Moja pieśń życia jeszcze dla mnie nie zamilkła
Niejedna przestrzeń jeszcze mój usłyszysz głos
Na własnej łapie szczęk zaciskam straszny uchwyt
Ona nie moja już w niewoli musi zgnieć
Już pęka kość i własnej krwi mam pełne zuchwy
Jednym szarpnięciem się uwalniam żeby żyć

Słuchajcie głosu Trójłapego choć z daleka
Krew szybko wsiąka w ziemię strach zabija czas
Słuchajcie bracia wyje do was wilk kaleka
Trzeba odrzucić to co w nas zniewala nas
I po dziś dzień naganiacz strzelec czy kłusownik
Przyzwyczajony do czytania tropów map
Przez zęby mówi oto jest wilk wolny
Kiedy na śniegu ujrzy ślady trojga łap

„Obława IV”

H e a
Myśliwy jeszcze ma broń i trzyma smycze
C H⁷ e
Lecz las jest nasz i łąki też są nasze
a
Wilk wolny wyje na smyczy pies skowyczy
C H⁷ e
I bać się musi i swoich braci straszyć

Popatrzcie na mnie gończe psy zziajane
Bite za próżną pogoń za swym bratem
Stoję przed wami po stokroć zabijany
Z blizną na karku z odgryzioną łapą
Nie ufam wam ale i nie chcę zaufania
Swoje za sobą mam i macie wy za swoje
Byłem ścigany byliście oszukani
A oszukanych sfor ja się nie boję

Podejdźcie do mnie wy karmione z ręki
Kikut i blizna to wolności cena
Sam tylko zapach jej zaciska szczęki
Psa w którym skomle zapomniany szczeniak
Po lasach jeszcze wciąż żyją wilki młode
Porozprasane przez bezrozumne salwy
Silne i wściekłe i strasznej zemsty głodne
I ja je kocham i tak mi bardzo żal ich

Niejeden z was co się na miskę łaszczy
Zapominając swoje niespokojne sny
Wie wszak że bije ręka która głaszcze
Na pierwszy objaw jedynego zewu krwi
Skomleć o łaskę niegodne psa ni wilka
Dać się tresować i na rozkazy czekać
Nasza ma być najkrótsza życia chwilka
I być wyborem przyjaźń do człowieka

„Obozowe tango”

a **d**
Obozowe tango śpiewam dla ciebie

a
Wiatr je niesie las kołysze

E **a**
Do snu dziewczę me
Śpij moja kochana i czekaj na mnie
Może gdy się obóz skończy
Znów spotkamy się

G
I choć nas dzieli

C
Może tysiące wiosek i mil

E **G** **C**
Nie zapominaj razem spędzonych chwil

a **d**
Tę leśną serenadę śpiewam dla ciebie

a **E** **a**
Obozowe tango które znów połączy nas

Czy pamiętasz miła jak przy ognisku
W ciemnym lesie na polanie
Spotkaliśmy się
Las nam szumiał cicho
Byłaś tak blisko
Serca nasze z żarem iskier
Połączyły się

„Ocean”

A G D A

A G D A
Oceanie sinowłosa białe statki ku mnie wyślij
G D A
Dwa kamyki moje myśli na otwartych dłoniach niosę
E
Daj mi miejsce w głębi morza
G D
Szczyptę łądy, szczyptę skały
A G
Tu zbuduję zamek biały,
D A
Tutaj gniazdo swe założę

A G D A

Gdzieś daleko w stu stolicach żyją ludzie biją w dzwony
Niezliczone bataliony przyczajone na granicach
Marszałkowie szklanoccy palą owce i dziewczęta
Kto o kwiatach dziś pamięta, Szumia giełdy w głębi nocy
W głębi morza zabłąkany nie chcę nic o ludziach słyszeć
Biały kolor, kolor ciszy w moim zamku białe ściany
W moim zamku gdzieś w ogrodzie będę czytał wschodnie baśnie
Zanim słońce w morzu zgaśnie, żeby z morza powstać znowu
A gdy ludzie wypełnieni nienawiścią w jednej chwili
Zniszczą wszystko co stworzyli wielkim ogniem z wnętrza ziemi
Znikną łądy, zniknie morze, nie wie nikt co będzie potem
W białych światach ja z powrotem w łonie matki się ułożę

„Od Turbacza”

a E a
Od Turbacza wieje wiatr niesie nam tę wieść
a C E a G
Że tej nocy szczyty gór pokrył biały śnieg
C d
A w dolinach piękna jesień
a E⁷
Złote liście lecą z drzew
a E E⁷ a
Od Turbacza wieje wiatr niesie zimny wiew

C d E⁷
Naj, naj, na, na ...

Zima białym płaszczem swym już okryła Tatry
Mgła zabrała słońcu blask wieją zimne wiatry
A w dolinach piękna jesień
Złote liście lecą z drzew
Od Zawratu wieje wiatr niesie zimny wiew

Hej dziewczyno nie smuć się w ten jesienny czas
Chociaż raz uśmiechnij się przywróć oczom blask
To co że na szczytach zima
A w dolinach jesień już
Uśmiech Twój przemieni wszystko wiosna wróci znów

„Odpowie ci wiatr”

C F C a C F C G
Przez ile dróg musi przejść każdy z nas, by mógł człowiekiem się stać?
Przez ile mórz lecieć ma biały ptak, nim w końcu opadnie na piach?
Przez ile lat będzie kanion ten trwał, nim w końcu rozkruszy go czas?

d G C F
Odpowie Ci wiatr, wiejący przez świat

d G C
Odpowie Ci bracie, tylko wiatr

Przez ile lat będzie trwał góry szczyt, nim deszcz go na mórz zniesie dno?
Przez ile lat pisze się ludzki byt, nim wolność wypisze w nim ktoś?
Przez ile lat nie odważy się nikt zawołać, że czas zmienić świat?

Przez ile lat ludzie giąć będą kark, nie wiedząc, że niebo jest tuż?
Przez ile łez, ile bólu i skarg przejść trzeba i przeszło się już?
Jak blisko śmierć musi przejść obok nas, by człowiek zrozumiał swój los?

Odpowie Ci wiatr, wiejący przez świat

„Ona sobie tego nie życzy”

G **D**
Już o nic nie zapytam nigdy więcej

C **D** **G**
Tylko co mam zrobić kto mi powie
Żeby powstrzymać ręce, które mi się
Same wrywają do niej

A to ją złości, a to ją drażni
Ona sobie tego nie życzy
Nie chce mych włości, nie chce mych danin
Ona sobie tego nie życzy
A kiedy mówię do niej pozwól
Poszukać pójde wiatru w polu
Ona sobie sobie sobie sobie tego nie życzy
Ona sobie tego nie życzy

Już o nic nie zapytam nigdy więcej
Tylko co mam zrobić, kto mi powie
Żeby powstrzymać serce, które mi się
Samo wprost wrywa do niej

„Opadły mgły”

Opadły mgły i miasto ze snu się budzi

Góra czmycha już noc

Ktoś tam cicho czeka by ktoś powrócił

Do gwiazd jest bliżej niż krok

Pies się włóczy popod murami bezdomny

Niesie się tęsknota czyjaś na świata cztery strony

A ziemia toczy, toczy swój garb uroczy, toczy toczy się los

A ziemia toczy, toczy swój garb uroczy, toczy toczy się los

Ty co płaczesz ażeby śmiać mógł się ktoś, już dość już dość już dość

Odpędź czarne myśli, dość już twoich łez niech to wszystko przepadnie we
mgle

Bo nowy dzień wstaje, bo nowy dzień wstaje

Nowy dzień

Z dusznego snu już miasto się wynurza
Słońce wschodzi gdzieś tam
Tramwaj na przystanku zakwitł jak róża
Uchodzą cienie do bram
Ciągną swoje wózki dwukółki mleczarze
Nad dachami snują się sny podlotków pełne marzeń

A ziemia toczy, toczy swój garb uroczy, toczy toczy się los

A ziemia toczy, toczy swój garb uroczy, toczy toczy się los

Ty co płaczesz ażeby śmiać mógł się ktoś, już dość już dość już dość

Odpędź czarne myśli, dość już twoich łez niech to wszystko przepadnie we
mgle

Bo nowy dzień wstaje, bo nowy dzień wstaje

Nowy dzień

„Pan Kmicic”

a d
Wilcze zęby, oczy siwe,
E a
Groźnie garść obuszkim furczy,
a d
Gniew w zawody z wichru zrywem,
E a
Dzika radość - lot jaskółczy,
A d
Czyn - to czyn: zapadła klamka
H E
Puścić kura po zaściankach!

a d
Hej, kto szlachta za Kmicicem!
a E a
Hajda na Wołmontowicze!

Przodkom - kule między oczy!
Krótką rozkosz dać sikorkom!
Po łbie - kto się napatoczy,
Kijów sto - chudopachołkom!
Potem picie do oblędu,
Studnia, śnieg, my z tobą, Jędrus!

Zdrada, krzyż, na krzyż przysięga
(Tak krucyfiks - cyrografem)
I oddala się Oleńka,
Żądze się wychłoszcze batem.
Za to swoich siec, czy obcych -
Jedna praca. Za mną, chłopcy!

Wreszcie lek na duszy blizny:
Polska - sukmem Radziwiłła.
Wróg prywatny - wróg ojczyzny,
Niespodzianka, jakże miła.
Los, sumienie, panny stratę
Wynagrodzi spór z magnatem,

Jasna Góra, czas pokuty.
- Trup, trup! - Kmicic strzela z łuku.
Klasztor płaszczem nieb zasnuty
W szwedzkich armat strasznym huku.
Jędrak się granatem bawi,
Ksiądz Kordecki - błogosławi.
Hej, kto szlachta ten z Kmicicem!
Hajda na Wołmontowicze!

Jest nagroda za cierpienie
Kto się śmieli, ten korzysta:
Dawnych grzechów odpuszczenie,
Król Jędrkowi skronie ściska.
Masz Tatarów, w drogę ruszaj,
Raduj Boga rzezią w Prusach!

Krzyż, ojczyzna, Bóg, prywatna,
Warchoł w oczach zmienia skórę.
Wierny jest jak topór kata
I podobną ma naturę.
Więc za słuszną sprawność ręki
Będzie ręka i Oleńki,
Łaska króla, dworek dzieci,
Szlachcic, co przykładem świeci.

„Panna kminkowa”

G D G C a D G D G

G D G
Obróciła się wiosna na pięcie
C C⁷⁺ a D
Wyminęła się z latem we drzwiach
G D G
Wpatrywałaś się w okno zawzięcie
C C⁷⁺ D G H⁷
Może wyjdzie kominiarz na dach
e H⁷ e
Potem jechał gdzieś pociąg spóźniony
C C⁷⁺ C⁶ D⁷
Ktoś trzy asy wyłożył na stół
G C G
A ty kwiaty wkładałaś w wazon
C⁷⁺ D
I słyszałaś z daleka stuk kół
G D G
A tymczasem rozgościł się lipiec
C D
Na wesele zaprosił ze stu
e H⁷ e
Pasikonik pożyczył mu skrzypiec
C D
I w tym graniu tak biegłaś bez tchu

G e
Panno kminkowa panno lipcowa
G D
Twoje są łąki twoje skowronki wszystkich łąk
e C D
Idziesz polami
G C
W palcach łodyżkę masz
G D G C D
I gryziesz kminek czarny przecinek nasz
Panna kminkowa panna lipcowa
Śmiać się gotowa letnia królowa
Kwietnych łąk
Idzie polami
W palcach łodyżkę ma
I gryzie kminek
Czarny przecinek dnia

Noce śniły budziły się ranki
Koniczyny poczwórny był liść
Rwałaś groszek zielony przed gankiem
Kiedy przyszło polami nam iść
Trwało lato i trwała muzyka
Rumieniłaś się wiśnią z mych ust
Las na wzgórzu horyzont zamykał
A ty biegłaś ku niemu bez tchu

A gdy lipiec się w drogę spakował
Oddał skrzypce i poszedł gdzieś w świat
Ty zostałaś mi panno kminkowa
I łodyżki rzucone na wiatr
Jesień deszczem tve łąki przemoczy
Zima śniegiem okryje na mróz
A gdy lipiec zagładnie ci w oczy
Znowu będziesz tak biegła bez tchu

„Parień maładoj”

a E⁷ a d A⁷ d
Jechali Cyganie, s jarmarki damoj, damoj
G C E⁷ a
Ani zadierżalisja pod jabłonkoj gustoj

a E⁷ a
Ech, zapił, zakurił, zagulał
A⁷ d
Parień maładoj, maładoj
G a
W krasnoj rubaszonoczkie
E⁷ a
Charoszenkij takoj

Patieriał ja ulicu, patieriał ja dom swoj radnoj
Patieriał ja diewuszkę, w katoroj był wlublön

Wot naszól ja ulicu, wot naszól ja dom swoj radnoj
Nie naszól ja diewuszki, w katoroj był wlublön

Jechali, jechali - wstarietili diewczat
Naczałs nimi gawariat wot maładoj smiełczak

„Październik”

A A⁴ A A⁴

a D
Burzą się dróg wymiary
a C F G C⁷⁺
Porudziałym wiatrem
D G
Staje się październik
F G
W kapocie podartej
d C
Ścichają dni bezdrożne
e d
Pograżone w ciszy
G a
Staje się październik
G C a
W czapie nędznolisiej

a C F C a
Staje się na oczach i w nozdrzach
e
Pochylony kroczy
a C F C
Dogląda co jego gdy liście
a e
I drzewa rozłącza

Tili tili liści szumem
Wypełnione rowy
Staje się październik
Z kaletą dziadową
Toczą się i kłękocą
Kasztanowe kule
Staje się październik
W złotawej koszuli

Złocąc się w stawie słońcem
Pozostałym z lata
Staje się październik
Jesienią bogaty
A potem trop znalazłszy
Na niebnych rozstajach
Odchodzi październik
Listopad się staje

„Pechowy dzień”

D a G D

Nam na na naj...

D

Wiatr przystojny w garniturze

a

Chce podobać się złej chmurze

G

D

Chmura w złości deszczem go przepędza

Wiatr się schował w jakimś oknie

Jest szczęśliwy że nie zmoknie

A miał wkrótce chmurze być za męża

F

C

A

Lecz nie jest źle! Nie! Nie!

d

Mogło być gorzej

F

C

D

Czasem w życiu zdarza się pechowy dzień

Wiatr szczęśliwy w wolnym stanie

Zawsze stać go na zawianie

Zawsze stać go na samotny spacer

A niejedna chmura teraz

Kocha cierpi i umiera

Mówiąc wietrze mogło być inaczej

„Pejzaże Harasymowiczowskie”

G **D**
Kiedy stałem w przedświcie, a Synaj
C **e**
Prawdy głosił przez trąby wiatrów
G **D**
Zasmreczyły się chmury igliwiem
e **C** **D**
Bure świerki na górach wsparte

I na niebie byłem ja jeden
Plotac pieśni w warkocze bukowe
I schodziłem na ziemię za kwestą
Przez skrzydlącą się bramę Lackowej

G **C** **G**
I był Beskid i były słowa
G **C** **D**
Zanurzone po pępki w cerkwi baniach
Rozłożyście złotych
C **D** **G**
Smagających się z wiatrem do krwi

Moje myśli biegały końmi
Po niebieskich mokrych połoninach
I modliłem się złożwszy dłonie
Do gór, do madonny brunatnolicej
A gdy serce kroplami tęsknoty
Jęło spadać na góry sine
Czarodziejskim kwiatem paproci
Rozgwieździła się Bukowina

„Pieski”

C   a   d   G⁷
 Pieski małe dwa chciały przejść się chwilkę

C   a   d   G⁷
 Nie wiedziały jak, biegły przeszło milkę

C   a   d   G   C
 I znalazły coś - taką dużą, białą kość

C   a   F   G
 Si bon, si bon, tra, la, la, la, la, la, la

Pieski małe dwa chciały przejść przez rzeczkę
 Nie widziały jak, znalazły kładeczkę
 I choć była zła, przeszły po niej pieski dwa

Pieski małe dwa poszły więc na łąkę
 Zobaczyły tam czerwoną biedronkę
 A biedronka ta, dużo czarnych kropek ma

Pieski małe dwa wróciły do domu
 O przygodzie swej nie mówiąc nikomu
 Wlazły w budę swą, teraz sobie smacznie śpia

„Pieśń łagodnych”

G G⁴

G G⁷⁺
Ile światłem prowadzeni
C⁷⁺ cis⁷
Dróg powietrza przejść zdołamy
G d E E⁷
W ilu rzekach zanurzymy stopy
C⁷⁺ A⁹
Ile w nas zdumienia jeszcze
G d⁰
Ile złudzeń nie straconych
a⁷ D⁴ D fis
Światów ile nie odkrytych wokół

a⁷ D⁴ D G G⁷⁺
Zadajemy te pytania głosem ptasim
a⁷ D⁴ D G
Niech prowadzą nas bez odpowiedzi nawet
C⁷⁺ cis⁷
Niech się wznoszą, niech się wznoszą
G fisH⁷
Aż zabłyśną tęcza
C⁷⁺ G a⁷
Do krainy łagodności brama

h⁷ a⁷ h⁷

Białych plam poszukiwacze
Wszędzie w sobie poza sobą
Odkrywamy kary niezwykłe
Oto morza falowanie
Statek ze szkarłatnym żaglem
Oto splot płomienia życiodajny

Niech zakwita, niech oczyszcza, niech kształt nada
Temu co w nas tkwi gdzieś na dnie samym
Niech się wznosi, niech się wznosi
Aż zabłyśnie tęczą
Do krainy łagodności brama

„Pieśń na wyjście”

a

Idź człowieku idź rozpowiedz

d

Idźcie wszystkie stany

E

Kolorowi biali czarni

F

G

Idźcie zwłaszcza wy ludkowie

a

e

Przez na oścież bramy

C

G

a

e

Dla wszystkich starczy miejsca

C

G

a

e

Pod wielkim dachem nieba

C

G

a

e

Rozejdźcie się po drogach po łąkach po rozłogach

C

G

a

e

Po polach błoniach i wygonach w blasku słońca w cieniu chmur

F

G

F

G

Rozejdźcie się po niżu rozejdźcie się po wyżu

F

G

a

e

Rozejdźcie się po płaskowyżu w blasku słońca w cieniu chmur

C

G

a

e

Dla wszystkich starczy miejsca

C

G

a

e

Pod wielkim dachem nieba

C

G

a

e

|

Na ziemi której ja i ty

| x3

C

G

a

e

|

Nie zamienimy w bagno krwi

|

C

G

a

e

Na ziemi której ja i ty

C

G

a

Nie zamienimy w bagno krwi

„Pieśń o śnie”

d

Z zimna drząc przy domowym ognisku

g⁶

Zasłuchani w głodowy kiszek marsz
Po ostatnim wypijmy kieliszku
Zanim świecy dotli się blask
Papierosa puśćmy dokoła
Przeczytajmy z zakazanych coś ksiąg
Bo nad ranem nikt przecież nie woła

a

d

Nikt nie wywoła nas stąd

C

F

C

d

Gdzie łajdak pokaja się szczerze

g

F

C

Gdzie złodziej odda swój łup

F

A

B

g

Gdzie ktoś zanim powie: „Nie wierzę”

F

C

d

Świętemu upadnie do stóp
Gdzie krzywdy nie będą pomszczone
Lecz wynagrodzone do cna
Gdzie dziecko bezpiecznie zrodzone
Siądzie obok jagnięcia i lwa

Otuleni w swoją obecność
Czując w ustach wspomnienia smak
Nie dbajmy o świadomą konieczność
Co w twarze sypie nam mak
Noc jest jedna i świt jest po nocy
Pod zamkniętą powieką trwa blask
I nikomu nie zabraknie pomocy
Dopóki nie zabraknie mu nas

Gdzie zdrada to wtręt z obcej mowy
Podobnie jak przemoc i gwałt
Gdzie myśli nie chowa się w słowa
Lecz jawny jej daje się kształt
Gdzie rozpacz i ból są kojone
I żadna nie kala się łza
Gdzie dziecko bezpiecznie zrodzone
Siądzie obok jagnięcia i lwa

Ktoś powie: „To senne marzenie”
Nie ma nic prawdziwszego od snu
Więc w obecność swą otuleni
Wspólnie wyśnijmy go tu

Ktoś powie: „To senne marzenie”
Nie ma nic prawdziwszego od snu
Więc w obecność swą otuleni
Wspólnie wyśnijmy go tu

„Pieśń pożegnalna”

D **A⁷**
Ogniska już dogasa blask
D **D⁷** **G**
Braterski splećmy krąg
D **A⁷**
W wieczornej ciszy w świetle gwiazd
D **G** **D**
Ostatni uścisk rąk

D **h** **e** **A**
Kto raz przyjaźni poznał moc
D **D⁷** **G**
Nie będzie trwonił słów
D **A**
Przy innym ogniu w inną noc
D **G** **D**
Do zobaczenia znów

Nie zgaśnie tej przyjaźni żar
Co połączyła nas
Nie pozwolimy by ją skradł
Nieubłagany czas

Przed nami jasnych godzin moc
I moc młodzieńczych snów
Przy innym ogniu w inną noc
Do zobaczenia znów

„Piosenka bez tytułu”

e G a H⁷
Popatrz niebo się kłania, niebo różowe

C G H⁷
Wiatrem sypane w kolorze

e G a H⁷
Słońce przychodzi jak gość najlepszy

C G H⁷
Wiatr się umiła na wietrzyk

H⁷ e H⁷ e
Jeszcze się tyle stanie, jeszcze się tyle zmieni

C G H⁷
Rosną nam nowe twarze do słońca

| x2 |

Popatrz drzewo się czesze, drzewo olbrzymie
Po niebie gałęźmi wiatr pisze
Rzeka się śmieje dobrą nowiną

„Piosenka dla Grażki”

D e D
Posłuchaj Grażko mojej piosenki
D e D
O rudym majstrze z głową jak płomień
D e G D
Ten majster Grażko słowa próbuje
e D e D
Jak życie swoje poskładać w dobry wiersz

D e
Dzyń dzyń, krople kap kap
G D
To stary kran dzwoni bo pora już spać
D e G
Puk puk, puka do drzwi pluszowy miś
G D
By w łóżeczku z Tobą chrap chrap

I wiecznie szuka po całym domu
Słówek wygrzanych ciepłem twych dłoni
Lecz nie wiedzieć czemu ostatecznie znajduje
Coraz więcej zziębniętych, przemarzniętych i chorych

Nad miastem nocą jak rudy cień
Czupryna majstra pochyla się
Gdy zaśniesz Grażko majster wyruszy
Na spacer w głąb pióra po mleko i po ser

„Piosenka dla robotnika rannej zmiany”

E

Godzina słynna piąta pięć

E

Naciska budzik, dźwiga się

E

Do kuchni drogę zna na pamięć

E

E'

Prowadzą go tam nogi same

A

Pod kran pakuje śpiący łeb

E

Przez chwilę jeszcze śpi jak w łóżku

H'

E

Dopóki nie posłyszysz plusku

A

E

H'

I wtedy wreszcie budzi się

Aniele Pracy stróżu mój

Jak ciężki robotnika znój

Zbożowa kawa, smalec, chleb

Salceson czasem, kiedy jest

Do teczki drugie pcha śniadanie

I teraz szybko na przystanek

W tramwaju tłok i nie ma Boga

Jest ramię w ramię, w nogę noga

Kimanie na stojąco jest

Aniele Pracy stróżu mój

Jak ciężki robotnika znój

Przez osiem godzin praca wre

Jak z bicza strzelił minął dzień

Już w domu siedzi przed ekranem

Na stole flaszka z marcepanem

Dziś chłopcy grają ważny mecz

Przez cały czas w ataku nasi

Aniele Pracy stróżu mój

Jak ciężki robotnika znój

Niech nas ukoi dobry sen

Najlepsza w końcu jest to rzecz

I co się śni? Podwyżka cen

Aniele Pracy stróżu mój

Jak ciężki robotnika znój

„Piosenka dla Wojtka Bellona”

D G D
Powiedz, dokąd znów wędrujesz?

D G D
Czy daleko jest Twój sad?

C G D
Hen, w krainy buczynowe

C G D
Ze mną tam układa pieśni wiatr

e G D
Hen w krainy buczynowe

e G D
Ze mną tam nikogo tylko wiatr

Zmierzchy grają, a przestrzenie
Własny mi podają dźwięk
Takie śpiewy z nimi lub milczenie
W którym znika każdy dawny lęk

W takich śpiewach i milczeniu
W szumie świętych buków zginął lęk

Zaszumiały Cię powietrza
I tuszyłeś sam na szlak
Ten ostatni, ten najlepszy
Przyszedł czas, Pan dał Ci znak

Ten ostatni, ten najlepszy
Przyszedł czas, Pan dał Ci znak

„Piosenka o zajączku”

GF CG | x2

G F C G
Mam mało czasu tak mało jak piachu
D A G
W dziecięcej garści nad rzeką
G F C G
Zwieram powieki zatrzymać obraz
D A G
Co z moich wspomnień ucieka

D F
Bledną kolory i płynie, płynie
C G
Rzeka po szarej łące
D F
I płynie płynie nie realniejąc
C e
Rzeką zielony zajączek

GF CG | x2

Biegnę wciąż biegnę przed siebie w siebie
Tęczę rozgarniam rękami
Letnim upałem wytrzeć do sucha
Spotniała wilgotną pamięć

Rzeki jaszczurka na trawie się wije
Słońce się chyli zrudziałe
Wieczną zieloność zachować w oczach
Tak wiele pragnę tak mało

Bledną wspomnienia i płynie rzeka
Bez końca i bez początku
Nasyć me oczy kolorem rosy
I drzwi mi otwórz zajączku

„Piosenka wiosenna”

G D C G | x2 h

e h C D
Zagram dla ciebie na każdej gitarze świata
e h C D
Na ulic fletach na nitkach babiego lata
G D G C
Wyśpiewam jak potrafię księżycy na rozstajach
h C a D
I wrześnie i stycznie i maje
h a D
I zagubione dźwięki i barwy na płótnach Flaminka
h C a D
I słońce wędrujące promienia ścieżynką

G D C G
Graj nam graj pieśni skrzydlata
h C D
Wiosna taniec nasz niesie po łąkach
G D GD C
Zatańczymy się w sobie do lata
G D CD G
Zatańczymy się w siebie bez końca

G D C G | x2 h

A blask co oświetla me ręce gdy piszę
Nabrzmiął potrzebą rozerwania ciszy
Przez okno wyciekł pełna go teraz chmara wronia
Dziobi się w dziobów końcach a w ogonach ogoni
A pieśń moja to niknie to wraca
I nie wiem co bym zrobił gdybym ją utracił

G D C G | x2 h

„Piosenka z niekończącej się drogi”

C C⁶ C⁷⁺ C⁶
Niejeden marcowy stopniał śnieg

C C⁶ C⁷⁺ C⁶
Urodzaj i susza wiedli spór

D⁹

Gdy z domu ruszyłem sam

F⁷⁺

Nie zliczysz tych wszystkich drzew

C

Z których spadłem

Nie mogłem za długo nigdzie być
Choć tyle gościnnych stało drzwi
Już dusił się w szafie płaszcz
Już myśli kazały świt w drodze witać

C⁶ h⁰⁷ E⁷
Wierzyłem że zdobyć mogę świat

a⁷ D⁷
Że rzucę pod nogi go

d⁷ f⁷ C C⁶ C⁷⁺
Mijałem ludzi jak domy o białych oknach

C⁶ h⁰⁷ E⁷
Wierzyłem że zdobyć mogę świat

a⁷ D⁷
Cóż zostały zdarte buty

d⁷ f⁷ C
I coraz to grubszy zeszyt zapisany

Po drodze co wiodła nie od lat
Przede mną byli ludzie i świat
Do których nie zbliżał czas
W muzyce każdego dnia
W każdym słowie

Raz w nocy wyśniłem dziwny sen
Że wracam choć idę wciąż przed siebie
Ta myśl mi nie daje spać
Wraca jak chleba smak niespodzianie

„Płonie ognisko”

a E a
Płonie ognisko i szumią knieje
E E' a
Drużynowy jest wśród nas
E a
Opowiada starodawne dzieje
E E' a
Bohaterski wskrzesza czas

C G
O rycerstwie od kresowych stanic
a E
O obrońcach naszych polskich granic
a E a
A ponad nami wiatr szumi, wieje
E E' a
I dębowy huczy las

Już do odwrotu głos trąbki wzywa
Nawołując ze wszech stron
Staje wiara w ordynku szczęśliwa
Serca biją w zgodny ton

Każda twarz się uniesieniem płoni
Każdy laskę krzepko dzierży w dłoni
A z młodzieńczej się piersi wrywa
Pieśń potężna, pieśń jak dzwon

„Pocztówka z Beskidów”

C **G**
Po Beskidzie błądzi jesień

a **e**
Wypłakuje deszczu łzy

F **C**
Na zgarbionych plecach niesie

d **G**
Worek siwej mgły

C **G**
Pastelowe cienie kładzie

a **e**
Zdobiać rozczochrany las

F **C**
Nocą rwie w brzemionym sadzie

d **G** **C** **C⁷**
Grona słodkich gwiazd, złocistych gwiazd

F **G** **C** **F**
Jesienią góry są najszczęśliwsze

C **G** **C** **C⁷**
Żurawim kluczem otwierają drzwi

F **G** **C** **F**
Jesienią smutne piszę wiersze

C **G** **C**
Smutne piosenki śpiewam Ci

Po Beskidzie błądzą ludzie
Kare konie w chmurach rżą
Święci pańscy zamiast w niebie
Po kapliczkach śpią

Kowal w kuźni klepie biedę
Czarci wydeptując trakt
W pustej cerkwi co niedzielę
Rzewnie śpiewa wiatr, r pobożny wiatr

„Pod wspólnym dachem”

A   **E⁷**   **h⁷**   **A**
Wybrałaś dach ten sam co ja
D   **A**   **E⁷**
I ten sam komin z wiecznie żywym dymem
          A   **E⁷** **h⁷**   **A**
W pokoju gdzie obrazy dwa
D   **A**   **E⁷**
Pozostał ślad po pianinie

D   **A**   **h⁷**   **A**
Więc gramy wciąż na cztery ręce
D   **A**   **E⁷**
Nuty - krople deszczu płaczą się w ogrodzie
          D   **A**   **h⁷**   **E⁷**
Więc gramy wciąż na cztery ręce
D   **A**   **E**
Nuty - krople deszczu

Nasz stały gość kulawy kot
Od dawna z nami na 'ty'
Tylko listonosz chyba niechcący
Zamienia listy na łzy

„Polanka”

a G a
Liści zielenią zagra nam wiatr
F E
A śpiewność ptaków tylko prawdę powie
a G a
Choć niepojęty ten cały świat
F E
Choć nam nie wszystko chce zmieścić się w głowie

a G a
To zatańcz ze mną na polanie
G FE
Ot tak, po prostu
a G a
To zatańcz ze mną na polanie
G F E a E
Choć raz prawdziwie zatańcz ze mną sobie

Spójrz, drzewa takie są uśmiechnięte
A trawa oświadcza się kwiatom
Choć nie nazwane to piękne przepięknie
Oddaje się wszystkim nie biorąc nic za to

Drzewa coś szepczą, coś ciągle śpiewają
I pełno w ich śpiewie jest twojej piękności
I choć trochę o jesieni bają
To i tak las pełen jest naszej miłości

„Połoniny Niebieskie”

C F C F
Gdy nie zostanie po mnie nic
C F C G
Oprócz pożółkłych fotografii
e F C G
Błękitny mnie przywita świt
C F C F
W miejscu, co nie ma go na mapie

A kiedy sypną na mnie piach
Gdy mnie okryją cztery deski
To pójdę tam, gdzie wiedzie szlak:
Na połoniny, na niebieskie

Podwiezie mnie błękitny wóz
Ciągnięty przez błękitne konie
Przez świat błękitny będzie wiózł
Aż zaniebieszczy w dali błonie

Od zmartwień wolny i od trosk
Pójdę wygrzewać się na trawie
A czasem gdy mi przyjdzie chęć
Z góry na ziemię się pogapię

Popatrzę jak wśród smukłych malw
Wiatr w przedwieczornej ciszy kona
Trochę mi tylko będzie żal |
Że trawa u was tak zielona | **x2**
Że trawa u was tak zielona | **x3**

Pompeja

e
Odkopywaliśmy miasto Pompeję
A
Jak się odkrywa spodziewane łady
a
Gdy okiem ludzkim nie widziane dzieje
e
Jutro ujrane potwierdzą poglądy
a H' e
Z których dziś jeszcze głupców tłum się śmieje
G
W miarę kopania miejski cień narastał
D
Jakbyśmy wszyscy wracali do domu
a
Wjeżdżając wolno w świt wielkiego miasta
e
Cicho by snu nie przerywać nikomu
a H' e
Tylko pies szczekał i łańcuchem szastał

Czemu pies szczeka rwie się na łańcuchu
Szybkie dłonie masują mięśnie dostojnika
Który w łaźni na własnym kołyszac się brzuchu
Wydaje rozkazy pyta niewolnika
Pies szczeka bo się boi wielkiego wybuchu
Bzdura Na chwilę przerwij bolał kości
Co z poetą którego rozkazałem śledzić
Nic nowego meldują podwładni z ciemności
W swoim mieszkaniu przy kaganku siedzi
I pisze za wierszem wiersz dla potomności

Czemu pies szczeka targa się po nocy
Tej którą objął twarz znieruchomiała
Bzdura może ulicznik trafił kundla z procy
Mruczy chce wydobyć uległość z jej ciała
Ale ona w oknie utkwiła już oczy
Ziemia drży czy nie czujesz Objął ją od tyłu
I szepnął do ucha to drżą członki moje
Świat nie zginie dlatego że bydłę zawyło
Odwraca jej głowę i długo całuje
Na dach pada gorące pierwsze ziarno pyłu

Czemu pies szczeka słyhać w całym mieście
Więzien szarpie kratę czuje duszny powiew
Strażnicy otwórzcie Ludzie gdzie jesteście
Ja jestem żebrak spod muru odpowie
Ślini się nóg nie ma drzemał przy areście
Ratuj mnie wypuść ten tylko się ślini
I ślina w ciemnościach już błyszczący czerwono
Mogę pomodlić się w jakiejś świątyni
Tyle ich ostatnio tutaj postawiono
Nic żaden z bogów dla nas nie uczyni

Czemu pies szczeka patrz jak płonie niebo
Z pieca wyciągaj bochenki niezdaro
Ziemia dygoce uciekać stąd trzeba
Nie chcę być własnej głupoty ofiarą
Weź wszystkie pieniądze i formę do chleba
Czemu pies szczeka Tak to już koniec
Lecz jeszcze zabiorę te misy z ołtarza
Nikt nie zobaczy gdy wszystko zniszczone
Nie zdążę nie zdążę noc w dzień się rozjarza
Biegnę jak ciężko powietrze spalone

Psa który ostrzegał nikt nie spuścił z łańcucha
Zastygł
Pysk otwarty
Łapy w próg wtopione

Podniosłem oczy i objąłem wzrokiem
Ulice stragany stadiony sklepienia
Wtem słyszę szmer
Pada z nieba popiół
A to się tylko obsunęła ziemia
Pod czyimś szybkim nierozważnym krokiem

„Poślę dziewczynie”

F C G C

F   **C**   **G**   **C**
Poślę dziewczynie torbę pomarańcz
G   **D**   **C**   **G**
Niechaj ich wielkie kuliste głowy
F   **C**   **G**   **C**
W jej drobnych dłoniach radośnie tańczą
F   **C**   **G**   **C**
Taniec ognisście pomarańczowy
F C G C
Laj...
F   **C**   **G**   **C**
Taniec ognisście pomarańczowy

F C G C

Poślę dziewczynie kwiaty niedrogie
Co zapach ziemi płatkami kryją
Rosnące cicho na kopcach mogił
Takie nie swoje - jak ja niczyje

Poślę dziewczynie na liściach buka
Promienie słońca i wiatru zapach
Choć długo będę po górach szukał
Naniosę wreszcie je na liście mapy

Poślę dziewczynie ślad kół szeroki
Co się nie kończy i nie zaczyna
Odbity w kurzu spękanej drogi
Po której schodzi z gór biała zima

Poślę dziewczynie miłość do szlaków
Do gór połonin bacowych gadek
Poślę jej czerwień ze wszystkich maków
A później chyba już sam przyjadę

„Pożar na Tamce”

A **E**
Na tamkie pod 13 pożarną straż wezwali
A
Z ratusza pełnym gazem z sikawką my jechali
D
I pędzimy przez Krakowskie Śródmieście zapychamy
A **E** **A**
Na Tamkie pod 13 natenczas zajeżdżamy
E **E⁷** **A**
A tu się pali jak cholera jak cholera jak cholera
E **E⁷** **A**
Ogień bucha jak cholera nie wiadomo skąd
E **E⁷** **A**
A naród stoi łeb zadziera łeb zadziera łeb zadziera
E **A**
A tu się pali jak cholera z każdej strony swąd
A wtem na trzecim piętrze gość jakiś z okna drze się
Ratujcie bo się spalę portki zajęli mnie się
Ktoś krzyknął skacz pan w siatkę do niego strasznym głosem
Gość skoczył ale obok i zarył w jezdnię nosem
Natenczas z drugiej strony zajeżdża pogotowie
Gość leży na asfalcie i ma trzy dziury w głowie
I nagle jak nie wrzaśnie przy ludziach bez krępacji
Ratujcie moją babcię zamkniętą w ubikacji
Natenczas jeden strażak w zmoczonej kombinezie
Po babkę tego ognia na grandę w ogień lezie
Za chwilę jest z powrotem i niosąc parę kapci
Tak mówi do faceta że to są resztki z babci
Walczyli my z tym ogniem na Tamce pod 13
A pożar był widoczny nad całym prawie miastem
Toporki byli w ruchu ulice byli w wodzie
Walczyli my z tym ogniem aż podziw był w narodzie
Trzy godziny my walczyli my walczyli my walczyli
Bo strażaki w takiej chwili bardzo dzielne są
Wszyscyśmy się pomoczyli napocili namęczyli
Trzy godziny my walczyli aż się spalił dom
„Dzięki ofiarnej postawie naszych dzielnych strażaków fundamenty budynku
zostali uratowane”

„Pożegnanie”

G **D**
la la la la la la la
G **D**
la la la la
G **D** **Fis**
la la la la la la la la la
Fis⁷
la la
h **G** **D**
la la la la la la la la la la
Fis **Fis⁷**
la la la la la la la

h **Fis** **h**
Może się spotkamy znów po kilku latach
G **D** **Fis**
Może właśnie tutaj, lub na końcu świata
G **D** **Fis** **h**
Będiesz wtedy inna, ja wciąż taki sam
G **D** **Fis**
Może nam się uda zacząć jeszcze raz

Dzisiaj muszę odejść, już mnie nie zatrzymuj
Przez te wszystkie lata nic się nie zmieniło
Rozstawiłaś straż wokół moich snów
Daj mi wreszcie spokój, dosyć mam już słów

Wrócę tu na pewno gdy nadejdzie pora
Zapamiętaj tylko co mówiłem wczoraj
Zapamiętaj tylko, że się nie zmieniłem
Myślę co myślałem, wierzę w co wierzyłem

Wrócę gdy zrozumiesz już po kilku latach
Może właśnie tutaj będzie koniec świata
Będiesz wtedy inna, ja wciąż taki sam
Może nam się uda zacząć jeszcze raz

„Pożegnanie gór”

a d a A⁷
Słońca dysk zaginął już w konarach
d G C A⁷
Na polanę spłynął szary mrok
d G C a |
Smętnie zadzwoniła gdzieś gitara |
d E⁷ a (A⁷) | x2
W nocnej ciszy czyjś zamiera krok |

Przy ognisku wędrowców gromada
W blasku iskier zamarł cieni krąg
Wysłuchują struny opowiadań
Zasłyszanych gdzieś daleko stąd

Pięciolinii wyznaczonym szlakiem
Błądzi zapomniany, niemy cień
A w swych troskach smętnie zadumany
Żegna świętek odchodzący dzień

Znika w dali kalejdoskop twarzy
Zgasłych ognisk dym już sięga chmur
Pomyśl, ile niespełnionych marzeń
Łączy z sobą pożegnanie gór

Już nie znikną góry z Twoich wspomnień
Oczy ikon, nieprzebyty szlak
Szumu jodeł nie da się zapomnieć
Będziesz wracać do nich w swoich snach

„Późną nocą jesieni już blisko”

d   **A⁷**   **d**
Późną nocą jesieni już blisko
a C
Późną nocą jesieni już blisko
F   **d**
Gdzieś pod lasem kwitnie ognisko

Stoją sierpy powleczone chłodem
Podciągają kolana pod brodę

W krąg kobiety siedzą w milczeniu
Wpatrują się w barwy płomieni

I tylko czasem ptak jakiś wrzeszczy
Chyba nikt nie śpi nikt nie śpi

I wszystko normalnie poza tem
Zwykła północ pożegnanie z latem

Tak mija ta dziwna godzina
Gdy się kończy coś a coś zaczyna x5

„Preludium dla Leonarda”

D

Na parterze w mojej chacie

G D

Mieszkał kiedyś taki facet

C G D

Który dnia pewnego cicho do mnie rzekł

C G D A

Gdy zachwycisz się dziewczyną nie podrywaj jej na kino

C G D

Ale patrząc prosto w oczy szepnij słowa te

h G D A

Jestem taki samotny, jak palec albo pies

C G D

Kocham wiersze Stachury i stary dobry jazz

h G D A

Szczęścia w życiu nie miałem, rzucały mnie dziewczyny

C G D

Szukam cichego portu, gdzie okręt mój zawinie

Po tych słowach z miłosierdzia

Padła już niejedna twierdza

I niejedna cnota chyżo poszła w las

Ryba bierze na robaki a panienka na tekst taki

Który zawsze szepczesz patrząc prosto w oczy

Gdy szła pierwszych zrywów minął

Zakochałem się w dziewczynie

Z którą się na całe życie zostać chce

Chciałem rzec - będziemy razem, zrozumiała mnie od razu

I jak echo wyszeptała słowa te

Jesteś taki samotny, jak palec albo pies

Kochasz wiersze Stachury i stary dobry jazz

Szczęścia w życiu nie miałeś, rzucały cię dziewczyny

Szukasz cichego portu, więc spadaj sukinsynie

„Przerwa w podróży”

a H⁷
Przy piwie w karczmie w Limanowej
E⁷ a
Zapatrzeni w siwe mgły jesienne
F C
Czekaliśmy na autobusowe
B E⁷
Ostatnie lata połączenie
a d
Buk przez okno złoty talar rzucił
G C
Słońce na obrusie
a d
Od dziewczyny przy barze pożyczyłem uśmiech
E E⁷ a
Oddam w autobusie

H⁷ E⁷ a
A po lesie wiatr rwie na strzępy pajęczyny nic
H⁷ E⁷ a A⁷
A po polu wiatr rozsypuje kopce siana w pył
d
Do puszystych traw się tuli
G C a
Skrada się do pustych ptasich gniazd
d
Po strumieniach z wodą śpiewa
E E⁷ a
Lekkomyślny wiatr

Wpatrzeni w okna milczeliśmy wszyscy
Nikt nie przerywał nam czekania
Nawet gitary zacisnęły zęby
Wiedziały już nie będzie grania
Oczy dziewczyny szeptały zostań
Czas się zatrzymał w Limanowej
Oddałem uśmiech przewróciłem kufel
Na stole talar spał

„Przeżyć”

Zapomniałam siebie w Bieszczadach,

Zagubiłam się w brzasku dnia,

Rozpuściłam włosy na halach,

Starym bukom dodałam lat.

Zadziwiły się połoniny,

Zatarł ślad mój bieszczadzki trakt,

Nawet drobne okruchy pamięci

Porozrzucił po lasach wiatr.

By przeżyć
To co w sercu wciąż miłością się tli,

By przeżyć
Spokój zwykłych, dobrych, szczęśliwych dni.

I to co było, i co będzie,
I niespełnione sny.

Przegoniłam mgłę po ścierniskach,
Pozwoliłam odpocząć snom,
Wygasiłam ogień w ogniskach,
Przeżegnałam zielony dom.

Jeszcze tylko trochę popatrzę,
Jeszcze w duszy wyrzeźbię ślad
I odejdę, i znowu powrócę,
By spróbować, tak jak od lat.

„Przeżyj to sam”

C E a
Na życie patrzysz bez emocji
d G G'
Na przekór czasom i ludziom wbrew
C E a
Gdziekolwiek jesteś w dzień czy w nocy
d G G'
Oczyrna widza oglądasz grę

Ktoś inny zmienia świat za Ciebie
Nadstawia głowę, podnosi krzyk
A ty z daleka, bo tak lepiej
I w razie czego nie tracisz nic

C E a d G
Przeżyj to sam, przeżyj to sam
C E a
Nie zamieniaj serca w twarde głąz
d G
Póki jeszcze serce masz

Widziałeś wczoraj znów w dzienniku
Zmęczonych ludzi, wzburzony tłum
I jeden szczegół wzrok Twój przykuł
Ogromne morze ludzkich głów

A spiker cedził ostre słowa
Od których nagle wzbierała złość
I zaczął w Tobie gniew kiełkować
I pomyślałeś milczenia dość

„Przyjaciele”

C **G**
Tam dokąd chciałem już nie dojdę
F **C**
Szkoda zdzierać nóg
G **F** **G** **C**
Już wędrówki naszej wspólnej nadchodzi kres
G **F** **C**
Wy pójdziecie inną drogą zostawicie mnie
G **F** **G** **C**
Odejdziecie, sam zostanę na rozstaju dróg

C **G** **G-Fis-F** **C**
Hej przyjaciele, zostańcie ze mną
G **F** **G** **C**
Przecież wszystko to co miałem, oddałem wam
Hej przyjaciele, choć chwilę jedną
Znowu w życiu mi nie wyszło znowu jestem sam

Znów spóźniłem się na pociąg i odjechał już
Tylko jego mglisty koniec zamajaczył mi
Stoję smutny na peronie z tą walizką jedną
Tak jak człowiek, który zgubił od domu swego klucz

Tam dokąd chciałem już nie dojdę, szkoda zdzierać nóg
Już wędrówki naszej wspólnej nadchodzi kres
Wy pójdziecie inną drogą, zostawicie mnie
Zamazanych drogowskazów nie odczytam już

„P.S. jesiennej miłości”

h h⁷ G⁷⁺ e Fis⁴ Fis | x2

h h⁷ G⁷⁺
I oto nadeszła pora
e Fis⁴ Fis
Czernienia traw zżętych
h h⁷ G⁷⁺
Pozostał za nami
e Fis
Kosmos jesienny
a a⁶ H⁷ h⁷
Przyszło nam u drogowskazu
H⁷ a e⁶
Z napisem "donikąd" stanąć
h h⁷⁺ h⁷ E⁹
A w nas słowa jak ptaki zmoknięte
G⁷⁺ Fis
A w nas myśli strachliwe jak zając

h h⁷ G⁷⁺ e Fis⁴ Fis | x2

I oto czas nadchodzi
Wyjaśnień nie zbędnych
Stoimy obok chociaż
Na wyciągnięcie ręki
Żeby choć chwila niewielka
By spokój znowu znaleźć
Lecz w nas słowa jak ptaki zmoknięte
Lecz w nas myśli strachliwe jak zając

I oto popatrzmy tylko
Stoimy na rozdrożu
Z którego każde odejść
Osobną drogą może
I każde z nas obce pośród
Stron świata wybierając
Bo w nas słowa jak ptaki zmoknięta
Bo w nas myśli strachliwe jak zając

a a⁷ H⁷
A tyle drogi przed nami
e e⁷ e⁶
Tyle światów przed nami
h h⁷ G⁷⁺ A h
A tyle pieśni jeszcze tyle pieśni przed nami

„Pszczółka Maja”

C **G**
Jest gdzieś, lecz nie wiadomo gdzie

F **C**
Świat, w którym baśń ta dzieje się

G
Malutka pszczółka mieszka w nim

F **C**
Co wśród owadów wiedzie prym

C **F** **G** **C** **d**
Tę pszczółkę, którą tu widzicie, zowią Maja

G **C**
Wszyscy Maję znają i kochają

d
Maja fruwa tu i tam

G **C**
Świat swój pokazując nam

C **F** **G** **C** **d**
Dziś spotka nas malutka zwinna pszczółka Maja

G **C**
Mała, zwinna przyjaciółka Maja

d
Śmiała, sprytna, rezolutna Maja

C **G** **C**
Maju, Maju, Maju, coś zobaczymy dziś

„Ragazzo da provincia”

C a C a
Ragazzo da Napoli zajechał „Mirafiori”

C G
Na sam trotuar wjechał kołami
F G F G
Nosem prezent poczułaś, już taka jesteś czuła
F G C
Że pomyślałaś o nim - „Belle Ami”

On ciemny był na twarzy, a prezent ci się marzył
Za dziesięć centów torba w „Pewexie”
Ty miałaś cztery złote, on proponował hotel
I nie musiałaś zameldować się

F G C a
Ty z nim poszłaś w ciemno damo bez matury
F G C C'
Koza ma prezencję lepszą niżli ty
F G C a
Czemu smutną minę masz i wzrok ponury
F G C
Ciao Bambina, spadaj mała, tam są drzwi

On miał w kieszeni paszport, sprawdziłaś a więc znasz to
Lecz on nie sprawdził, ile ty masz lat
On mówił: „Bella Bionda”, a popatrz jak wyglądasz
Te włosy masz jak len, co w błoto wpadł

Jak w oczy spojrzysz teraz, swojego prezentera
Co dyskotekę robi i ma styl
Straciłaś fatyganta, chciał kupić Ci trabanta
Czy warto było za tych parę chwil

Twój ragazzo „Forda Capri” Ci nie kupi
„Buena Notte” pewnie też nie powie Ci
Jeszcze wierzysz, że dla ciebie śpiewa Drupi
Ciao Bambina, spadaj mała, tam są drzwi

Poznałaś Europę, więc nie mów do mnie kotek
Ja nie wiem, co „Vouksvagen”, a co „Golf”
Nie jestem tak bogaty, nie wezmę Cię do taty
I przestań mnie nazywać „My sweet lord”

Ty nie będziesz moją Julią Capuletti
Inny wszak, niż ja, Romeo Ci się śni
W żadnym calu nie wyglądam jak spaghetti
Ciao Bambina, spadaj mała, tam są drzwi

Gdy Ci pizze stawiał, rzekł „Prego Mangiare”
To pamiętać będziesz po kres swoich dni
Tęskniąc za nim, jak panienka za dolarem
Ciao Bambina, spadaj mała, tam są drzwi

„Rozliczysz mnie Panie”

Ze słabości mojej rozliczysz mnie panie

Z błędzeń moich i tych dróg na skróty

Buty niosły same - nie trzymały mnie

Nawet szalone sznurówki

Z wszystkich grzechów rozliczysz mnie panie

Na wieki wieków amen

Z małości mojej rozliczysz mnie panie
Że cieszyłem się nad trawą pochylony piórkiem
I że chciałem czasem nad ranem Złowić w wiersz
Wypuszczoną przez Ciebie jaskółkę

I z kielicha rozliczysz mnie panie
Z tych dymiących jasną pianą kufli
Kiedy w głowie mej kilka było planet
A ja chciałem to przed Tobą ukryć

„Rublow”

Na ziemi, co zawsze pod wodą, lub śniegiem
Są drogi, po których nikt prawie nie chodzi.
Tam wariat się czasem przesunie po niebie
Do ludzi na lodzi
Wołając, że leci,
A oni chwytają go w sieci.

Wśród pól i rozlewisk tam białe są miasta,
Gdzie końmi handlują, jedwabiem i siarką.
Nad targiem wyrasta przejasny monastyr,
Chorały i charkot,
Ikona i koń,
Wędzidło i złota dłoń.

Na ścianach gospody łańcuchy i sierpy,
Wesołek po udach się klepie i śpiewa
O ludzie, co żyje radością, choć cierpi;
I ktoś się zaśmiewa,
Ktoś wódką go raczy,
Nim inny ktoś wezwie siepaczy.

Z wyrwanym językiem niech skacze do woli,
Jak przygłup, co słowa nie może wykrztusić.
Bo Książę z krużganków, o wzroku sokolim
Dziedziny strzec musi
Od ognia i zła,
By poczuł lud, że ktoś on dba.

A Książę-mecenas za sztuką przepada,
Więc ściany pałacu malować mi każe.
Czeladnik już farby i pędzle rozkłada,
A w drzwiach stają strażę
I Księcia brzmi głos:
Za pracę twą miecz, albo trzos.

Architekt, co dla mnie budował ten pałac
Już nic piękniejszego nikomu nie wzniesie.
Gdy skończył – przygoda go przykra spotkała:
Na zbirów się w lesie
Jak raz napatoczył,
A oni wykłuli mu oczy.

I zaśmiał się Książę, aż sala zagrzmiała
I grzmiała, gdy odszedł, podobny do pawia.
I stałem przed ścianą, co była tak biała
Jak tego co stawiał ją
Twarz oślepiąca,
Od łez nim się stała czerwona.

Klęczałem przed biela, nad Pismem schylony,
Gdy przyszła ta dziewczka niespełna rozumu.
Czytała ruchami rąk moje ikony
I śmiała się z tłumów,
Płakała nad Bogiem
I piekiel przerażał ją ogień.

I wstały płomienie ze wszystkich stron naraz,
Ku niebu podniosły się dymu kolumny,
W drzwiach koński pysk widzę i uśmiech Tatara,
Co Księcia łbem dumnym
Za włosy potrząsa,
A Księciu krew spływa po wąsach.

Dziewczyna w krzyk straszny, więc on w śmiech wesoły
I szaty cerkiewne pod nogi jej ciska,
A ona je wdziewa, obraca się w koło
I łza już jej wyschła,
Więc tańczy w podzięcie
Przy siodle, przy głowie książęcej.

Kto walczył, ten złotym pojony ukropem
Blach z kopuł cerkiewnych, z ksiąg ogniem topionych,
Zapada pomiędzy kopyta i stopy
Ze wzrokiem wlepionym
W zasnutą twarz Boga
I pyta—jak kochać ma wroga.

Znów ciała chowaliśmy do wspólnych dołów,
Znów drogi krzyżowe bez Krzyża i Chusty
Po burzy, o zmroku, nad rzeką popiołów
Pogańskie odpusty;
Śmiech krwi i ciał gra.
Płomyki się łączą po dwa.

Z tej ziemi, co żywym nie skąpi pogardy
Najlepsza jest glina do formy na dzwony.
W ich dźwięku z tej ziemi ucieram dziś farby
Do mojej ikony.
Na suchej deszczułce
Jest miejsce na świat i na Stwórcę.

Przemokły, jak drzewo stojące na deszczu
Koń schyla się, woda po sierści mu spływa;
Zbutwiałe zielenie i złoto na desce,
Co płacze jak żywa—
To Stwórcy Korona.
Czekają nań
Koń i Ikona.

„Rzeka”

E A E A | x2

E A E A
Wysłuchany w twą cichą piosenkę
E A gis gis⁷
Wyszedłem nad brzeg pierwszy raz
A gis⁷ cis
Wiedziałem już rzeko, że Kocham cię rzeko
A gis fis⁷H⁷
Że odtąd pójdę z tobą

E A E A E gis cisE⁷
O dobra rzeko, o mądra wodo
A gis cis
Wiedziałaś gdzie stopy znużone prowadzić
A gis fis⁷ H⁷
Gdy sił już było brak
E A E A E A E A
Brak

Wieże miast, łuny światła
Ich oczy zszarzałe nie raz
Witały mnie pustką, żegnały milczeniem
Gdym stał się twoim nurtem

E A E A E gis cisE⁷ | |
O dobra rzeko, o mądra wodo | |
A gis cis | |
Wiedziałaś gdzie stopy znużone prowadzić | **x2** |
A gis fis⁷ H⁷ | |
Gdy sił już było brak | |
E A E A | |
Brak | |

E A E A | x2

Po dziś dzień z tobą rzeko
Gdzie począł, gdzie kres dał ci Bóg
Ach życia mi braknie by szlak twój przemierzyć
By poznać twą melodię

E A E A E gis cisE⁷ | |
O dobra rzeko, o mądra wodo | |
A gis cis | |
Wiedziałaś gdzie stopy znużone prowadzić | **x2** |
A gis fis⁷ H⁷ | |
Gdy sił już było brak | |
E A E A | |
Brak | |

E A E A | x2

„Rzeki to idące drogi”

D **A** **D** **G** **A**
Wieczorem, późnym wieczorem, panny wychodzą nad wodę

G **D** **G** **D** **E** **A**
Nad rzeką nachylają twarze, coś do niej szepczą, o czymś marzą

D **e**
Rzeki to idące drogi, a łodzie wędrowcy tych dróg

A **G** **D**
Dwa razy w tej samej wodzie nie przejrzy się człowiek, ni
duch

Trawy się wodzie kłaniają, odicia swe potracają
I wiatrem miękko kołysane, w jego gadanie zasłuchane

Noc pachnie miodem i miętą, a wianki płyną stadami

„Sam ze sobą na sam”

G **D** **CD**
Sam ze sobą na sam najlepiej się mam
G
Gdy znajdę się sam
G **D**
Mam wrażenie że wiem
C **D**
Skąd wziął mi się ten stan
G
Zawdzięczam go wam

G **C** **D** **G**
Tobie Karolino i tej drugiej pani słodkiej jak sułtański krem
Od tych słodkich minek gdy spoglądam na nie wybacz robi mi się źle
Wybacz Karolino że ci wypominam skłonność do lirycznych scen
Ale Karolino nie tyś jedna winna
Inne przesładzają też

Słodycz Karolino jest potrzebna także i niedobrze gdy jej brak
Gdy ją mam w nadmiarze szkodzić mi zaczyna i zabija wszelki smak
Życie Karolino to nie legumina przesłodzone nudzi się
Ale Karolino nie tyś jedna winna
Inne przesładzają też

„Sanctus”

Święty święty święty - blask kłujący oczy
Święta święta święta - ziemia co nas nosi

e
Święty kurz na drodze

C
Święty kij przy nodze

D D⁷
Święte krople potu

e
Święty kamień na polu

C
Przysiadź na nim, panie

D D⁷
Święty płomyk rosy

e
Święte wędrowanie

C D G
Święty chleb - chleba łamanie

C D G
Święta sól - solą witanie

C D e
Święta cisza, święty śpiew

C D
Znojny łomot prawych serc

C D G
Słupy oczu zapatrzonych

C D G
Bicie powiek zadziwionych

C D e
Święty ruch i drobne stopy

C D D⁷
Święta święta święta ziemia co nas nosi

Słońce i ludny niebieski zwierzyniec
Baran, Lew, Skorpion i Ryby sferyczne
Droga mleczna, Obłok Magellana
Meteory, Gwiazda Przedporanna
Saturn i Saturna dziwów wieniec
Trzy pierścienie i księżyców dziewięć
Neptun, Pluton, Uran, Mars, Merkury, Jowisz

Święty chleb - chleba łamanie
Święta sól - solą witanie
Święta cisza, święty śpiew
Znojny łomot prawych serc
Słupy oczu zapatrzonych
Bicie powiek zadziwionych
Święty ruch i drobne stopy
Święta święta święta ziemia co nas nosi

„Szczypawki”

C Opowieść będzie to prawdziwa, chociaż dziwna **G7**
Legliśmy w sianie, obok legła płeć przeciwna **C**
F A wiatr złowrogi szeptał pieśni swe złowieszcze
G7 Że tu się zdarzą różne dziwne rzeczy jeszcze **C**

F Że będzie noc, noc pełna niespodzianek **C** |
G7 W stodole tej, na słomie i na sianie **C** | **x2**

Lecz chłopcom utrudzonym dziewcząt holowaniem
Nie w głowie były żadne zbytki, tylko spanie
Ale dziewczęta to wrażliwe są stworzenia
Nie spały pogrążone w sianie i marzeniach

Więc stary Szczypa, znawca kobiet, wódz szczypawek
Zawezwał uszczypliwy narów na odprawę
Niech każdy z was się wzniesie w pracy na wyżyny
Bo będzie piękne do szczypiania miał dziewczyny

Nic więc dziwnego, że niejeden chłopiec musiał
Noc całą się zabawiać w Pana Tadeusza
A że niejeden miał już w tym niejaka wprawę
Więc stracił armię dzielny Szczypa wódz Szczypawek

I była noc, noc pełna niespodzianek |
W stodole tej, na słomie i na sianie | **x2**

„Sen Katarzyny II”

Na smyczy trzymam filozofów Europy
Podparłam armią marmurowe Piotra stropy
Mam psy sokoły konie kocham łów szalenie
A wokół same zające i jelenie

Pałace stawiam głowy ścinam
Kiedy mi przyjdzie na to chęć
Mam biografów portrecistów
I jeszcze jedno pragnę mieć

Stój Katarzyno
Koronę Carów
Sen taki jak ten może ci z głowy zdjąć

Kobietą jestem ponad miarę swoich czasów
Nie bawia mnie umizgi bladych lowelasów
Ich miękkich palców dotyk budzi obrzydzenie
Już wolę łowić zające i jelenie

Ze wstydu potem ten i ów
Rzekł o mnie niewyżyta niemra
I pod batogiem nago biegł
Po śniegu dookoła Kremla

Kochanka trzeba mi takiego jak imperium
Co by mnie brał tak jak ja daję całą pełnią
Co by i władcy i poddańca był wcieleniem
I mi zastąpił zające i jelenie

Co by rozumiał tak jak ja
Ten głupi dwór rozdanych ról
I pośród pochylonych głów
Dawał mi rozkosz albo ból

Stój Katarzyno
Koronę Carów
Sen taki jak ten może ci z głowy zdjąć
Gdyby się taki kochanek znalazł
Wiem sama wiem kazałabym go ściąć

„Sielanka o domu”

A A⁴ A

A jeśli dom będę miał to będzie bukowy koniecznie
Pachnący i słoneczny - wieczorem usiądę wiatr gra
A zegar na ścianie gwarzy dobrze się idzie panie zegarze
Tik tak; tik-tak; tik-tak

Świeca skwierczy i mruga przewrotnie
Więc puszczam oko do niej - dobry humor dziś pani ma
Dobry humor dziś pani ma

Szukam szukania mi trzeba
Domu gitarą i piórem
A góry nade mną jak niebo
A niebo nade mną jak góry

Gdy głosy usłyszę u drzwi czyjekolwiek wejdźcie poproszę
Jestem zbieraczem głosów a dom mój bardzo lubi gdy
Śmiech ściany mu rozjaśnia i gęźby lubi pieśni
Wpadnijcie na parę chwil jeśli los was zawiedzie w te strony
Bo dom mój otworem stoi dla takich jak wy,
Dla takich jak wy

Zaproszę dzień i noc, zaproszę cztery wiatry
Dla wszystkich drzwi otwarte - ktoś poda pierwszy ton
Zagramy na góry koncert buków porą pachnącą
Nasiąkną ściany grą A zmęczonym wędrownikom
Odpocząć pozwolą muzyką bo taki będzie mój dom
Bo taki będzie mój dom

„Skóra”

C F C
Stoję na ulicy z nią, stoję twarzą w twarz
C F C
Ktoś przechodzi, trąca łokciem, wzrokiem pluje nas
a C G a C G
Szeptem mówię: Mała patrz - cywilizowany świat
Potem obejmuję ją, odpływamy w dal
Nie dochodzi obcy głos, wolno płynie czas
Odpływamy w otchłań gwiazd, Mała zanuć to, co ja

F G C F
Tam tam tam, tam tara tata tam
F G C G
Tam tam tam, tam tara tata tam

Stoję na ulicy z nią, śmiechy wkoło nas
Ktoś przechodzi, trąca łokciem, pluje Małej w twarz
Głośno mówię: Mała patrz - cywilizowany świat
Potem mu przestawiam nos, upadł ale wstał
Dookoła głosów sto: ten w skórze to drań
Padam, dzisiaj byłem sam, Mała zanuć to co ja

Wtedy obejmuję ją, odpływamy w dal
Nie obchodzi obcy głos, wolno płynie czas
Odpływamy w otchłań gwiazd, Mała nuci to co ja

„Sprzysiężeni”

a E D
Sprzysiężeni budząc się świtem
F C E
Przykrywają palcami oczy
a G D
By zatrzymać chociaż przez chwilę
C E F
Nić wysnutą z osnowy nocy
C D
Nić co nieba barwą się mieniać
C D
Diratisimę w ścianie kreśli
h A
Potem dnia zakładają brzemię
C E⁷ a
I ruszają w drogę ku szczęściu

a C G E
Mija dzień koło się toczy
a C D F
Marzeniami kładą się cienie
a C G E
I odradza się każdej nocy
a C D F
I odradza się każdej nocy
C E a
Sprzysiężenie górskiego kamienia

Sprzysiężeni przyjazne dłonie
Plotą w węzeł nad ogniem watry
I wpatrzeni w gasnący płomień
Nuca pieśni pachnące wiatrem
Nie rozplotą ni burze ni waśnie
Tego co złączone przez ogień
Słońce wokół - wciąż jaśniej jaśniej
Zakwitł kamień dziś górskim głogiem

a C G a
A gdy wiatr sprzysiężonym w oczy zawieje
a C G a
Bliski uśmiech w cień nocy odejdzie
d a
Bukowina opuszcza ramiona
d a E
Bukowina łeb pochyla siwy
a C G C
Czas odpływa a z czasem smutek kona
E a
Lecz wspomnienia pozostają żywe

„Szkic do portretu”

G **D** **A**
Nikt nie grał na gitarze tak jak on
e **G** **D**
Często przy ogniu pośród nas
G **D** **A**
Patrząc w gwiaździsty nieba skłon
e **G** **D**
Siadał śpiewając aż po brzask
e **G** **D**
Piosenek swoich szukał w szumie traw
G **D** **A**
Wsluchiwał się w potoku szmer
Fis h **G** **A**
W dźwięki zasypiających miast
D G **D**
I w wiatru szept w koronach drzew

G **D** **A**
Graj graj jeszcze graj
e **Fis** **h A**
Wołaliśmy gdy zbliżał się już świt
G **D** **A**
Graj graj jeszcze graj
e **G** **D**
Tych nocy nie zapomni nikt

Nie dbał o wygląd ni o szmal
Daleki był mu wszelki szpan
Wciąż zapatrzony w siną dal
Włóczył się z pudłem tu i tam
Minęło ładnych parę lat
Odkąd już nie widziałem go
Podobno zginął po nim ślad
Gdy odszedł nagle z ranną mgłą

„Taka piosenka”

a a⁷ e a a⁷ e
Jest taka jedna, piosenka we mnie
a a⁷ a⁶ a A⁴
Zna ją kto poznał wędrówki smak
a a⁷ e a⁷ e
W mieście jej szukać nadaremne
a a⁷ a⁶ Fis⁷ H H⁷
W lesie zanuci ją każdy głąz

Tyle jest nowa, o ile stara
Tyle co we mnie, jest poza mną
Niczyja jak ten, wiatr w konarach
Choć nieraz czują ją wiele serc

e H⁷ e
A widzę ją kiedy oczy zamykam
e H⁷ e
Słyszę ją kiedy cisza trwa
G a e
Bo to jest taka moja muzyka
C H⁷ e
Co im ciszej, tym ładniej mi gra

Nie ma jej w wierszach, co na papierze
Spisane z wiarą w słowa traf
W górach jej szukam, bo w liście wierzę
W drzewach jesiennych, pełnych barw

I piosenką żyję, choć ułomna
Bo nie ma nutek, brak jej słów
Lecz bez niej dusza, ma bezdomna
Więc szukać muszę, wciąż i znów

„Tawerna `Pod pijaną zgrają`”

          C   E   a   F
Kiedy niebo do morza przytula się z płaczem

          C   G   d   G
Licho sosny garbate do reszty wykrzywia

          C   E   a   F
Brzegiem nocy wędrują bezdomni tułacze

          C   F   G   C   a
I nikt nie wie skąd idą, jaki wiatr ich przywiał

          F   G⁷   C   a
Do tawerny „Pod pijaną zgrają”

          F   G⁷   C   a⁷
Do tańczących, rozhukanych ścian

          F   G   C   a
I do dziewczyn, które serca za złamany grosz oddają

          F   G⁷   C   a
Nie pytając, czy kto kiep, czy drań

Kiedy wiatry noc chmurną przegonią za wody
Gdy pół-słońce pół nieba, pół morza rozpali
Opuszczają wędrowcy uśpioną gospodę
Z pierwszą bryzą znikają w pomarszczonej dali

A w tawernie „Pod pijaną zgrają”
Spływa smutek z okopconych ścian
A dziewczyny z półgrosików amulety układają
Na kochanie na tęsknotę i na żal

Kiedy chandra jesienna jak mgła się otoczy
Kiedy wszystko postawisz na kartę przegraną
Zamiast siedzieć bezczynnie i płakać i psioczyć
Weź węzełek na plecy, ruszaj w świat, w nieznane

Do tawerny „Pod pijaną zgrają”
Do tańczących, rozhukanych ścian
I do dziewczyn, które serca za złamany grosz oddają
Nie pytając, czy kto kiep, czy drań

„Tęskniacz”

A D A D

A D A D |
Prowadź melodio ma |

A D A |
Prowadź mnie moje granie |

D E A fis |
Poprzez góry i doliny |

D E A[fis] |
Aż po nieba kres | x2 | x2

Prowadź melodio ma |

Prowadź mnie moje granie |

Poprzez góry i doliny |

Póki starczy mi sił |

„Tęsknica”

e D
Na przełęczy przysiadł wrzesień

C H⁷ e
Śmieje się ukradkiem

D
Skrzydłem kruka włosy czesze

C H⁷ e
Rozczochrane wiatrem

C G
Buczynie jej wargi sine

C H⁷
Maluje czerwienią

e D
I korale jarzębinie

C H⁷ e
W bańki cerkwi leje

e C
Do gór, do beskidzkich gór

D e
Zawracamy kroki

C
Przez równin zielonych mur

D e
Dolin rzecznych krocie

C
Do gór, do beskidzkich gór

D G H⁷
Zawracamy oczy

e C
By dojrzeć w buczyny pniach

D e
Madonn twarze złote

Mgły strącając po dolinach

Jesień wozem jedzie

Znarowione konie spina

Worek chleba wiezie

I naszym wołaniem

Zmęczona odchodzi

Tylko echo wyprowadza

Na rozstajne drogi

„Tratwa Blues”

D **A⁷** **D**
Zbuduję sobie tratwę, popłynę rzeką w dół
G **D**
Zbuduję sobie szałas, na prerii pośród dróg

e **A**
O, blues, jest wtedy
A⁷ **D**
Kiedy człowiekowi jest źle

W fotelu na biegunach bujałem się nie raz
Chodź ludzie mi mówili, że mogę skręcić kark

Przedwczoraj na mym polu grasował jeden chrząszcz
Dziś trzy tysiące chrząszczy bawełnę zżera mą

Zabrałem ją tańce, tańczyła z nim nie raz
Po ślubie przysięgała - ten kto, to był jej brat

Przedwczoraj w mej zatoce grasował jeden śledź
Dziś trzy tysiące śledzi pożera moją sieć

Przedwczoraj na mym polu znalazłem ruski chełm
Dziś trzy tysiące ruskich ziemniaki zżera me

Przedwczoraj na mej pryczy siedziały druhny dwie
Dziś trzy tysiące druchen po sądach ciąga me

„Turystyczna samba”

C **G** **C**
Niedługo dzień się zakończy, ogniska zapłonnie blask,
C **F** **G** **C**
Koszulę w trzech miejscach rozdarta załatasz kolejny już raz.
C **G** **C**
A potem ze złością wspomnisz fałszywy drogowskaz ten,
C **F** **G** **C**
Co, zamiast w góry Cię zawieźć, nad morze zaprowadził Cię.

C **G** **C**
Turystyczna samba zna wiele dróg, wybierz którąś z nich, nie żałuj
nóg.

C **G** **C**
Z turystyczną sambą wesoło jest, więc zaśpiewaj z nami, jeżeli
chcesz.

C **G** **C**
Tibidibidi parapapaj... Tibidibidi parapapaj...
C **G** **C**
Tibidibidi parapapaj... Tibidibidi parapapaj...

Wiosna ciebie nie głaszcze, raz słońce, raz zimno, raz deszcz.
Znowu zbłądziłeś, wlałeś w chaszcze, przemoczone buty, co za pech!
Potem z furtką się długo mocujesz, by wejść na zielone łąki.
Przed krową w panice uciekasz, trudne są te rajdowe początki.

Znowu dałeś ciała, nie pierwszy to raz, chyba już nikomu nie spojrzysz w
twarz.

Choć wokoło mówią, niewielka to rzecz, ale plama zawsze plamą jest!

Tibidibidi parapapaj...

Turystyczna samba zna wiele dróg, wybierz którąś z nich, nie żałuj

„W Bielicznej”

D **A** **D**
Nad Bieliczną trawa aż po pas

G **A**
Nad Bieliczną Lackowa stoi w chmurach

D **G** **D** **G**
Nad Bieliczną rosna lasy pełne malin i borówek

D **A** **D**
Nad Bieliczną płacze dobry Bóg

A w Bielicznej tylko cerkiew ukryta
W kępie drzew jak w zielonym kożuchu
W środku krzyczą świętokradcze napisy na ścianach
Poprzez sufit nieba sięga wzrok

Tuż przy drodze czerwona poziomka
Śpi głęboko spokojna o życie
Bo niczyja nie zerwie jej ręka
Tu w Bielicznej nie mieszka przecież nikt

Nad Bieliczną trawa aż po pas
Nad Bieliczną Lackowa stoi w chmurach
Nad Bieliczną lasy pełne malin i borówek
Nad Bieliczną płacze dobry Bóg

„W lesie listopadowym”

E⁷ **a**
Wokół góry góry i góry
E⁷ **a**
I całe moje życie w górach
C **d**
Ileż piękniej drozdy leśne śpiewają
E⁷ **a**
Niż śpiewak płatny na chórach
Wokół lasy lasy i wiatr
I całe życie w wiatru świstach
Wszyscy których kocham wita was
Modrzewia ikona złocista

d **E⁷** **a**
Jak łasiczki ścieżka w śniegach

d **G** **C** **a**
Droga życia była kręta

d **E⁷** **a**
Teraz z lasów zeszła na mnie

E⁷ **a**
Młodych jodeł zieleni święta
Nieludzką ręką malowany jest
Wielki smutek duszy mojej
Lecz nawet złockiej ikonie
Ja nigdy nic nie powiem

Ważne są tylko kopuły pieśni
Które na górze wysokiej zostaną
Nikt nie szuka inicjałów cieśli
Gdy cieśle dom postawią
Przyjaciele którzy jemioly czcicie
Dobrze że chodzicie światem
Wkrótce jodełkę zieloną spalicie
By darzyła was ciepłym latem

„Walczyk grzecznego Kubusia”

G A D

Na stole stoi wazonik
Pierdut wazonik kamieniem
Jak ślicznie wazonik zadzwonił
Cichutko spadając na ziemię
A babcia śpi dalej spokojnie
Bo babcia jest trochę przygłucha
Na pewno mej babci pomogę
Gdy wsadzę jej druta do ucha

To walczyk Grzecznego Kubusia
Znanego w całym miasteczku
Co nocą do majtek nie siusia
I grzecznie się bawi w piaseczku

Sąsiadki co mieszka nad nami
Nie lubi strasznie mamusia
Więc jutro sąsiadce nad ranem
W butelkę od mleka nasiusiam
A córkę sąsiadki malutką
Gdzieś w bramie po ciemku zaskoczę
I majtki jej ściagnę na siłę
I gumkę wyciągnę na procę

Mój tato to niezły jest amant
Czasami nie wraca do domu
Lecz ja go od tego oduczę
Do kawy wlewając mu bromu
I chociaż o mamie w tym względzie
Nie mogę powiedzieć nic złego
Na wszelki wypadek do zupy
Dolewam jej kwasu solnego

I rośnie nam Kubuś powoli
I rośnie nam Kubuś malutki
I rośnie nam przyszłość narodu
Przepraszam dziś naród za skutki

„Walka Jakuba z Aniołem”

G D e G

G

A kiedy walczył Jakub z Aniołem

D²

I kiedy pojał, że walczy z Bogiem,

e

Skrzydło świetliste bódł spoconym czołem,

h

Ciało nieziemskie kalał pyłem drogi.

C

D²

I wołał: “Daj mi, Panie, bo nie puszczę,

a

D²

Błogosławieństwo na teraz i na potem.”

a

D²

A kaftan jego cuchnął kozim tłuszczem.

a

D²

A szaty Pana mieniły się złotem.

G

On sam zaś pasterz, lecz o rękach gładkich,

D²

W zapasach wołał: “Łamiesz moje prawa

e

h

I żadasz jeszcze, abym sam z nich zakpił,

C

D²

Ciebie, co bluźnisz, grozisz, błogosławił.”

a

D²

A szaty jego mieniły się złotem.

a

D²

Kaftan Jakuba cuchnął kozim tłuszczem.

G

“W niewoli praw Twych i w ludzkiej niewoli,

D²

Żyłem wśród zwierząt, obce karmiąc plemię.

e

h

Jeśli na drodze do wolności stoisz,

C

D

e

C

D

e

Prawa odrzucę precz, a Boga zmienię.”

G

D²

W tym spotkaniu na bydlęcej drodze

e

h

Bóg uległ i Jakuba błogosławił.

C

D²

Wprzód mu odjąwszy władzę w jednej nodze,

a

D²

By wolnych poznać po tym, że kulawi. |x2

„We wtorek w schronisku po sezonie”

          D   G   D
Złotym kobiercem wymoszczone góry
          fis   G   AA⁷
Jesień w doliny przyszła dziś nad ranem
          D   G   fish
Buki czerwienią zabarwiły chmury
          G   A   D   A
Z latem się złotym właśnie pożegnałem

          D   G   A D
We wtorek w schronisku po sezonie
          fis   e   A
W doliny wczoraj zszedł ostatni gość
          D   G   fish
Za oknem plucha i kubek parzy w dłonie
          G   A `   D   A
I tej herbaty i tych gór mam dość

Szaruga niebo powoli zasnuwa
Wiatr gałęzie pootrzasał z liści
Pod wiatr pod górę znowu sam zasuwam
Może w schronisku spotkam kogoś z bliskich

Ludzie tak wiele spraw muszą załatwić
A czas sobie płynie wolno panta rhei
Do siebie tylko już nie umiem trafić
Kochać to więcej siebie dać czy mniej

„Wczoraj wieczorem”

E **A** **E**
Wczoraj wieczorem serwus rzekł mi Pan

A **E**
Wczoraj wieczorem serwus rzekł mi Pan

H⁷ **B⁷** **A⁷** **E** **H⁷**
Rzuciła mnie robota ot i cały kram

W kieszeni dolar, dolar może dwa | **x2**
Wypije ze mną drinka biega siostra zła

Dał mi siwe kłaki i niepewny los | **x2**
Jak szczur żarcie kiedy pusty trzos

Wczoraj wieczorem serwus rzekł mi Pan | **x2**
Rzuciła mnie robota ot i cały kram

„Widok z Lackowej”

aH⁷e

Znowu czas odejść w góry

CDG

I po co była ta miłość

aH⁷e

Widziana w twarzach panien płowych

aH⁷e

Znowu czas odejść w góry

CDG

I prędko zapomnieć jak pachnie wino

FisH⁷

Z jałowca herbem sinym

CDH⁷e

A my się dalej pniemy w jesieni

CDD⁷G

Wsluchani w echa marzeń niedorosłych

aH⁷eFisA

Potem się damy oszukać od nowa nadchodzącym wiosnom

Znowu czas odejść w góry

I po co nam była ta miłość

Od białych wiosek i ciszy przy drodze

Znowu czas odejść w góry

I prędko zapomnieć jak pachnie dymem

Dzień obudzony w cerkiewnych bani łkaniu

„Wieczór Wrocławia”

Wieczór Wrocławia cudna ja gazieta
A w tej gaziecie dowcipasów moc
Sam dziś znalazłem parę do komplieta
A teraz muszę opowiedzieć wam

Ana hrrr aaa fiu aaa trrrr aaa
Cudna ja gazieta
Ana hrrr aaa fiu aaa trrrr aaa
Stroniczek ma sześć

„Wielki wóz”

F **G** **E⁷** **a**
Noce ciemne, świerkowe nam spadają na głowy
E⁷ **a** **F** **C** **G**
Gdy idziemy zmierzchami, ociemniali blaskiem dnia
B **F** **C** **E⁷** **a**
Księżycowa latarnia nieba mroki odgarnia
F **C** **G** **C** **F** **C**
Płoną gwiazdne latarki, żeby jaśniej było nam

G **F** **C**
Wędrujemy cygańskim obozem
a **D⁷** **G**
Nocujemy w gwiazdzistej grozie
F **G** **a**
Dzisiaj pod Wielkim Wozem
d **G**
Jutro na Wielkim Wozie

F **C**
Wielki Wóz z Małym Wozem
G **C** **C⁷**
Jadą po Mlecznej Drodze
F **C**
Który dziś nas będzie wiózł
G **C** **F** **C**
Mały wóz czy Wielki Wóz

F **C**
Wielki Wóz z Małym Wozem
G **C** **C⁷**
Jadą po Mlecznej Drodze
F **E⁷** **a**
Który dziś nas będzie wiózł
G **C** **F** **C**
Mały wóz czy Wielki Wóz

Szczyty gór kryje całun, rzeki mgły rozsnuwają
Gdy idziemy zmierzchami, ociemniali blaskiem dnia
Zorza karmin wypala, jaśnieć gwiazdom pozwala
Płoną gwiazdne latarki, żeby jaśniej było nam

Ciepły dotyk twojej dłoni chłód wieczorny przegoni
Gdy idziemy zmierzchami, ociemniali brzaskiem dnia
Ścieżka wiję się kręta, szlak na drzewach pamięta
Płoną gwiazdne latarki, żeby jaśniej było nam

„Wiesiek”

e   A⁷   e   A⁷
Raz staruszka błądzącego w lesie
e   A⁷   H⁷
Ujrzał lisek przywiędły i blady
e   A⁷   e   A⁷
I pomyślał: „Znowu idzie Wiesiek”
C   H⁷   e
Wiesiek idzie, nie ma na to rady

C   D   G   e
I podążył do noru przy ścieżce
C   D   G   e
I powiedział stanawszy przed chatą
C   D   G   e
Swojej żonie lisicy Agnieszce
G   H⁷   e   A⁷
„Wiesiek idzie, nie ma rady na to”

Zaś Agnieszka zmartwiła się szczerze
Zamachała łapkami czterema
„Matko Boska! Bądź ostrożny Jerzy”
Wiesiek idzie, rady na to nie ma

Może przyjdzie tu dziś albo jutro
Lub po jutrze, a może za tydzień
Może zdrowo przetrzepać nam futro
Nie ma rady, Wiesiek, Wiesiek idzie

A był sierpień, pogoda prześliczna
I tętniło życie w zagajniku
Oprócz lisków nikt chyba nie myślał
O nadejściu Wieśka Kłusownika

Ale cóż, one żyły najdłużej
Łby na karkach miały nie od parady
I wiedziały, że wcześniej czy później
Wiesiek przyjdzie, nie ma na to rady

„Wiewiórka”

da

Śmiech ze łzami pomieszany

CC

Ileż w tobie niepokoju

Ca

Znowu dziś na śnieg wybiegłaś

da

Weż przynajmniej palto swoje

FGa

Pyłem śnieżnym przyprószona

FGa

Natychmiast mi się wydałaś

FGa

Taka cicha i bezbronna

FGa

W wielkim świecie taka mała

CGa

Zobacz kończy się przedmieście

FGa

Las wyrasta bezszelestnie

FGa

W pstrych wiewiórek krzątaniu

FGa

Palto, palto nałóż wreszcie

da

Kto to widział tak po śniegu

da

W przedwiecznym mrozie biegać

FGa

W samym tylko cienkim swetrze

FGa

W samych lekkich pantofelkach

da

A już nogi ci się płaczą

da

Włosy okrywają szronem

FGa

Pewnie jutro będziesz znowu

FGa

Znowu przeziębiona

Staniesz, oprzesz się o drzewo

Sen nadejdzie nieproszony

A las woła: palto

„Wineta”

a	G	a		
Znowu przed nami niewydeptany szlak				
d				
Dróg dla nas nowych nigdy nie będzie brak				
G	C			
Rajdowe drogi moc tak dziwną mają				
E	a		x2	
Że róże w sercach nam zakwitają				
Kiedy po dniach wędrówki dwu albo trzech				
Ludzie zobaczą z bliska Bałtyku brzeg				
Morskiego wiatru powiew dech zapiera				
To biała róża kwiat swój otwiera				
			x2	
Chociaż zmęczeni nikt się nie kładzie spać				
Czas wziąć gitarę, mały koncertik dać				
Gdy nocą banda w krąg przy ogniu siada				
To czarna róża pęk swój rozkłada				
			x2	
Smutek z radością tak dziwnie miesza się				
Rozstać się trzeba w końcu to każdy wie				
Ta łzę ociera, ten o adres pyta				
Róża czerwona w sercach rozkwita				
			x2	

„Wyznania zakochanego chemika”

C
Po licu spływa kropla
G7 **C**
Soli fizjologicznej
C
Dlaczego mnie opuszczasz
G7 **C**
Gdy wszystko takie śliczne

F **G**
Kwiat bzu tak fioletowy
C **C7**
Zawiera fikocyjan
F **G**
Ptak śpiewa żywiej krąży
C
Hemoglobina w żyłach

Adrenaliny zbyt wiele
Serce ma ciężar platyny
Ach czemuż tak cierpię okrutnie
Bez żadnej z mej strony winy

Dusz moja rozdarta
Jako 3d orbital
Który nagle w swe pole
Ligand - cyjanek schwytał

Ja w ciebie patrzę jak w gwiazdy
Jak magnez się jasno palące
Ty na mnie rzucasz spojrzenie
Jak ciekły azot mrożące

Mnie serce ciągnie do ciebie
Jak fluor do elektronów
Stan naszych uczuć tak różny
Jak jon H⁺ od kryptonu

Jak bliskość chloru na beryl
Twój widok działa na mnie
O tobie myślę próbując
Substraty ważyć starannie

O tobie myślę reakcje
Przeprowadzając do świtu
I prądy mnie przenikają
Jak roztwór elektrolitu

Chyba utopić się pójdę
W roztworze fenoli i chlorków
Wisłą zwanym niekiedy
O miedzi kompleksów koloru

Więc proszę nie odnoś się do mnie
Jak kation do anody
Olejki eteryczne
Wydzielają ogrody
Promieniowania kwanty
Wiosenne słońce wysyła
Proszę Cię - nie bądź anty
Wejdz na ten orbital co i ja

„Z nim będziesz szczęśliwsza”

F C d C F C E⁷

a E⁷
Zrozum to, co powiem,
F G
Spróbuj to zrozumieć dobrze,
F C
Jak życzenia najlepsze, te urodzinowe
d E⁷
Albo noworoczne, jeszcze lepsze może
F C
O północy gdy składane
E⁷
Drżącym głosem, niekłamane.

F C
Z nim będziesz szczęśliwsza,
d E⁷
Dużo szczęśliwsza będziesz z nim.
F
Ja, cóż
C
Włóczęga, niespokojny duch,
d
Ze mną można tylko
G⁷
Pójść na wrzosowisko
a
I zapomnieć wszystko.
F C d
Jaka epoka, jaki wiek,
C d FC
Jaki rok, jaki miesiąc, jaki dzień
d
I jaka godzina
F
Kończy się,
a
A jaka zaczyna.

Nie myśl, że nie kocham,
Lub, że tylko trochę.
Jak cię kocham nie powiem, no bo nie wypowiem
Tak ogromnie bardzo, jeszcze więcej może.
I dlatego właśnie żegnaj,
Zrozum dobrze, żegnaj.

Ze mną można tylko
W dali znikać cicho

„Zabierz mnie na stację”

A **E**
Zabierz nie na stację

A **E**
Daj mi bilet w garść

A **E**
Czas na medytację nadszedł

D **A**
Bo nie mam już żadnych szans

Miałem kiedyś wszystko
Mogłem krzyczeć: mam
Dziś jak bańka sen mój prysnął
I jestem sam całkiem sam

Miałem stu przyjaciół
I otwarte wszędzie drzwi
Dzisiaj nie wiem czy mającę
Czy życie moje mi się śni

Miałem kiedyś ciebie
Miasta zgiełk i blask
Dziś na moim niebie nie ma
Nie, nie ma nawet gwiazd

Zabierz mnie na stację
Daj mi bilet w garść
Czas na medytację nadszedł
Bo jestem sam i nie mam żadnych szans

„Zakochani”

C G D C C G D C G

          G   D   C   G
W śniegu słońcem połączeni
      F   C   G   h
Plotąc tkliwości przędzę
      e   D
Ponad czasem żyją
      e   D
Sami w wirze zdarzeń
      C   D
Krok za krokiem
      h   e
Krok za krokiem
      C   G   D
Idąc tropem sarnim
      C   G   D   C
Zakochani

Deszczu kroplę ci utoczę
W świecidełko przejrzyste
Rozniebieszczę morze
Rozszeleszczę liście
Lat już tyle
Lat już tyle
Połączeni snami
Zakochani

Dam dłoni ciepła garstkę
Oczu palcami dotknę
Chcesz powróżę z kart ci
Ciszę zwielokrotnię
Coraz bliżej
Coraz bliżej
Wspólne oddychanie
Zakochani

Na kobiercu resztek zimy
Ręce związane chmurą
Biblią Połoniny
Błogosławia góry
Dokąd idą
Dokąd idą
Życia stromą granią
Zakochani |x2

„Zawsze tam, gdzie ty”

C   **a**   **G**
Zamienię każdy oddech w niespokojny wiatr
By zabrał mnie z powrotem, tam gdzie masz swój świat
Poskładałam wszystkie szeptany w jeden ciepły krzyk
Żeby znalazł cię aż tam, gdzie pochowałaś sny

F   **G**
Już teraz wiem, że dni są tylko po to
C   **a**
By do Ciebie wracać każdą nocą złotą
F   **G**
Nie znam słów, co mają jakiś głębszy sens
C   **a**
Jeśli tylko jedno, jedno tylko wiem
F   **G**
Być tam, zawsze tam, gdzie ty

Nie pytaj mnie o jutro, to za tysiąc lat
Płyniemy białą łódką w niezbadany czas
Poskładałam nasze szeptany w jeden ciepły krzyk
By już nie uciekały nam, by wysuszyły łzy

C   **a**
Budzić się i chodzić spać we własnym niebie
F   **G**
Być tam, zawsze tam, gdzie ty
Żegnać się co świt i wracać znów do ciebie
Być tam, zawsze tam, gdzie ty
Budzić się i chodzić spać we własnym niebie
Być tam, zawsze tam gdzie ty
G   **C**
Zawsze tam, gdzie ty

„Zbroja”

e D e D e
Daleś mi panie zbroję dawny kuł płatnerz ja
e D e D e
W wielu pogięta bojach w wielu ochrzczone krwią
G e G Fis H
W wykutej dla giganta potykam się co krok
G Fis F e C D e
Bo jak sumienia szantaż uciska lewy bok

D G D
Lecz choć zaginał hełm i miecz
a G
Dla ciała żadna w niej ostoja
a H⁷ C a
To przecież w końcu ważna rzecz
eH⁷ e
Zbroja

Magicznych na niej rytów dziś nie odczyta nikt
Ale wykuta z mitów i wieczna jest jak mit
Do ciała mi przywarła nie daje żyć i spać
A tłum się cieszy z karła co chce giganta grać

A taka w niej powaga dawno zaschniętej krwi
Że czuję jak wymaga i każe rosnać mi
Być może nadaremnie lecz stanę w niej za stu
Zdejmij ją panie ze mnie jeśli umrę podczas snu

Bo choć zaginał hełm i miecz
Dla ciała żadna w niej ostoja
To przecież bardzo ważna rzecz
Zbroja

Wrzasnęli hasło wojna zbudzili hufce hord
Zgwałcona noc spokojna ogląda pierwszy mord
Goreją pierwsze rany hańbiona płonie twarz
Lecz nam do obrony dany pamięci pancierz nasz

Choć choć za ciosem pada cios
I wróg posiłki śle w konwojach
Nas przed upadkiem chroni wciąż
Zbroja

Wywlekli pudła z blachy natkali kul do luf
I straszą sami w strachu strzelają do ciał słów
Zabrońcie żyć wystrzałem niech zatryumfuje gwałt
Nad każdym wszędzie ciałem pamięci żywej kształt

Choć słońce skrył bojowy gaz
I żołdak pławi się w rozbojach
Wciąż przed upadkiem chroni nas
Zbroja

Wytresowali świnie kupili sobie psy
I w pustych słów świątyni stawiają ołtarz krwi
Zawodzi przed bałwanem półślepy kapłan łgarz
I każdym nowym zdaniem hartuje pancierz nasz

Choć krwią zachłysnął się nasz czas
Choć myśli toną w paranojach
Jak zawsze chronić będzie nas
Zbroja

„Zegar”

a D a D
Oddam zegar na zawsze w dobre ręce
a D a G
Stary zegar, który po ojcu mam
d G e a
Zegar, co bije w moim sercu
d G e
Zegar, co zęby przy mnie zjadł

Potraciłem, oddałem prawie wszystko
Szafę i dwa krzesła wziął nocny stróż
Szczęście, że grabarz wziął łopatę
Na pewno jej nie odda już

F G C⁷⁺ a
Już mnie tutaj nic nie trzyma
F G C⁷⁺ a
W każdej chwili mogę iść
F G e a
Jeszcze tylko zegar oddam ten
F G d
Bo za ciężki, by go nieść

Oddam zegar w naprawdę dobre ręce
Dobry zegar, co czasem rządzi sam
Nie trzeba wcale go nakręcać
Kro zechce, całkiem darmo dam

Podpaliłem rupiecie na poddaszu
Poszedł banknot ostatni na ten cel
Nic nie mam, co by mnie trzymało
Nic, tylko zegar oddać chcę

„Zegarmistrz”

a G
A kiedy przyjdzie wreszcie po mnie

D a
Zegarmistrz światła purpurowy

C G
By mi zabełtać błękit w głowie

D a
To będę jasny i gotowy

C G
Spłyną przeze mnie dni na przestrzał

D a
Zgasną podłogi i powietrza

C G
Na wszystko jeszcze raz popatrzę

D a
I pójdę - nie wiem gdzie - na zawsze

„Zły niż”

A F⁹
Jumbo Jet opóźnił lot
cis⁷ Fis⁹
Myszy dziś nie złowił kot
H⁷ cis⁷ F⁷ E⁷ A D A E
Bo dziś nad miastem krąży zły niż

Z mostu ktoś wykonał skok
Kiepski greps za jeden rok
Bo dziś nad miastem krąży zły niż

A A⁷⁺ Fis⁷ h⁷ E⁷
A na drzewach drzemią dzierzby same tak
cis⁷ fis h⁷ h F⁷ E⁷
Jedna krzywa, druga głupia, trzeciej brak
A A⁷⁺ Fis⁷ h⁷ E⁷
A na drzewach śnią się dzierzdom kiepskie sny
cis⁷ fis h⁷ h F⁷ E⁷
Wszystko to już dziś minęło kiedy ty - kiedy ty

E A F⁹ |
Jeszcze jesteś u mych stóp |
cis⁷ Fis⁹ | x2 |
Jeszcze kochasz mnie po grób |
h⁷ cis⁷ F⁷ E⁷ A D A |
Choć dziś nad miastem krąży zły niż |

A F⁹ cis⁷ Fis⁹ h⁷ cis⁷ F⁷ E⁷ A D A E

A A⁷⁺ Fis⁷ h⁷ E⁷
A na drzewach drzemią dzierzby same tak
cis⁷ fis h⁷ h¹¹ F⁷ E⁷
Jedna krzywa, druga głupia, trzeciej brak
A A⁷⁺ Fis⁷ h⁷ E⁷
A na drzewach śnią się dzierzdom kiepskie sny
cis⁷ fis h⁷ h¹¹ F⁷ E⁷
Wszystko to już dziś minęło kiedy ty - kiedy ty

E A F⁹ |
Jeszcze jesteś u mych stóp |
Cis⁷ Fis⁹ |
Jeszcze kochasz mnie po grób | x2 |
h⁷ cis⁷ F⁷ E⁷ A D A |
Choć dziś nad miastem krąży zły niż |

„Zmartwychwstanie Mandelsztama”

a

Po Archipelagu krąży dziwna fama,
C G B a
Że mają wydawać Oskę Mandelsztama.

Dziwi się bezmiernie urzędnik nalany:
Jakże go wydawać? On dawno wydany!

C

d

Tłumaczy sekretarz nowy ciężar słowa:
G[a] E[G] [B][a]
Dziś “wydawać” znaczy tyle, co “drukować”. |x2

Powstał mały zamęt w pamięci strażników:
Którego Mandelsztama? Mamy ich bez liku!

Jeden szyje worki, drugi miesza beton,
Trzeci drzewo rąbie - każdy jest poetą.

W oczach urzędników rośnie płomień grozy,
Bo w szwach od poetów pękają obozy. |x2

Przeglądają druki, wyroki - nic nie ma,
Każda kartoteka zmienia się w poemat.

A w tym poemacie - ludzi jak drzew w tajdze,
Choćbyś szczeł, to tego jednego - nie znajdziesz!

Stary zek wspomina, że on dawno umarł,
Lecz po latach zekom miesza się w rozumach.

Bo, jak to być może, że ziemia go kryje,
Gdy w gazetach piszą, że Mandelsztam żyje!? |x2

Skądże mają wiedzieć w syberyjskich borach,
Że to “życie” to tylko taka - metafora.

Patrzy z góry Osip na te wyspy krwawe
I gorzko smakuje swą spóźnioną sławę.

Bo, jak to być może, że ziemia go kryje,
Gdy w gazetach piszą, że Mandelsztam żyje!? |x2

Skądże mają wiedzieć w syberyjskich borach,
Że to “życie” to tylko taka - metafora.

„Zobacz Anno”

A a D H⁷ A D E⁷ A

A h⁷ A
Zobacz Anno śnieg mamy
A⁷ D A
Przed oknem grudniowy
d cis⁷
Aniołowie przeszli w skupieniu
h⁷ A E⁷
Lecz nie po nich ślady
A h⁷ A
To organista płatki nosi
D H⁷
W butach filcowych
A D A
To organista płatki nosi
h⁷ E⁷ A
W butach filcowych

A a D H⁷ A D E⁷ A

A h⁷ A
Właśnie spadł nam z nieba
A⁷ D A
W niebieskim waciaku
d
Życzy nam szczęścia
cis⁷ h⁷ A E⁷
Kieliszek wódki wychyla na zdrowie
A h⁷ A
Lecz kiedyś przyjdzie smutniejszy
A⁷ D H⁷
Niż zwykle a wtedy ci powiem
A D A
Zobacz Anno śnieg mamy we włosach
h⁷ E⁷ A cis⁷ Fis⁷
Który nie topnieje

h⁷ d⁶ A Fis⁷
Zobacz Anno śnieg mamy we włosach
h⁷ E⁷ A
Który nie topnieje

A a D H⁷ A D E⁷ A

„Życie to nie teatr”

a E
Życie to jest teatr mówisz ciągle opowiadasz
E⁷ a
Maski coraz inne, coraz mylne się nakłada
F C
Wszystko to zabawa, wszystko to jest jedna gra
G C E⁷
Przy otwartych i zamkniętych drzwiach. To jest gra.

Życie to nie teatr ja ci na to odpowiadam
Życie to nie tylko kolorowa maskarada
Życie jest straszniejsze i piękniejsze jeszcze jest
Wszystko przy nim błędnie, błędnie nawet sama śmierć

F G C G
Ty i ja teatry to są dwa. Ty i ja
C E⁷ a
Ty, ty prawdziwej nie uronisz łzy
C⁷ F
Ty najwyżej w górę wznosisz brwi
G C G
Nawet kiedy źle ci jest, to nie jest źle. Bo ty grasz
C E⁷ a
Ja duszę na ramieniu ciągle mam
C⁷ F
Cały jestem zbudowany z ran
G C G
Lecz kaleką nie ja jestem tylko ty

Dzisiaj bankiet u artystów, ty się tam wybierasz
Gości będzie dużo, niedostępna tyraliera
Flirt i alkohole, może tańce będą też
Drzwi otwarte potem zamkną się no i cześć

Wpadnę tam na chwilę zanim spuchnie atmosfera
Wódki dwie wypiję, potem cicho się pozbieram
Wyjdę na ulicę, przy fontannie zmoczę łeb
Wyjdę na przestworza, przecudowny stworzę wiersz

Ty i ja teatry to są dwa. Ty i ja.
Ty, ty prawdziwej nie uronisz łzy
Ty najwyżej w górę wznosisz brwi
I nie zaraźliwy wcale jest twój śmiech. Bo ty grasz.
Ja duszę na ramieniu ciągle mam
Cały jestem zbudowany z ran
Lecz gdy śmieję się, to w krąg się śmieje świat.